

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) nr. 648/2012

2018/EØS/4/31

av 4. juli 2012

om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter den ordinære regelverksprosessen⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

1) På anmodning fra Kommisjonen ble det 25. februar 2009 offentliggjort en rapport utarbeidet av en høynivågruppe ledet av Jacques de Larosière, der det ble konkludert med at tilsynsrammen for Unionens finanssektor måtte styrkes for å redusere risikoen for og alvorlige virkninger av framtidige finanskriser, og der det ble anbefalt omfattende reformer av

tilsynsstrukturen for nevnte sektor, herunder opprettelse av et europeisk finanstillsynssystem med tre europeiske tilsynsmyndigheter, en for banksektoren, en for forsikrings- og tjenestepensjonssektoren og en for verdipapir- og markedssektoren, samt opprettelse av et europeisk råd for systemrisiko.

2) I sin melding av 4. mars 2009 med tittelen «Driving European Recovery» foreslo Kommisjonen å styrke Unionens rammeregler for finansielle tjenester. I sin melding av 3. juli 2009 om effektive, sikre og solide derivatmarkeder vurderte Kommisjonen derivatenes rolle i forbindelse med finanskrisen, og i sin melding av 20. oktober 2009 om effektive, sikre og solide derivatmarkeder: framtidige politiske tiltak beskrev Kommisjonen de tiltakene den har til hensikt å treffe for å begrense risikoen forbundet med derivater.

3) 23. september 2009 vedtok Kommisjonen forslag til tre forordninger om opprettelse av en europeisk finanstillsynsordning, herunder opprettelse av tre europeiske tilsynsmyndigheter, for å bidra til en ensartet anvendelse av unionsregelverket og innføring av felles standarder og praksis av høy kvalitet for regulering og tilsyn. De europeiske tilsynsmyndighetene består av Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) (EBA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010⁽⁴⁾, Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) (EIOPA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010⁽⁵⁾ og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) (ESMA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁽⁶⁾. De europeiske tilsynsmyndighetene spiller en avgjørende rolle for å sikre stabilitet i finanssektoren. Det er derfor svært viktig fortsatt å sikre at utviklingen av deres arbeid blir prioritert høyt politisk, og at de gis tilstrekkelige ressurser.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 206/2016 av 30. september 2016 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 13 av 23.2.2017, s. 63.

⁽¹⁾ EUT C 57 av 23.2.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 54 av 19.2.2011, s. 44.

⁽³⁾ Europaparlamentets holdning av 29. mars 2012 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 4. juli 2012.

⁽⁴⁾ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12.

⁽⁵⁾ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 48.

⁽⁶⁾ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84.

- 4) OTC-derivatkontrakter er ikke gjennomsiktede ettersom de er private kontrakter og alle opplysninger om dem vanligvis er tilgjengelige bare for kontraktspartene. De skaper et innviklet nett av gjensidig avhengighet som kan gjøre det vanskelig å bedømme arten og omfanget av risikoene forbundet med dem. Finanskrisen har vist at slike egenskaper øker usikkerheten når det er uro i markedene, og dermed utgjør en risiko for den finansielle stabiliteten. I denne forordning er det fastsatt vilkår for å begrense disse risikoene og gjøre derivatkontrakter mer gjennomsiktede.
- 5) På toppmøtet i Pittsburgh 26. september 2009 ble G20-lederne enige om at alle standardiserte OTC-derivatkontrakter senest fra slutten av 2012 bør underlegges plikt til clearing gjennom en sentral motpart, og at OTC-derivatkontrakter bør rapporteres til transaksjonsregistre. I juni 2010 bekreftet G20-lederne i Toronto sin forpliktelse og forpliktet seg også til å framskynde gjennomføringen av strenge tiltak for å bedre OTC-derivatkontraktens gjennomsiktighet og tilsynet med dem internasjonalt på en konsekvent og ikke-diskriminerende måte.
- 6) Kommisjonen vil overvåke og bestrebe seg på å sikre at disse forpliktelsene gjennomføres på en lignende måte av Unionens internasjonale partnere. Kommisjonen bør samarbeide med myndigheter i tredjestater for å finne løsninger som er fordelaktige for alle parter, for å sikre sammenheng mellom denne forordning og tredjestatens krav og på den måten unngå eventuelt dobbeltarbeid. Med bistand fra ESMA bør Kommisjonen overvåke og utarbeide rapporter til Europaparlamentet og Rådet om den internasjonale anvendelsen av prinsippene fastsatt i denne forordning. For å unngå mulige overlappende eller motstridende krav kan Kommisjonen treffe beslutning om likeverdighet for den rettslige rammen og rammene for tilsyn og håndheving i tredjestater dersom visse vilkår er oppfylt. Den vurderingen som danner grunnlaget for slike beslutninger, bør ikke begrense retten for en sentral motpart som er etablert i en tredjestat og anerkjent av ESMA, til å levere clearingtjenester til clearingmedlemmer eller handelsplasser etablert i Unionen, ettersom anerkjennelsen bør være uavhengig av denne vurderingen. Tilsvarende bør verken en beslutning om likeverdighet eller vurderingen begrense retten for et transaksjonsregister som er etablert i en tredjestat og anerkjent av ESMA, til å yte tjenester til enheter etablert i Unionen.
- 7) Når det gjelder anerkjennelse av tredjestaters sentrale motparter, og i samsvar med Unionens internasjonale forpliktelser i henhold til avtalen om opprettelse av Verdens handelsorganisasjon, herunder Generalavtalen om handel med tjenester, bør beslutninger som fastsetter at tredjestaters rettsorden er likeverdig med Unionens rettsorden, treffes bare dersom disse tredjestatene har et effektivt likeverdig system for anerkjennelse av sentrale motparter som har tillatelse i henhold til utenlandske rettsordener, i samsvar med de allmenne målene og standardene for reguleringen som G20 fastsatte i september 2009, og som er å bedre gjennomsiktigheten i derivatmarkedene, redusere systemrisiko og verne mot markedsmisbruk. Et slikt system bør anses som likeverdig dersom det sikrer at de gjeldende rammereglene ligner Unionens krav, og det bør anses som effektivt dersom disse reglene anvendes på en ensartet måte.
- 8) Det er i denne sammenhengen hensiktsmessig og nødvendig, idet det tas hensyn til derivatmarkedenes særtrekk og de sentrale motpartenes funksjon, å kontrollere at de utenlandske reguleringsordningene faktisk er likeverdige når det gjelder å oppfylle G20s mål og standarder for å bedre gjennomsiktigheten i derivatmarkedene, redusere systemrisiko og verne mot markedsmisbruk. De sentrale motpartenes svært spesielle situasjon krever at de bestemmelsene som gjelder tredjestater, organiseres og fungerer i samsvar med de ordningene som gjelder særlig for disse markedsstruktur enhetene. Denne tilnæringsmåten skaper derfor ikke presedens for annet regelverk.
- 9) Det europeiske råd var i sine konklusjoner av 2. desember 2009 enig i at det var behov for å begrense motparts-kreditrisikoen vesentlig, og at det var viktig å bedre derivattransaksjoners gjennomsiktighet samt deres effektivitet og integritet. I sin resolusjon av 15. juni 2010 «Derivatmarkeder: framtidige politiske tiltak» oppfordret Kommisjonen til pliktig clearing og rapportering av OTC-derivatkontrakter.
- 10) ESMA bør handle innenfor rammen av denne forordning ved å opprettholde stabiliteten i finansmarkedene i krisesituasjoner, ved å sikre at tilsynsmyndighetene anvender unionsreglene på en ensartet måte og ved å løse tvister dem imellom. ESMA har også som oppgave å utvikle utkast til tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder og har en sentral rolle i tildelingen av tillatelser til og overvåkingen av sentrale motparter og transaksjonsregistre.
- 11) En av de grunnleggende oppgavene til Det europeiske system av sentralbanker (ESSB) er å fremme velfungerende betalingssystemer. ESSBs medlemmer utøver derfor tilsyn ved å sikre effektive og pålitelige clearing- og betalingssystemer, herunder sentrale motparter. ESSBs medlemmer medvirker dermed nært når det gjelder tildeling av tillatelser til og overvåking av sentrale motparter, anerkjennelse av sentrale motparter i tredjestater og godkjenning av samvirkingsavtaler. Dessuten medvirker de nært ved fastsettelse av tekniske reguleringsstandarder samt retningslinjer og anbefalinger. Denne forordning berører ikke Den europeiske sentralbanks (ESB) og de nasjonale sentralbankenes ansvar for å sikre effektive og pålitelige

clearing- og betalingssystemer innenfor Unionen og overfor andre stater. Av den grunn, og for å hindre at det eventuelt innføres parallelle regelverk, bør ESMA og ESSB samarbeide nært når de utarbeider relevante utkast til tekniske standarder. ESBs og de nasjonale sentralbankenes tilgang til opplysninger er også avgjørende når de skal utføre sine oppgaver i forbindelse med tilsyn med clearing- og betalings-systemer samt den utstedende sentralbankens funksjoner.

- 12) Det er nødvendig med ensartede regler for derivatkontrakter som fastsatt i avsnitt C punkt 4-10 i vedlegg I til europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF av 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter⁽¹⁾.
- 13) Oppmuntring til å bruke sentrale motparter har vist seg ikke å være tilstrekkelig til å sikre at standardiserte OTC-derivatkontrakter faktisk cleares sentralt. Det er derfor nødvendig med krav om plikt til clearing gjennom en sentral motpart for OTC-derivatkontrakter som kan cleares sentralt.
- 14) Medlemsstatene vil sannsynligvis treffe forskjellige nasjonale tiltak som kan hindre at det indre marked virker på en tilfredsstillende måte, og være til skade for markedsdeltakerne og den finansielle stabiliteten. For å sikre et høyt nivå for investornvern og skape like konkurransevilkår for markedsdeltakerne, må clearingplikten anvendes på en ensartet måte i Unionen.
- 15) For å sikre at clearingplikten begrenser systemrisikoen, kreves det en framgangsmåte for å kartlegge de derivatklassene som bør være omfattet av denne plikten. I forbindelse med denne framgangsmåten bør det tas hensyn til at ikke alle OTC-derivatkontrakter som er clearert gjennom en sentral motpart, kan anses som egnet for clearingplikt.
- 16) I denne forordning fastsettes kriteriene for å avgjøre om forskjellige klasser av OTC-derivatkontrakter bør omfattes av clearingplikt. På grunnlag av et utkast til tekniske reguleringsstandarder utarbeidet av ESMA bør Kommisjonen avgjøre om en klasse av OTC-derivatkontrakter skal omfattes av clearingplikt, og fra hvilket tidspunkt clearingplikten får virkning, herunder eventuelt en trinnvis gjennomføring og minste gjenværende løpetid for kontrakter som inngås eller fornyes før clearingplikten trer i kraft, i samsvar med denne forordning. En trinnvis gjennomføring av

clearingplikten vil kunne variere avhengig av typene av markedsdeltakere som må oppfylle clearingplikten. Ved fastsettelsen av hvilke klasser av OTC-derivatkontrakter som skal være omfattet av clearingplikten, bør ESMA ta hensyn til særtrekkene ved de OTC-derivatkontraktene som inngås med utstedere av obligasjoner med fortrinnsrett, eller med sikringsgrupper for obligasjoner med fortrinnsrett.

- 17) Når ESMA fastsetter hvilke klasser av OTC-derivatkontrakter som skal omfattes av clearingplikten, bør den også ta behørig hensyn til andre relevante forhold, ikke minst innvirkningen på den innbyrdes forbindelsen mellom motparter som anvender de relevante klassene av OTC-derivatkontrakter, og innvirkningen på nivåene for motparts-kredittrisiko, samt fremme like konkurransevilkår på det indre marked som angitt i artikkel 1 nr. 5 bokstav d) i forordning (EU) nr. 1095/2010.
- 18) Når ESMA har fastsatt at et OTC-derivatprodukt er standardisert og egnet for clearing, men ingen sentral motpart er villig til å clear produktet, bør ESMA undersøke hva som er årsaken til dette.
- 19) Ved fastsettelsen av hvilke klasser av OTC-derivater som skal omfattes av clearingplikten, bør det tas behørig hensyn til særtrekkene ved de relevante klassene av OTC-derivatkontrakter. Den største risikoen for transaksjoner i noen klasser av OTC-derivatkontrakter kan være knyttet til oppgjørskrisiko, som kan håndteres gjennom atskilte infrastrukturordninger, og visse klasser av OTC-derivatkontrakter (f.eks. utenlandsk valuta) kan skilles ut fra andre klasser. Clearing gjennom en sentral motpart håndterer spesifikt motparts-kredittrisiko og er kanskje ikke den beste måten å behandle oppgjørskrisiko på. Ordningen for slike kontrakter bør særlig bygge på foreløpig internasjonal tilnærming og gjensidig anerkjennelse av relevant infrastruktur.
- 20) For å sikre en ensartet og sammenhengende anvendelse av denne forordning og like konkurransevilkår for markedsdeltakere når en klasse av OTC-derivatkontrakter er erklært å være omfattet av clearingplikten, bør denne plikten også gjelde for alle kontrakter som hører inn under denne klassen av OTC-derivatkontrakter, og som er inngått på eller etter datoen da ESMA mottok underretningen om tillatelsen til en sentral motpart med hensyn til clearingplikten, men før datoen da clearingplikten får virkning, forutsatt at disse kontraktene har en gjenværende løpetid som er lengre enn det minstekravet som er fastsatt av Kommisjonen.

⁽¹⁾ EUT L 145 av 30.4.2004, s. 1.

- 21) Ved fastsettelsen av om en klasse av OTC-derivatkontrakter skal omfattes av clearingplikten, bør ESMA ha som mål å redusere systemrisikoen. Dette innebærer at det ved vurderingen må tas hensyn til faktorer som i hvor stor grad kontraktene er standardisert kontraktmessig og operasjonelt, volumet og likviditeten til den relevante klassen av OTC-derivatkontrakter samt tilgangen til rimelige, pålitelige og allment aksepterte prisopplysninger innenfor den relevante klassen av OTC-derivatkontrakter.
- 22) For at en OTC-derivatkontrakt skal kunne cleares, må begge kontraktsparter være omfattet av clearingplikt eller gi sitt samtykke. Unntak fra clearingplikten bør utformes restriktivt ettersom de kan redusere virkningen av plikten og fordelene ved clearing gjennom en sentral motpart samt føre til regelverksarbitrasje mellom grupper av markedsdeltakere.
- 23) For å fremme finansiell stabilitet i Unionen kan det være nødvendig at også transaksjoner som foretas av enheter etablert i tredjestater, underlegges clearingplikt og krav om teknikker for risikoreduksjon, forutsatt at de berørte transaksjonene har en direkte, vesentlig og forutsigbar virkning innenfor Unionen, eller når slike plikter er nødvendige eller hensiktsmessige for å hindre omgåelse av bestemmelser i denne forordning.
- 24) OTC-derivatkontrakter som ikke anses som egnet for clearing gjennom en sentral motpart, medfører motpartskredittrisiko og operasjonell risiko, og det bør derfor fastsettes regler for å styre denne risikoen. For å begrense motpartskredittrisikoen bør markedsdeltakere som er omfattet av clearingplikt, ha framgangsmåter for risikostyring som krever utveksling av sikkerhet som skjer til rett tid, er korrekt og er atskilt på en egnet måte. Ved utarbeiding av utkast til tekniske reguleringsstandarder som fastsetter framgangsmåtene for risikostyring, bør ESMA ta hensyn til forslag fra de internasjonale standardiseringsorganene om anmodninger om marginer for derivater som ikke cleares sentralt. Ved utarbeiding av utkast til tekniske reguleringsstandarder som fastsetter de ordningene som er nødvendige for en korrekt og hensiktsmessig utveksling av sikkerhet for å styre risikoer knyttet til transaksjoner som ikke er clearert, bør ESMA ta behørig hensyn til de vanskelighetene som utstedere av obligasjoner med fortrinnsrett eller sikringsgrupper har med å stille sikkerhet i flere av Unionens jurisdiksjoner. ESMA bør også ta hensyn til at prioritetsfordringer som tildeles motpartene til utstedere av obligasjoner med fortrinnsrett, og som gjelder eiendelene til utstederen av disse obligasjonene, gir et likeverdig vern mot motpartskredittrisiko.
- 25) Regler for clearing av OTC-derivatkontrakter, rapportering av derivattransaksjoner og teknikker for risikoreduksjon med hensyn til OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart, bør gjelde for finansielle motparter, dvs. verdipapirforetak med tillatelse i samsvar med direktiv 2004/39/EF, kredittinstitusjoner med tillatelse i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/48/EF av 14. juni 2006 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon⁽¹⁾, forsikringsforetak med tillatelse i samsvar med første rådsdirektiv 73/239/EØF av 24. juli 1973 om samordning av lover og forskrifter om adgang til å starte og utøve virksomhet innen direkte forsikring med unntak av livsforsikring⁽²⁾, livsforsikringsforetak med tillatelse i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/83/EF av 5. november 2002 om livsforsikring⁽³⁾, gjenforsikringsforetak med tillatelse i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/68/EF av 16. november 2005 om gjenforsikring⁽⁴⁾, innretninger for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS) og, dersom det er relevant, deres forvaltningsselskaper, med tillatelse i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om innretninger for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS)⁽⁵⁾, tjenestepensjonsforetak som definert i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/41/EF av 3. juni 2003 om virksomhet i og tilsyn med tjenestepensjonsforetak⁽⁶⁾ og forvaltere av alternative investeringsfond som er godkjent eller registrert i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om forvaltere av alternative investeringsfond⁽⁷⁾.
- 26) Enheter som forvalter pensjonssystemer som har som hovedformål å gi pensjonsytelser, vanligvis i form av livrente, men også som utbetalinger i et bestemt tidsrom eller som et engangsbeløp, begrenser som en hovedregel sine kontanter mest mulig for å oppnå størst mulig effektivitet og avkastning for sine forsikringstakere. Dersom disse enhetene underlegges clearingplikt for OTC-derivatkontrakter, vil det derfor føre til at de må frigjøre en betydelig del av sine eiendeler i kontanter for å oppfylle sentrale motparters løpende marginkrav. For å unngå den negative virkningen et slikt krav sannsynligvis vil ha på framtidige pensjonisters pensjonsinntekter, bør clearingplikten ikke gjelde for pensjonsordninger før de sentrale motpartene har utviklet en passende teknisk løsning for overføring av annen sikkerhet enn kontanter som variasjonsmargin for å løse dette problemet. En slik teknisk løsning bør ta hensyn til pensjonssystemers særlige rolle og ikke

(1) EUT L 177 av 30.6.2006, s. 1.

(2) EFT L 228 av 16.8.1973, s. 3.

(3) EFT L 345 av 19.12.2002, s. 1.

(4) EUT L 323 av 9.12.2005, s. 1.

(5) EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32.

(6) EUT L 235 av 23.9.2003, s. 10.

(7) EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1.

medføre noen vesentlige negative virkninger for pensjonistene. I en overgangsperiode bør OTC-derivatkontrakter som er inngått for å redusere investeringsrisiko som er direkte knyttet til pensjonssystemers finansielle solvens, være underlagt ikke bare rapporteringsplikt, men også krav om tosidig sikkerhet. Det endelige målet er imidlertid at clearing skal foretas så snart som mulig.

27) Det er viktig å sikre at bare egnede enheter og ordninger får særbehandling, og at det tas hensyn til det mangfold av pensjonssystemer som finnes i Unionen, samtidig som det skapes like vilkår for alle pensjonssystemer. Derfor bør det midlertidige unntaket gjelde bare for tjenestepensjonsforetak som er registrert i henhold til direktiv 2003/41/EF, herunder eventuelle godkjente enheter som har ansvar for å forvalte slike foretak, og som opptrer på deres vegne i henhold til artikkel 2 nr. 1 i nevnte direktiv, samt alle rettssubjekter som er opprettet av slike foretak for investeringsformål, og som utelukkende handler i deres interesse, og for tjenestepensjonsvirksomhet som utøves av foretak som nevnt i artikkel 3 i direktiv 2003/41/EF.

28) Det midlertidige unntaket bør også gjelde for tjenestepensjonsvirksomheten i livsforsikringsforetak, forutsatt at alle tilsvarende eiendeler og forpliktelser avgrenses, forvaltes og organiseres atskilt, uten mulighet til overføring. Det bør også gjelde for alle andre godkjente enheter som er underlagt tilsyn, og som bare driver virksomhet nasjonalt, eller for ordninger som hovedsakelig gjelder på en medlemsstats territorium, forutsatt at begge er anerkjent i henhold til nasjonal lovgivning og har som hovedformål å gi pensjonsytelser. De enhetene og ordningene som er nevnt i denne betraktning, bør være avhengige av en beslutning truffet av den berørte vedkommende myndighet og, for å sikre sammenheng og fjerne risiko for avvik og unngå misbruk, av en uttalelse fra ESMA, etter samråd med EIOPA. Dette vil kunne omfatte enheter og ordninger som ikke nødvendigvis er knyttet til en pensjonsordning som er organisert av arbeidsgiveren, men som fortsatt har som hovedformål å gi en pensjonsinntekt, enten på obligatorisk eller frivillig grunnlag. Det kan dreie seg om for eksempel rettssubjekter som forvalter fondsbaserte pensjonsordninger i henhold til nasjonal lovgivning, forutsatt at de investerer i samsvar med forsiktighetsprinsippet, og om pensjonsavtaler som tegnes direkte av enkeltpersoner, som også kan tilbys av livsforsikringsforetak. Unntaket i tilfelle av pensjonsavtaler som

enkeltpersoner tegner direkte, bør ikke omfatte OTC-derivatkontrakter som gjelder andre av forsikringsgiverens livsforsikringsprodukter som ikke har som hovedformål å gi en pensjonsinntekt.

Det kan også dreie seg om tjenestepensjonsvirksomhet i forsikringsforetak som er omfattet av direktiv 2002/83/EF, forutsatt at alle eiendeler som svarer til virksomheten, inngår i et særlig register i samsvar med vedlegget til europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/17/EF av 19. mars 2001 om sanering og avvikling av forsikringsforetak⁽¹⁾ samt tjenestepensjonsordninger i forsikringsforetak som bygger på tariffavtaler. Institusjoner som er opprettet med det formål å yte kompensasjon til medlemmer av pensjonssystemer i tilfelle av mislighold, bør også behandles som en pensjonsordning som omhandlet i denne forordning.

29) Dersom det er hensiktsmessig, bør de reglene som får anvendelse på finansielle motparter, også få anvendelse på ikke-finansielle motparter. Det er kjent at ikke-finansielle motparter benytter OTC-derivatkontrakter for å beskytte seg mot forretningsrisiko som er direkte knyttet til deres forretningsvirksomhet eller likviditetsfinansiering. Ved bestemmelse av om en ikke-finansiell motpart bør være omfattet av clearingplikt, bør det derfor tas i betraktning for hvilket formål denne ikke-finansielle motparten benytter OTC-derivatkontrakter og til omfanget av de eksponeringene denne motparten har i disse instrumentene. For å sikre at ikke-finansielle institusjoner har mulighet til å gi uttrykk for sine synspunkter på clearinggrenseverdiene bør ESMA, når den utarbeider de relevante tekniske reguleringsstandardene, gjennomføre en åpen offentlig høring som sikrer deltaking fra ikke-finansielle institusjoner. ESMA bør også rådspørre alle berørte myndigheter, for eksempel Byrået for samarbeid mellom energireguleringsmyndigheter, for å sikre at det tas behørig hensyn til særtrekk ved disse sektorene. Dessuten bør Kommissjonen innen 17. august 2015 vurdere hvilken systemviktighet de ikke-finansielle foretakenes transaksjoner med OTC-derivatkontrakter har i ulike sektorer, herunder energisektoren.

30) Ved bestemmelse av om en OTC-derivatkontrakt reduserer risikoene som er direkte knyttet til en ikke-finansiell motparts forretningsvirksomhet og likviditetsfinansiering, bør det tas behørig hensyn til denne ikke-finansielle motpartens overordnede strategier for risikosikring og risikoreduksjon. Det bør særlig tas hensyn til om en OTC-derivatkontrakt økonomisk er hensiktsmessig for å redusere risikoene ved drift og

⁽¹⁾ EFT L 110 av 20.4.2001, s. 28.

forvaltning av en ikke-finansiell motpart når risikoene er knyttet til svingninger i renter, valutakurser, inflasjons-takt eller råvarepriser.

- 31) Clearinggrenseverdien er en svært viktig størrelse for alle ikke-finansielle motparter. Når clearinggrenseverdien fastsettes, bør det tas hensyn til hvilken systemviktighet summen av nettoposisjoner og nettoeksponeringer har per motpart og per klasse av OTC-derivatkontrakter. I denne sammenheng bør det treffes egnede tiltak for å anerkjenne metodene for risikoreduksjon som ikke-finansielle motparter benytter innenfor rammen av sin normale forretningsvirksomhet.
- 32) ESSB-medlemmer og andre nasjonale organer med lignende funksjoner, andre offentlige organer i Unionen som har ansvar for eller deltar i forvaltningen av offentlig gjeld, og Den internasjonale oppgjørsbank bør utelukkes fra virkeområdet for denne forordning for å unngå at deres myndighet til å utføre sine oppgaver av felles interesse begrenses.
- 33) Ettersom ikke alle markedsdeltakere som er omfattet av clearingplikt, kan bli medlemmer av den sentrale motparten, bør de ha mulighet til å få tilgang til sentrale motparter som kunder eller indirekte kunder på visse vilkår.
- 34) Innføring av en clearingplikt sammen med en framgangsmåte for å fastsette hvilke sentrale motparter som kan benyttes for dette formål, kan føre til utilsiktet konkurransevridning på markedet for OTC-derivatkontrakter. En sentral motpart kan for eksempel nekte å klare transaksjoner som er utført på visse handelsplasser, fordi den sentrale motparten er eid av en konkurrerende handelsplass. For å unngå slik diskriminering bør sentrale motparter godta å klare transaksjoner som utføres på forskjellige handelsplasser, forutsatt at disse handelsplassene oppfyller den sentrale motpartens driftsmessige og tekniske krav, og uansett hvilke kontraktsdokumenter som danner grunnlag for partenes inngåelse av den relevante transaksjonen med OTC-derivatene, såfremt disse dokumentene er i samsvar med markedsstandarden. Handelsplasser bør forsyne de sentrale motpartene med transaksjonsopplysninger på et gjennomiktig og ikke-diskriminerende grunnlag. Sentrale motparters rett til tilgang til en handelsplass bør kunne omfatte ordninger som innebærer at flere sentrale motparter bruker transaksjonsopplysninger fra samme handelsplass. Dette bør imidlertid ikke føre til samvirkingsavtaler ved clearing av derivater eller fragmentering av likviditet.
- 35) Denne forordning bør ikke hindre rettferdig og åpen tilgang mellom handelsplasser og sentrale motparter i det indre marked på de vilkår som er fastsatt i denne forordning, og i de tekniske reguleringsstandardene som er utarbeidet av ESMA og vedtatt av Kommissjonen.
- Kommissjonen bør fortsatt nøye overvåke utviklingen på markedet for OTC-derivater og bør om nødvendig gripe inn for å hindre at det oppstår konkurransevridning i det indre marked, for å sikre like konkurransevilkår på finansmarkedene.
- 36) På visse områder innenfor sektoren for finansielle tjenester og handel med derivatkontrakter kan det også forekomme kommersielle rettigheter og immaterialrettigheter. I tilfeller der disse eiendomsrettighetene gjelder produkter eller tjenester som er blitt eller som påvirker industristandarder, bør det være lisenser tilgjengelig på vilkår som står i forhold til formålet, og som er rettferdige, rimelige og ikke-diskriminerende.
- 37) Det er nødvendig med pålitelige opplysninger for å kunne identifisere de relevante klassene av OTC-derivatkontrakter som bør omfattes av clearingplikten, grenseverdien og de systemviktige ikke-finansielle motpartene. For reguleringsformål er det derfor nødvendig at det på unionsplan fastsettes et enhetlig rapporteringskrav for opplysninger om derivater. Dessuten er det så langt som mulig behov for en tilbakevirkende rapporteringsplikt for både finansielle motparter og ikke-finansielle motparter, slik at blant annet ESMA og andre berørte vedkommende myndigheter får sammenlignbare opplysninger.
- 38) En transaksjon innenfor konsernet er en transaksjon mellom to foretak som er omfattet fullt ut av samme konsolidering, og som er underlagt egnede sentraliserte framgangsmåter for risikovurdering, -måling og -kontroll. De inngår i samme institusjonssikringsordning som nevnt i artikkel 80 nr. 8 i direktiv 2006/48/EF eller, når det gjelder kredittinstitusjoner som er tilknyttet samme sentralorgan, som nevnt i artikkel 3 nr. 1 i nevnte direktiv, de er begge kredittinstitusjoner, eller en av dem er en kredittinstitusjon og den andre er et sentralorgan. OTC-derivatkontrakter kan bli anerkjent innenfor ikke-finansielle og finansielle konserner og innenfor konserner som består av både finansforetak og andre foretak, og dersom en slik kontrakt anses som en transaksjon innenfor konsernet når det gjelder den ene motparten, bør den også anses som en transaksjon innenfor konsernet når det gjelder den andre motparten i kontrakten. Det kan fastslås at transaksjoner innenfor konsernet kan være nødvendige for å sammenfatte risikoene innenfor en konsernstruktur og at transaksjoner innenfor konsernet derfor er av særlig art. Ettersom framgangsmåtene for risikostyring kan bli mindre effektive dersom disse transaksjonene blir omfattet av clearingplikt, kan det være en fordel å unnta transaksjoner innenfor konsernet fra clearingplikt, forutsatt at unntaket ikke øker systemrisikoen. Følgelig bør den sentrale motpartens clearing av disse

transaksjonene erstattes med en tilstrekkelig utveksling av sikkerhet dersom dette er hensiktsmessig for å begrense motpartsrisikoene innenfor konsernet.

- 39) Noen transaksjoner innenfor konsernet kan imidlertid i visse tilfeller på grunnlag av vedkommende myndigheters beslutning unntas fra kravet til sikkerhet, forutsatt at deres framgangsmåter for risikostyring er tilstrekkelig solide og pålitelige og i samsvar med transaksjonenes kompleksitet, og at det ikke er noe til hinder for en rask overføring av ansvarlig kapital eller tilbakebetaling av forpliktelser mellom motpartene. Disse kriteriene samt de framgangsmåtene som motpartene og de berørte vedkommende myndigheter skal følge når de anvender unntak, bør angis i tekniske reguleringsstandarder som vedtas i henhold til de relevante forordningene om opprettelse av de europeiske tilsynsmyndighetene. Før utkastene til disse tekniske reguleringsstandardene utvikles, bør de europeiske tilsynsmyndighetene utarbeide en konsekvensanalyse av de følgene disse standardene kan få for det indre marked samt for finansmarkedets deltakere, særlig for de berørte konsernenes virksomhet og struktur. Alle de tekniske standardene som gjelder for sikkerhet som utveksles ved transaksjoner innenfor konsernet, herunder kriteriene for unntak, bør ta hensyn til disse transaksjonenes særlige egenskaper og forskjellene mellom ikke-finansielle og finansielle motparter samt deres formål med og metoder for å benytte derivater.
- 40) Motparter bør i det minste anses for å være omfattet av samme konsolidering dersom begge inngår i en konsolidering i samsvar med rådsdirektiv 83/349/EØF⁽¹⁾ eller de internasjonale regnskapsstandardene (IFRS) vedtatt i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002⁽²⁾ eller, når det gjelder konserner hvis morforetak har sitt hovedkontor i en tredjestat, i samsvar med en tredjestats alminnelig anerkjente regnskapsstandarder som anses som likeverdige med IFRS i samsvar med kommisjonsforordning (EF) nr. 1569/2007⁽³⁾ (eller en tredjestats regnskapsstandarder som det er tillatt å bruke i samsvar med artikkel 4 i forordning (EF) nr. 1569/2007), eller dersom begge er omfattet av det samme tilsyn på konsolidert grunnlag i samsvar med direktiv 2006/48/EF eller europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/49/EF⁽⁴⁾ eller,

når det gjelder et konsern hvis morforetak har sitt hovedkontor i en tredjestat, samme tilsyn på konsolidert grunnlag av en tredjestats vedkommende myndighet som er bekreftet å være likeverdig med den som er underlagt prinsippene fastsatt i artikkel 143 i direktiv 2006/48/EF eller i artikkel 2 i direktiv 2006/49/EF.

- 41) Det er viktig at markedsdeltakere rapporterer alle nærmere opplysninger om derivatkontrakter som de har inngått, til transaksjonsregistrene. På den måten vil opplysninger om iboende risikoer på derivatmarkedene blir lagret sentralt og være lett tilgjengelige blant annet for ESMA, berørte vedkommende myndigheter, Det europeiske råd for systemrisiko (ESRB) og de berørte sentralbankene innenfor ESSB.
- 42) Ytelsen av transaksjonsregistertjenester kjennetegnes ved stordriftsfordeler, noe som kan hindre konkurransen på dette særlige området. Samtidig kan innføring av et omfattende rapporteringskrav for markedsdeltakerne øke verdien av opplysningene i transaksjonsregistrene, også for tredjemann som yter tilleggstjenester som for eksempel bekreftelse av transaksjoner, ordresammenstilling, melding av kreditthendelser, porteføljeavstemning eller porteføljekomprimering. Det er hensiktsmessig å sikre at like konkurransevilkår i sektoren etter handel i alminnelighet ikke hindres av et eventuelt naturlig monopol innenfor levering av transaksjonsregistertjenester. Derfor bør transaksjonsregistre ha plikt til å gi tilgang til de opplysningene som ligger i registeret, på rettfærdige, rimelige og ikke-diskriminerende vilkår, forutsatt at de nødvendige datasikrings-tiltak er truffet.
- 43) For å få et mer omfattende overblikk over markedet og for å vurdere systemrisikoen bør derivatkontrakter rapporteres til transaksjonsregistre uansett om de er clearert gjennom en sentral motpart eller ikke.
- 44) De europeiske tilsynsmyndighetene bør gis tilstrekkelige ressurser til effektivt å utføre de oppgavene de er tildelt i henhold til denne forordning.
- 45) Motparter og sentrale motparter som inngår, endrer eller avslutter en derivatkontrakt, bør sikre at opplysningene i kontrakten rapporteres til et transaksjonsregister. De bør kunne overlate rapporteringen av kontrakten til en annen enhet. Det bør ikke anses som brudd på en eventuell taushetsplikt når en enhet eller dens ansatte rapporterer opplysninger om en derivatkontrakt til et transaksjonsregister på vegne av en motpart. Ved utarbeiding av utkast til tekniske reguleringsstandarder bør ESMA ta hensyn til de framskritt som er gjort for å utvikle en entydig kontraktsbetegnelse, og listen over de opplysningene som skal rapporteres i vedlegg I tabell 1 i

⁽¹⁾ Sjuende rådsdirektiv 83/349/EØF av 13. juni 1983 med hjemmel i traktatens artikkel 54 paragraf 3 bokstav g) om konsoliderte regnskaper (EFT L 193 av 18.7.1983, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 av 19. juli 2002 om anvendelse av internasjonale regnskapsstandarder (EFT L 243 av 11.9.2002, s. 1).

⁽³⁾ Kommisjonsforordning (EF) nr. 1569/2007 av 21. desember 2007 om innføring av en ordning for fastsettelse av likeverdighet for regnskapsstandarder som anvendes av verdipapirutstedere fra tredjestater i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/71/EF og 2004/109/EF (EUT L 340 av 22.12.2007, s. 66).

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/49/EF av 14. juni 2006 om verdipapirforetaks og kredittinstitusjoners kapitaldekningsgrad (omarbeiding) (EUT L 177 av 30.6.2006, s. 201).

kommisjonsforordning (EF) nr. 1287/2006⁽¹⁾ om gjennomføring av direktiv 2004/39/EF, og rådspørre andre berørte myndigheter som Byrået for samarbeid mellom energireguleringsmyndigheter.

- 46) Medlemsstatene bør, idet det tas hensyn til de prinsippene som er fastsatt i kommisjonsmeldingen om å forsterke sanksjonsordningene i sektoren for finansielle tjenester, og de unionsrettsaktene som er vedtatt som en oppfølging av denne meldingen, fastsette bestemmelser om sanksjoner for overtredelser av denne forordning. Medlemsstatene bør håndheve disse sanksjonene på en slik måte at reglene ikke får redusert virkning. Sanksjonene bør være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende. De bør bygge på retningslinjer vedtatt av ESMA for å fremme tilnærming og konsekvens på tvers av sektorer for sanksjonsordningene i finanssektoren. Medlemsstatene bør sørge for at de pålagte sanksjonene eventuelt offentliggjøres, og at vurderingsrapportene om de eksisterende reglenes virkning offentliggjøres regelmessig.
- 47) En sentral motpart kan opprettes i samsvar med denne forordning i en hvilken som helst medlemsstat. Ingen medlemsstat eller gruppe av medlemsstater bør diskrimineres, direkte eller indirekte, som sted for clearingtjenester. Ingen bestemmelse i denne forordning bør begrense eller hindre en sentral motpart i en jurisdiksjon i å cleare et produkt som er utstedt i en annen medlemsstats valuta, eller i en tredjestats valuta.
- 48) En minste startkapital bør være et vilkår for å gi tillatelse til en sentral motpart. En sentral motparts kapital, herunder opptjent egenkapital og reserver, bør til enhver tid stå i forhold til den risikoen som er knyttet til den sentrale motpartens virksomhet, for å sikre at den har tilstrekkelig kapital til å dekke kredittrisikoen, motpartsrisikoen, markedsrisikoen, operasjonelle risikoen og rettslige og forretningsmessige risikoen som ikke allerede er dekket av særlige økonomiske midler, og at den ved behov kan gjennomføre en ordnet avvikling eller omstrukturering av sin virksomhet.
- 49) Ettersom det ved denne forordning innføres en juridisk forpliktelse til clearing gjennom særlige sentrale motparter for reguleringsformål, er det viktig å sørge for at disse sentrale motpartene er sikre og solide og til enhver tid oppfyller de strenge kravene til organisasjon, forretningsførsel og tilsyn som er fastsatt i denne forordning. For å sikre en ensartet anvendelse av denne

forordning bør disse kravene gjelde for clearing av alle finansielle instrumenter som sentrale motparter håndterer.

- 50) Av regulerings- og harmoniseringshensyn er det derfor nødvendig å sikre at motparter bruker bare sentrale motparter som oppfyller kravene fastsatt i denne forordning. Disse kravene bør ikke hindre medlemsstater i å vedta eller fortsette å anvende tilleggskrav når det gjelder sentrale motparter som er etablert på deres territorium, herunder visse godkjenningsskrav i henhold til direktiv 2006/48/EF. Disse tilleggskravene bør imidlertid ikke påvirke den retten som sentrale motparter som har tillatelse i andre medlemsstater, eller som er anerkjent i samsvar med denne forordning, har til å levere clearingtjenester til clearingmedlemmer og deres kunder etablert i den medlemsstat som innfører tilleggskrav, ettersom disse sentrale motpartene ikke er underlagt tilleggskravene og derfor ikke må oppfylle dem. Innen 30. september 2014 bør ESMA utarbeide en rapport om virkningen av medlemsstatenes anvendelse av tilleggskrav.
- 51) Direkte regler for godkjenning av og tilsyn med sentrale motparter er en nødvendig følge av clearingplikten for OTC-derivatkontrakter. Det er hensiktsmessig at vedkommende myndigheter fortsatt har ansvar for alle sider ved tildeling av tillatelse til og tilsyn med sentrale motparter, herunder ansvaret for å kontrollere at en sentral motpart som søker, overholder denne forordning og europaparlaments- og rådsdirektiv 98/26/EF av 19. mai 1998 om endelig oppgjør i betalingssystem og i oppgjerssystem for verdipapir⁽²⁾, ettersom disse nasjonale vedkommende myndigheter har best mulighet til å undersøke hvordan de sentrale motpartene driver sin daglige virksomhet, til å gjennomføre regelmessige kontroller og til ved behov å treffe egnede tiltak.
- 52) Dersom en sentral motpart risikerer insolvens, kan det finanspolitiske ansvaret hovedsakelig ligge hos den medlemsstat der den sentrale motparten er etablert. Følgelig bør det være den berørte vedkommende myndighet i den medlemsstaten som gir tillatelse til og fører tilsyn med den sentrale motparten. Ettersom en sentral motparts clearingmedlemmer kan være etablert i forskjellige medlemsstater og vil være de første som blir berørt av den sentrale motpartens mislighold, er det avgjørende at alle berørte vedkommende myndigheter og ESMA deltar i tillatelses- og tilsynsprosessen. På den måten unngås avvikende nasjonale tiltak eller nasjonal praksis samt hindringer for det indre markeds virkemåte. Dessuten bør ingen forslag eller retningslinjer fra noe medlem av et tilsynskollegium direkte eller indirekte diskriminere en medlemsstat eller en gruppe av medlemsstater som sted for clearingtjenester i en hvilken som helst valuta. ESMA bør delta i alle kollegiene for å sikre en ensartet og riktig anvendelse av denne forordning. ESMA bør trekke inn andre

⁽¹⁾ EUT L 241 av 2.9.2006, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 166 av 11.6.1998, s. 45.

vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstatene i arbeidet med å utarbeide anbefalinger og beslutninger.

- 53) Med tanke på kollegienes rolle er det viktig at alle berørte vedkommende myndigheter samt medlemmene av ESSB deltar i utførelsen av deres oppgaver. Kollegiet bør bestå ikke bare av de vedkommende myndigheter som fører tilsyn med den sentrale motparten, men også av tilsynsmyndighetene for de enhetene som kan bli påvirket av den sentrale motpartens virksomhet, dvs. utvalgte clearingmedlemmer, handelsplasser, samvirkende sentrale motparter og verdipapirsentraler. De medlemmene av ESSB som har ansvar for å overvåke den sentrale motparten og samvirkende sentrale motparter, samt de som har ansvar for å utstede valutaene for de finansielle instrumentene som er clearert av den sentrale motparten, bør kunne delta i kollegiet. Ettersom de enhetene som omfattes av tilsynet eller overvåkingen, vil være etablert i et begrenset antall medlemsstater der den sentrale motparten driver virksomhet, kan en enkelt vedkommende myndighet eller et enkelt ESSB-medlem få ansvar for tilsynet med eller overvåkingen av et antall av disse enhetene. Det bør innføres passende framgangsmåter og ordninger for å sikre et smidig samarbeid mellom alle medlemmene av kollegiet.
- 54) Ettersom det forutsettes at opprettelsen og driften av kollegiet bygger på en skriftlig avtale mellom alle dets medlemmer, bør disse, med tanke på at dette er et følsomt spørsmål, gis myndighet til å fastsette framgangsmåter for kollegiets beslutningstaking. Derfor bør nærmere regler for avstemning fastsettes i en skriftlig avtale mellom kollegiets medlemmer. For å tilgodese alle berørte markedsdeltakere og medlemsstatene i samme utstrekning, bør kollegiet imidlertid stemme i samsvar med det allmenne prinsippet om at hvert medlem har én stemme, uansett hvor mange oppgaver vedkommende utfører i henhold til denne forordning. I kollegier med opptil tolv medlemmer bør høyst to kollegiemedlemmer fra samme medlemsstat ha stemmerett, og hvert stemmeberettiget medlem bør ha én stemme. I kollegier med flere enn tolv medlemmer bør høyst tre kollegiemedlemmer fra samme medlemsstat ha stemmerett, og hvert stemmeberettiget medlem bør ha én stemme.
- 55) De sentrale motpartenes svært spesielle situasjon krever at kollegiene organiseres og fungerer i samsvar med ordninger som gjelder særlig for tilsyn med sentrale motparter.
- 56) Ordningene fastsatt i denne forordning skaper ikke presedens for annet regelverk for tilsyn med og overvåking av finansmarkedenes infrastrukturer, særlig når det gjelder avstemningsreglene i forbindelse med henvisninger til ESMA.
- 57) En sentral motpart bør ikke få tillatelse dersom alle medlemmene i kollegiet, med unntak av vedkommende myndigheter i den medlemsstat der den sentrale

motparten er etablert, ved gjensidig avtale avgir en felles uttalelse om at den sentrale motparten ikke bør få tillatelse. Dersom et tilstrekkelig flertall av kollegiet har avgitt en negativ uttalelse, og en av de berørte vedkommende myndigheter på grunnlag av et flertall på to tredeler av kollegiet har henvist saken til ESMA, bør vedkommende myndighet i medlemsstaten der den sentrale motparten er etablert, imidlertid utsette sin beslutning om å gi tillatelse og avvente en eventuell beslutning fra ESMA om forenlighet med unionsretten. Vedkommende myndighet i medlemsstaten der den sentrale motparten er etablert, bør treffe sin beslutning i samsvar med en slik beslutning fra ESMA. Dersom samtlige medlemmer av kollegiet, med unntak av myndighetene i den medlemsstat der den sentrale motparten er etablert, avgir en felles uttalelse om at kravene ikke er oppfylt og at den sentrale motparten ikke bør få tillatelse, bør vedkommende myndighet i medlemsstaten der den sentrale motparten er etablert, kunne henvise saken til ESMA, som treffer beslutning om forenlighet med unionsretten.

- 58) Det er nødvendig å styrke bestemmelsene om utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter, ESMA og andre berørte myndigheter og skjerpe deres forpliktelse til å bistå hverandre og samarbeide. På grunn av økende virksomhet over landegrensene bør disse myndighetene gi hverandre de opplysningene som er nødvendige for at de skal kunne utøve sine funksjoner slik at denne forordning håndheves på en effektiv måte, herunder i situasjoner der overtredelser eller mistanke om overtredelser kan berøre myndighetene i to eller flere medlemsstater. Ved utveksling av opplysninger kreves det streng taushetsplikt. På grunn av OTC-derivatkontraktens vidtrekkende konsekvenser er det viktig at andre berørte myndigheter, herunder skattemyndigheter og energireguleringsmyndigheter, har tilgang til de opplysningene som er nødvendige for at de skal kunne utøve sine funksjoner.
- 59) ESMA bør som følge av at finansmarkedene er verdensomspennende, være direkte ansvarlig for å anerkjenne sentrale motparter etablert i tredjestater og dermed gi dem mulighet til å levere clearingtjenester i Unionen, forutsatt at Kommisjonen har anerkjent tredjestatens rettslige og tilsynsmessige ramme som likeverdig med Unionens, og at visse andre vilkår er oppfylt. Derfor bør en sentral motpart etablert i en tredjestat, som leverer clearingtjenester til clearingmedlemmer eller handelsplasser i Unionen, anerkjennes av ESMA. For ikke å hindre den framtidige utviklingen av investeringsforvaltning over landegrensene i Unionen, bør en sentral motpart som er etablert i en tredjestat, og som leverer tjenester til kunder etablert i Unionen gjennom et clearingmedlem etablert i en tredjestat, imidlertid ikke trenge å bli anerkjent av ESMA. I denne sammenheng vil avtaler med Unionens viktigste internasjonale partnere være av stor betydning for å sikre like konkurransevilkår på verdensplan og finansiell stabilitet.

- 60) 16. september 2010 ble Det europeiske råd enig om at det er nødvendig at Unionen fremmer sine interesser og verdier på en mer bestemt måte og i en ånd av gjensidighet og felles nytte innenfor rammen av Unionens forbindelser med tredjestater, og treffer tiltak blant annet for å sikre bedre markedsadgang for europeiske foretak og utdype samarbeidet på reguleringsområdet med viktige handelspartnere.
- 61) En sentral motpart bør ha solide styringsordninger, en øverste ledelse med god vandel og uavhengige styremedlemmer, uansett eierstruktur. Minst en tredel av styremedlemmene, og ikke færre enn to, bør være uavhengige. Forskjellige styringsordninger og eierstrukturer kan imidlertid påvirke en sentral motparts vilje eller evne til å klare visse produkter. Derfor bør de uavhengige medlemmene av styret og risikokomiteen som den sentrale motparten skal nedsette, håndtere eventuelle interessekonflikter innenfor en sentral motpart. Clearingmedlemmer og kunder må være tilstrekkelig representert ettersom beslutninger truffet av den sentrale motparten kan ha innvirkning på dem.
- 62) En sentral motpart kan utkontraktere sine oppgaver. Den sentrale motpartens risikokomiteé bør gi råd om slik utkontraktering. Viktig virksomhet knyttet til risikostyring bør ikke utkontrakteres, med mindre dette er godkjent av vedkommende myndighet.
- 63) Kravene til deltaking for en sentral motpart bør være gjennomsiktede, stå i forhold til formålet og være ikke-diskriminerende, og de bør gi mulighet for fjerntilgang i den grad dette ikke utsetter den sentrale motparten for tilleggsrisikoer.
- 64) Kunder av clearingmedlemmer som får clearet sine OTC-derivatkontrakter gjennom en sentral motpart, bør sikres et høyt vernnivå. Det faktiske vernnivået er avhengig av hvilken grad av atskillelse disse kundene velger. Mellommenn bør holde sine egne eiendeler atskilt fra kundenes. Av den grunn bør sentrale motparter føre ajourførte og lett identifiserbare registre for å lette overføring av posisjoner og eiendeler som tilhører et misligholdende clearingmedlems kunder, til et solvent medlem, eller eventuelt en ordnet avvikling av kundens posisjoner og tilbakeføring av overskytende sikkerhet til kundene. Kravene fastsatt i denne forordning til atskillelse og overførbarhet for kunders posisjoner og eiendeler bør derfor ha forrang for eventuelle andre motstridende lover og forskrifter i medlemsstatene som hindrer partene i å oppfylle dem.
- 65) En sentral motpart bør ha et solid risikostyringssystem for styring av kredittrisikoer, likviditetsrisikoer, operasjonelle risikoer og andre risikoer, herunder de risikoene den utsettes for eller utsetter andre enheter for som følge av gjensidig avhengighet. En sentral motpart bør ha egnede framgangsmåter og ordninger for å håndtere et clearingmedlems mislighold. For å redusere smitterisikoen ved et slikt mislighold bør den sentrale motparten ha strenge krav til deltaking, kreve passende bunnsikkerhet og ha et misligholdsfond og andre økonomiske midler til å dekke eventuelle tap. For å sikre at en sentral motpart til enhver tid har tilstrekkelige midler, bør den sentrale motparten fastsette et minstebeløp som størrelsen på misligholdsfondet normalt ikke skal underskride. Dette bør imidlertid ikke begrense den sentrale motpartens mulighet til å dekke tap som skyldes et clearingmedlems mislighold.
- 66) Når en sentral motpart fastsetter et solid risikostyringssystem, bør den ta hensyn til systemets potensielle risiko og økonomiske følger for clearingmedlemmene og deres kunder. Selv om en svært solid risikostyring fortsatt bør være en sentral motparts viktigste mål, bør den tilpasse sine egenskaper til clearingmedlemmenes kunders særlige virksomhet og risikoprofiler, og dersom det anses som hensiktsmessig på grunnlag av kriteriene fastsatt i de tekniske reguleringsstandardene som skal utarbeides av ESMA, la de svært likvide eiendelene som godtas som sikkerhet, omfatte i det minste kontanter, statsobligasjoner, obligasjoner med fortrinnsrett i samsvar med direktiv 2006/48/EF med passende risikofradrag, garantier som er innløsbare på første anmodning, og som er gitt av et ESSB-medlem, forretningsbankgarantier på strenge vilkår, særlig med hensyn til garantistens kredittverdighet og dennes kapitalforbindelser med den sentrale motpartens clearingmedlemmer. ESMA kan, dersom det er relevant, også vurdere gull som en eiendel som kan godtas som sikkerhet. Sentrale motparter bør på strenge vilkår for risikostyring kunne godta forretningsbankgarantier fra ikke-finansielle motparter som opptrer som clearingmedlemmer.
- 67) Sentrale motparters risikostyringsstrategier bør være tilstrekkelig solide for å unngå risiko for skattebetalerne.
- 68) Anmodninger om marginer og risikofradrag i forbindelse med sikkerhet kan få prosykliske virkninger. Sentrale motparter, vedkommende myndigheter og ESMA bør derfor treffe tiltak for å forebygge og kontrollere mulige prosykliske virkninger som sentrale motparters risikostyringspraksis kan få, forutsatt at disse sentrale motpartenes soliditet og finansielle sikkerhet ikke påvirkes negativt.
- 69) Eksponeringsstyring er en vesentlig del av clearingprosessen. Det bør sikres tilgang til relevante kilder for prisfastsettelse og anvendelse av dem for å kunne levere clearingtjenester i alminnelighet. Slike

- kilder for prisfastsettelse bør omfatte kilder knyttet til indekser som anvendes som referanser til derivater eller andre finansielle instrumenter.
- 70) Marginer er en sentral motparts fremste forsvarslinje. Selv om sentrale motparter bør investere mottatte marginer på en forsvarlig og forsiktig måte, bør de gjøre en særlig innsats for å sikre tilstrekkelig vern av marginene, slik at de raskt kan tilbakeføres til clearingmedlemmer som ikke misligholder, eller til en samvirkende sentral motpart dersom den sentrale motparten som har mottatt marginene, misligholder.
- 71) Tilgang til tilstrekkelige likvide midler er avgjørende for en sentral motpart. Slik likviditet kan bero på tilgang til likviditet fra en sentralbank eller fra en kredittverdig og pålitelig forretningsbank, eller en kombinasjon av disse to. Tilgang til likviditet kan følge av en godkjenning i henhold til artikkel 6 i direktiv 2006/48/EF eller andre egnede ordninger. Ved vurdering av om de likvide midlene er tilstrekkelige, særlig i situasjoner med stor belastning, bør en sentral motpart ta hensyn til risikoene ved å oppnå likviditeten dersom det utelukkende gjøres bruk av forretningsbankenes kreditter.
- 72) De europeiske atferdsreglene for clearing og avvikling av 7. november 2006 inneholder frivillige rammeregler for opprettelse av forbindelser mellom sentrale motparter. Sektoren etter handel forblir imidlertid oppdelt etter nasjonale skillelinjer, noe som fordyrer handel over landegrensene og hindrer harmonisering. Det er derfor nødvendig å fastsette vilkår for inngåelse av samvirkingsavtaler mellom sentrale motparter, forutsatt at disse ikke utsetter berørte sentrale motparter for risikoer som ikke styres på hensiktsmessig måte.
- 73) Samvirkingsavtaler er viktige for økt integrering av markedet etter handel i Unionen, og det bør fastsettes bestemmelser på dette området. Ettersom samvirkingsavtaler kan utsette sentrale motparter for tilleggsrisikoer, bør imidlertid sentrale motparter i tre år ha hatt tillatelse til å foreta clearing eller vært anerkjent i samsvar med denne forordning, eller hatt tillatelse i henhold til en allerede eksisterende nasjonal tillatelsesordning, før vedkommende myndigheter godkjenner slike samvirkingsavtaler. På grunn av økt kompleksitet i forbindelse med samvirkingsavtaler mellom sentrale motparter som clearer OTC-derivatkontrakter, er det dessuten hensiktsmessig på dette tidspunkt å begrense virkeområdet for slike avtaler til omsettelige verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter. ESMA bør imidlertid innen 30. september 2014 framlegge en rapport for Kommisjonen om hvorvidt det er hensiktsmessig å utvide virkeområdet til å omfatte andre finansielle instrumenter.
- 74) I transaksjonsregistre samles for reguleringsformål opplysninger som er relevante for myndighetene i alle medlemsstater. ESMA bør være ansvarlig for registrering, tilbakekalling av registrering av samt tilsyn med transaksjonsregistre.
- 75) Ettersom reguleringsmyndigheter, sentrale motparter og andre markedsdeltakere er avhengige av opplysningene i transaksjonsregistrene, må det sikres at transaksjonsregistrene er underlagt strenge krav til drift, oppbevaring av opplysningene og datastyring.
- 76) De prisene, avgiftene og risikostyringsmodellene som anvendes i forbindelse med sentrale motparter, deres medlemmers og transaksjonsregistres tjenester, må være gjennomsiktede, slik at markedsdeltakerne kan foreta et velbegrunnet valg.
- 77) For at ESMA skal kunne utføre sine oppgaver på en effektiv måte, bør den ved en enkel anmodning eller beslutning ha mulighet til å kreve alle nødvendige opplysninger fra transaksjonsregistre, tilknyttet tredjemann og tredjemann som transaksjonsregistrene har utkontraktert driftsfunksjoner eller -virksomhet til. Dersom ESMA ber om slike opplysninger ved en enkel anmodning, har mottakeren av anmodningen ikke plikt til å framlegge opplysningene, men dersom opplysningene gis frivillig, bør de ikke være uriktige eller villedende. Slike opplysninger bør framlegges omgående.
- 78) Uten at det berører tilfeller som omfattes av straffe- eller skatterett, bør vedkommende myndigheter, ESMA, organer eller andre fysiske eller juridiske personer enn vedkommende myndigheter som mottar fortrolige opplysninger, bruke dem bare når de skal utføre sine oppgaver og utøve sine funksjoner. Dette bør imidlertid ikke hindre nasjonale organer som i samsvar med nasjonal lovgivning har ansvar for å forebygge, granske og treffe korrigerende tiltak i tilfelle av dårlig forvaltning, i å utøve sine funksjoner.
- 79) For å kunne utøve sin tilsynsmyndighet på en effektiv måte bør ESMA ha mulighet til å gjennomføre gransking og stedlig tilsyn.
- 80) ESMA bør kunne delegerer særlige tilsynsoppgaver til vedkommende myndighet i en medlemsstat for eksempel når en tilsynsoppgave krever kunnskap om og erfaring med lokale forhold som det er lettere å finne lokalt. ESMA bør kunne delegerer gjennomføringen av særlige granskingsoppgaver og stedlig tilsyn. Før oppgaver delegeres, bør ESMA rådspørre den berørte vedkommende myndighet om de nærmere vilkårene for slik delegering av oppgaver, herunder omfanget av oppgaven som skal delegeres, tidsplanen for utførelsen av oppgaven samt oversending av nødvendige opplysninger fra og til ESMA. ESMA bør kompensere vedkommende myndigheter for å utføre en delegert oppgave i samsvar med en forordning om avgifter som Kommisjonen skal vedta ved hjelp av en delegert

- rettsakt. ESMA bør ikke kunne delegere myndighet til å treffe beslutninger om registrering.
- 81) Det må sikres at vedkommende myndigheter kan anmode ESMA om å undersøke om vilkårene for tilbakekalling av et transaksjonsregisters registrering er oppfylt. ESMA bør vurdere slike anmodninger og treffe hensiktsmessige tiltak.
- 82) ESMA bør kunne ilegge tvangsmulker for å tvinge transaksjonsregistre til å sørge for at overtredelser opphører, til å gi fullstendige og riktige opplysninger som ESMA har krevd, eller til å underkaste seg en gransking eller et stedlig tilsyn.
- 83) ESMA bør også kunne ilegge transaksjonsregistre overtredelsesgebyrer dersom ESMA fastslår at de forsettlig eller uaktsomt har overtrådt bestemmelsene i denne forordning. Overtredelsesgebyrer som ilegges, bør stå i forhold til overtredelsens alvor. Overtredelser bør deles opp i fire forskjellige grupper som det bør fastsettes forskjellige overtredelsesgebyrer for. For å beregne overtredelsesgebyret for en bestemt overtredelse bør ESMA bruke en totrinnsmetode der det først fastsettes et grunnbeløp, som senere om nødvendig justeres ved hjelp av visse koeffisienter. Grunnbeløpet bør fastsettes ved å ta hensyn til det berørte transaksjonsregisterets årsumsetning, og justeringene bør foretas ved å øke eller minske grunnbeløpet ved hjelp av de relevante koeffisientene i samsvar med denne forordning.
- 84) I denne forordning bør det fastsettes koeffisienter for skjerpene og formildende omstendigheter for å gi ESMA de nødvendige verktøyene til å treffe beslutning om overtredelsesgebyrer som står i forhold til alvorlighetsgraden av den overtredelsen som transaksjonsregisteret har begått, idet det tas hensyn til omstendighetene rundt overtredelsen.
- 85) Før den treffer beslutning om å ilegge overtredelsesgebyrer eller tvangsmulker, bør ESMA gi de personene saken gjelder, mulighet til å bli hørt slik at deres rett til forsvar ivaretas.
- 86) ESMA bør avstå fra å ilegge overtredelsesgebyrer og tvangsmulker dersom det allerede foreligger en frifinnelse eller en fellende dom for identiske forhold, eller for forhold som i det vesentlige er identiske, som er blitt rettskraftig som følge av en straffesak i henhold til nasjonal lovgivning.
- 87) ESMA's beslutninger om å ilegge overtredelsesgebyrer og tvangsmulker bør kunne tvangsfullbyrdes, og tvangsfullbyrdelsen bør følge gjeldende sivile rettergangsregler i den stat på hvis territorium tvangsfullbyrdelsen skjer. Sivile rettergangsregler bør ikke omfatte strafferettslige rettergangsregler, men kan omfatte forvaltningsrettslige rettergangsregler.
- 88) Dersom et transaksjonsregister overtrer bestemmelsene, bør ESMA ha myndighet til å treffe en rekke tilsynstiltak, herunder kreve at transaksjonsregisteret sørger for at overtredelsen opphører, og som en siste utvei, tilbakekalle registreringen dersom transaksjonsregisteret på en alvorlig måte eller gjentatte ganger har overtrådt bestemmelsene i denne forordning. ESMA bør ved anvendelsen av tilsynstiltakene ta hensyn til overtredelsens art og alvor og overholde forholdsmessighetsprinsippet. Før den treffer beslutning om tilsynstiltak, bør ESMA gi de personene saken gjelder, mulighet til å bli hørt slik at deres rett til forsvar ivaretas.
- 89) Det er viktig at medlemsstatene og ESMA i forbindelse med behandling av personopplysninger sikrer fysiske personers rett til personvern i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger⁽¹⁾ og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger⁽²⁾.
- 90) Det er viktig å sikre internasjonal tilnærming av krav til sentrale motparter og transaksjonsregistre. Denne forordning følger de eksisterende anbefalingene som er utviklet av Komiteen for oppgjørs- og betalingssystemer (CPSS) og Den internasjonale organisasjon for tilsynsmyndigheter på verdipapirområdet (IOSCO), selv om det bør bemerkes at CPSS-IOSCOs prinsipper for finansmarkedenes infrastruktur, herunder sentrale motparter, ble fastsatt 16. april 2012. Den skaper en unionsramme som sentrale motparter fritt kan drive sin virksomhet innenfor. ESMA bør vurdere disse eksisterende standardene og deres framtidige utvikling når den utarbeider eller framlegger forslag til revisjon av de tekniske reguleringsstandardene og av retningslinjene og anbefalingene som er fastsatt i denne forordning.
- 91) Myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) bør delegeres til Kommisjonen når det gjelder endringer av listen over enheter som ikke er omfattet av denne forordning, ytterligere saksbehandlingsregler for ilegging av overtredelsesgebyrer eller tvangsmulker, herunder bestemmelser om rett til forsvar, frister, inndrivelse av overtredelsesgebyrer eller tvangsmulker og foreldelsesfrister for ilegging og håndheving av tvangsmulker eller overtredelsesgebyrer, tiltak for å endre vedlegg II for å ta hensyn til utviklingen i finansmarkedene, nærmere opplysninger om hvilke avgifter som skal betales, hva avgiftene skal betales for, avgiftenes størrelse og hvordan de skal betales. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå. Når Kommisjonen forbereder

⁽¹⁾ EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1.

og utarbeider de delegerte rettsaktene, bør den sikre at de relevante dokumentene samtidig, til rett tid og på en egnet måte oversendes til Europaparlamentet og Rådet.

- 92) For å sikre en ensartet harmonisering bør Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de europeiske tilsynsmyndighetenes utkast til tekniske reguleringsstandarder i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 for anvendelse, med hensyn til denne forordning, av punkt 4-10 i avsnitt C i vedlegg I til direktiv 2004/39/EF med nærmere opplysninger om hvilke OTC-derivatkontrakter som skal anses for å ha en direkte, vesentlig og forutsigbar virkning i Unionen, eller de tilfellene der det er nødvendig eller hensiktsmessig å hindre omgåelse av bestemmelser i denne forordning, hvilke typer av indirekte kontrakter som oppfyller vilkårene i denne forordning, de klassene av OTC-derivatkontrakter som bør omfattes av clearingplikt, fra hvilken eller hvilke datoer clearingplikten skal gjelde, herunder en eventuell trinnvis gjennomføring, kategoriene av motparter som clearingplikten skal gjelde for, samt minste gjenværende løpetid for de OTC-derivatkontraktene som skal inngås eller fornyes før den datoen da clearingplikten trer i kraft, de nærmere opplysningene som skal tas med i en vedkommende myndighets underretning til ESMA om at den har gitt en sentral motpart tillatelse til å cleare en klasse av OTC-derivatkontrakter, særlige klasser av OTC-derivatkontrakter, graden av standardisering av kontraktsvilkår og operative prosesser, volumet og likviditeten samt tilgangen til rimelige, pålitelige og allment aksepterte prisopplysninger, nærmere opplysninger om hva som skal inngå i ESMA's register over klasser av OTC-derivatkontrakter som er omfattet av clearingplikten, nærmere opplysninger om og typer av rapporter for de forskjellige klassene av derivater, kriterier for å bestemme hvilke OTC-derivatkontrakter som på en måte som er objektivt målbar, reduserer de risikoene som er direkte knyttet til forretningsvirksomhet eller likviditetsfinansiering, og clearinggrenseverdiene, framgangsmåter og ordninger for risikoreduksjonsteknikker for OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart, framgangsmåter for risikostyring, herunder de nivåene som kreves og type av sikkerhets- og atskillesesordninger og det kapitalnivå som kreves, begrepet fragmentering av likviditet, krav med hensyn til kapital, opptjent egenkapital og reserver for sentrale motparter, krav til hva regler og styringsordninger for sentrale motparter minst skal inneholde, nærmere opplysninger om de registrene og opplysningene som sentrale motparter skal oppbevare, minsteinnhold av og krav til sentrale motparterets retningslinjer for kontinuerlig virksomhet samt for katastrofeplaner, passende prosentsettsats og tidshorisont for avviklingsperioden og beregningen av historisk volatilitet for forskjellige klasser av finansielle instrumenter, idet det tas hensyn til målet om å begrense prosykliske virkninger samt reglene for hvordan beregning av porteføljemarginer kan gjennomføres,

rammen for å definere ekstreme, men samtidig mulige markedsvilkår, som bør anvendes når størrelsen på misligholdsfondet og sentrale motparter midler skal fastsettes, metoden for å beregne og opprettholde nivået på de sentrale motpartenes egne midler, den typen sikkerhet som kan anses som svært likvid, som for eksempel kontanter, gull, statsobligasjoner og foretaksobligasjoner av høy kvalitet, obligasjoner med fortrinnsrett samt risikofradragene og vilkårene for at garantier fra forretningsbanker skal kunne godtas som sikkerhet, de finansielle instrumentene som kan anses for å være svært likvide og innebære en ubetydelig kreditt- og markedsrisiko, svært sikre ordninger og grenser for konsentrasjonsrisiko, den typen stresstesting som skal utføres av sentrale motparter for forskjellige klasser av finansielle instrumenter og porteføljer, clearingmedlemmers eller andre parter deltaking i testingen, hyppigheten av og tidsplanen for testingen og nøkkelopplysninger som den sentrale motparten skal offentliggjøre om sin risikostyringsmodell og de forutsetningene som er lagt til grunn for stresstesting, nærmere opplysninger om transaksjonsregistrenes søknader om registrering hos ESMA, hyppigheten og graden av spesifisering for de opplysningene som transaksjonsregistrene skal offentliggjøre om samlede posisjoner per klasse av OTC-derivatkontrakter, samt de operasjonelle standardene som kreves for å samle og sammenligne opplysninger mellom transaksjonsregistrene.

- 93) Enhver forpliktelse som innføres ved denne forordning, og som skal videreutvikles ved hjelp av delegerte rettsakter eller gjennomføringsrettsakter vedtatt i henhold til artikkel 290 eller 291 i TEUV, bør anses først å gjelde fra den datoen da disse rettsaktene trer i kraft.
- 94) Innenfor rammen av utviklingen av tekniske retningslinjer og tekniske reguleringsstandarder, og særlig ved fastsettelse av clearinggrenseverdien for ikke-finansielle motparter i henhold til denne forordning, bør ESMA gjennomføre offentlige høringer av markedsdeltakerne.
- 95) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordning bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. Denne myndighet bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av generelle regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av gjennomføringsmyndighet⁽¹⁾.
- 96) Kommisjonen bør overvåke og vurdere behovet for eventuelle passende tiltak for å sikre en ensartet og effektiv anvendelse og utforming av bestemmelser, standarder og praksis som omfattes av denne forordnings virkeområde, idet det tas hensyn til resultatet av det arbeidet som er utført i de relevante internasjonale fora.

(1) EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13.

- 97) På bakgrunn av reglene for samvirkende systemer ble det ansett som hensiktsmessig å endre direktiv 98/26/EF for å verne systemoperatørens rettigheter når disse stiller sikkerhet for en mottakende systemoperatør i tilfelle av insolvensbehandling mot den mottakende systemoperatør.
- 98) For å lette en effektiv clearing, registrering, avvikling og betaling bør sentrale motparter og transaksjonsregistre i sin kommunikasjon med deltakere og markedsinfrastrukturer som de er i kontakt med, ta hensyn til relevante internasjonale framgangsmåter og standarder for kommunikasjon med hensyn til meldingshåndtering og referanseopplysninger.
- 99) Ettersom målene for denne forordning, som er å fastsette ensartede krav for OTC-derivatkontrakter og til sentrale motparter og transaksjonsregistres virksomhet, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

AVDELING I

FORMÅL, VIRKEOMRÅDE OG DEFINISJONER

Artikkel 1

Formål og virkeområde

1. I denne forordning fastsettes krav til clearing og tosidig risikostyring for OTC-derivatkontrakter, rapporteringskrav for derivatkontrakter og ensartede krav til hvordan sentrale motparter og transaksjonsregistre skal utøve sin virksomhet.
2. Denne forordning får anvendelse på sentrale motparter og deres clearingmedlemmer, finansielle motparter og transaksjonsregistre. Den får anvendelse på ikke-finansielle motparter og handelsplasser når dette er fastsatt.
3. Avdeling V i denne forordning får anvendelse bare på omsettelige verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 18 bokstav a) og b) og punkt 19 i direktiv 2004/39/EF.
4. Denne forordning får ikke anvendelse på
 - a) medlemmene av ESSB og andre organer i medlemsstatene med lignende funksjoner samt andre offentlige organer i Unionen som har ansvar for eller deltar i forvaltningen av offentlig gjeld,

- b) Den internasjonale oppgjørsbank.

5. Med unntak av rapporteringsplikten i henhold til artikkel 9 får denne forordning ikke anvendelse på følgende enheter:

- a) multilaterale utviklingsbanker som oppført i del 1 avsnitt 4.2 i vedlegg VI til direktiv 2006/48/EF,
- b) offentlige foretak som omhandlet i artikkel 4 nr. 18 i direktiv 2006/48/EF når de eies av nasjonale regjeringer og har uttrykkelige garantiordninger fra nasjonale regjeringer,
- c) Det europeiske finansielle stabiliseringsfond og Den europeiske stabiliseringsordning.

6. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 82 for å endre listen i nr. 4 i denne artikkel.

For dette formål skal Kommisjonen innen 17. november 2012 framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport der det vurderes hvordan offentlige organer som har ansvar for eller deltar i forvaltningen av offentlig gjeld, og sentralbanker, behandles internasjonalt.

Rapporten skal inneholde en sammenlignende analyse av hvordan disse organene og sentralbankene behandles innenfor den rettslige rammen i et betydelig antall tredjestater, herunder minst de tre viktigste jurisdiksjonene når det gjelder volumet av kontrakter som omsettes, og de risikostyringsstandardene som anvendes på derivattransaksjoner som disse organene og sentralbankene inngår i disse jurisdiksjonene. Dersom det i rapporten konkluderes med at det, særlig på bakgrunn av den sammenlignende analysen, er nødvendig å gjøre unntak for disse sentralbankene i tredjestater slik at deres pengepolitiske forpliktelser ikke omfattes av clearing- og rapporteringsplikt, skal Kommisjonen oppføre dem på listen i nr. 4.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordning menes med:

- 1) «sentral motpart» en juridisk person som trer inn mellom motpartene i kontrakter som omsettes på ett eller flere finansmarkeder, og blir kjøper overfor enhver selger og selger overfor enhver kjøper,

- 2) «transaksjonsregister» en juridisk person som sentralt samler inn og vedlikeholder opplysninger om derivater,
- 3) «clearing» prosessen med å fastsette posisjoner, herunder beregning av nettoforpliktelser, og å sikre at finansielle instrumenter, kontanter eller begge deler er tilgjengelige for å dekke de eksponeringene som følger av disse posisjonene,
- 4) «handelsplass» et system som drives av et verdipapirforetak eller en markedsoperatør i henhold til artikkel 4 nr. 1 punkt 1 og artikkel 4 nr. 1 punkt 13 i direktiv 2004/39/EF, med unntak av foretak som systematisk trer inn i kundens ordre i henhold til artikkel 4 nr. 1 punkt 7 i nevnte direktiv, som bringer kjøps- og salgsinteresser i finansielle instrumenter sammen i systemet på en slik måte at det inngås en kontrakt i samsvar med avdeling II eller III i nevnte direktiv,
- 5) «derivat» eller «derivatkontrakt» et finansielt instrument som fastsatt i avsnitt C punkt 4-10 i vedlegg I til direktiv 2004/39/EF, som gjennomført ved artikkel 38 og 39 i forordning (EF) nr. 1287/2006,
- 6) «derivatklasse» undergruppe av derivater med felles vesentlige egenskaper, som omfatter minst forholdet mellom den underliggende eiendelen, typen underliggende eiendel og valutaen for det nominelle beløpet. Derivater som tilhører samme klasse, kan ha forskjellig løpetid,
- 7) «OTC-derivat» eller «OTC-derivatkontrakt» en derivatkontrakt der handelen ikke inngås på et regulert marked som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 14 i direktiv 2004/39/EF, eller på et marked i en tredjestat som anses som likeverdig med et regulert marked, i samsvar med artikkel 19 nr. 6 i direktiv 2004/39/EF,
- 8) «finansiell motpart» et verdipapirforetak med tillatelse i samsvar med direktiv 2004/39/EF, en kredittinstitusjon med tillatelse i samsvar med direktiv 2006/48/EF, et forsikringsforetak med tillatelse i samsvar med direktiv 73/239/EØF, et forsikringsforetak med tillatelse i samsvar med direktiv 2002/83/EF, et gjenforsikringsforetak med tillatelse i samsvar med direktiv 2005/68/EF, en innretning for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS) og, når det er relevant, dets forvaltningsselskap, med tillatelse i samsvar med direktiv 2009/65/EF, et tjenestepensjonsforetak i henhold til artikkel 6 bokstav a) i direktiv 2003/41/EF og et alternativt investeringsfond som forvaltes av en forvalter som er godkjent og registrert i samsvar med direktiv 2011/61/EU,
- 9) «ikke-finansiell motpart» et annet foretak etablert i Unionen enn foretakene nevnt i nr. 1 og 8,
- 10) «pensjonssystem»:
 - a) tjenestepensjonsforetak i henhold til artikkel 6 bokstav a) i direktiv 2003/41/EF, herunder godkjente enheter som har ansvar for å forvalte slike foretak og opptre på deres vegne i henhold til artikkel 2 nr. 1 i nevnte direktiv, samt alle rettssubjekter som er opprettet av slike foretak for investeringsformål, og som utelukkende handler i deres interesse,
 - b) tjenestepensjonsvirksomhet som utøves av institusjoner som nevnt i artikkel 3 i direktiv 2003/41/EF,
 - c) tjenestepensjonsvirksomhet som utøves av livsforsikringsforetak som er omfattet av direktiv 2002/83/EF, forutsatt at alle eiendeler og forpliktelser som gjelder denne virksomheten, avgrenses, forvaltes og organiseres atskilt fra all annen virksomhet i forsikringsforetaket, uten mulighet til overføring,
 - d) alle andre enheter som er godkjent og underlagt tilsyn, eller ordninger som driver virksomhet på nasjonalt plan, forutsatt at
 - i) de er anerkjent i henhold til nasjonal lovgivning,
 - ii) de har som hovedformål å gi pensjonsytelser,
- 11) «motpartskredittrisiko» risikoen for at motparten i en transaksjon misligholder før endelig oppgjør av transaksjonens kontantstrømmer,
- 12) «samvirkingsavtale» en avtale mellom to eller flere sentrale motparter om å utføre transaksjoner på tvers av systemene,
- 13) «vedkommende myndighet» den vedkommende myndighet som er fastsatt i regelverket omhandlet i nr. 8 i denne artikkel, den vedkommende myndighet som er omhandlet i artikkel 10 nr. 5, eller den myndighet som hver medlemsstat har utpekt i henhold til artikkel 22,
- 14) «clearingmedlem» et foretak som deltar i en sentral motpart, og som er ansvarlig for å innfri de finansielle forpliktelsene som følger av slik deltaking,
- 15) «kunde» et foretak med et kontraktsforhold til en sentral motparts clearingmedlem som gjør det mulig for foretaket å klare sine transaksjoner med den sentrale motparten,
- 16) «konsern» en gruppe av foretak som består av et morforetak og dets datterforetak i henhold til artikkel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF, eller en gruppe av foretak som nevnt i artikkel 3 nr. 1 og artikkel 80 nr. 7 og 8 i direktiv 2006/48/EF,

- 17) «finansinstitusjon» et foretak som ikke er en kredittinstitusjon, og som har som hovedvirksomhet å erverve eierandeler eller å utøve en eller flere av de formene for virksomhet som er oppført i nr. 2-12 i vedlegg I til direktiv 2006/48/EF,
- 18) «finansielt holdingselskap» en finansinstitusjon hvis datterforetak enten helt eller hovedsakelig er kreditt- eller finansinstitusjoner, og der minst ett datterforetak er en kredittinstitusjon, og som ikke er et blandet finansielt holdingselskap i henhold til artikkel 2 nr. 15 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/87/EF av 16. desember 2002 om utvidet tilsyn med kredittinstitusjoner, forsikringsforetak og investeringsforetak i et finansielt konglomerat⁽¹⁾,
- 19) «foretak som yter tilleggstjenester» foretak som har som hovedvirksomhet å eie eller forvalte fast eiendom, yte databehandlingstjenester eller utøve lignende virksomhet som er knyttet til en eller flere kredittinstitusjoners hovedvirksomhet,
- 20) «kvalifiserende eierandel» enhver direkte eller indirekte eierandel i en sentral motpart eller et transaksjonsregister som utgjør minst 10 % av kapitalen eller stemmerettene, som fastsatt i artikkel 9 og 10 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/109/EF av 15. desember 2004 om harmonisering av innsynskrav med hensyn til opplysninger om utstedere av verdipapirer som er opptatt til notering på et regulert marked⁽²⁾, idet det tas hensyn til vilkårene for å legge disse sammen, fastsatt i artikkel 12 nr. 4 og 5 i nevnte direktiv, eller som gjør det mulig å øve betydelig innflytelse på ledelsen av den sentrale motparten eller transaksjonsregisteret der eierandelen besittes,
- 21) «morforetak» et morforetak som beskrevet i artikkel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF,
- 22) «datterforetak» et datterforetak som beskrevet i artikkel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF, herunder ethvert datterforetak av et datterforetak av det overordnede morforetaket,
- 23) «kontroll» forholdet mellom et morforetak og et datterforetak som beskrevet i artikkel 1 i direktiv 83/349/EØF,
- 24) «nære forbindelser» en situasjon der to eller flere fysiske eller juridiske personer er knyttet til hverandre gjennom
- a) en kapitalinteresse, dvs. ved å eie direkte eller å kontrollere minst 20 % av et foretaks stemmerett eller kapital, eller
- b) kontroll eller en tilsvarende forbindelse mellom en fysisk eller juridisk person og et foretak, eller et datterforetak av et datterforetak som også anses som et datterforetak av det morforetak som er disse foretakenes overordnede morforetak.
- En situasjon der to eller flere fysiske eller juridiske personer har en permanent forbindelse med en og samme person i form av kontroll, skal også anses som en nær forbindelse mellom disse personene,
- 25) «kapital» tegnet kapital i henhold til artikkel 22 i rådsdirektiv 86/635/EØF av 8. desember 1986 om bankers og andre finansinstitusjoners årsregnskaper og konsoliderte regnskaper⁽³⁾ så langt den er innbetalt, samt tilhørende overkursfond, dersom den fullt ut absorberer tap i normalsituasjoner og ved konkurs eller avvikling har prioritet etter alle andre fordringer,
- 26) «reserver» reserver i henhold til artikkel 9 i fjerde rådsdirektiv 78/660/EØF av 25. juli 1978 med hjemmel i traktatens artikkel 54 paragraf 3 bokstav g) om årsregnskapene for visse selskapsformer⁽⁴⁾ og framførte resultater som en følge av anvendelsen av sluttresultatet,
- 27) «styre» styret eller tilsynsorganet, eller begge, i samsvar med nasjonal selskapsrett,
- 28) «uavhengig styremedlem» et medlem av styret som ikke har forretningsforbindelser, familieband eller andre forbindelser som kan føre til en interessekonflikt overfor den berørte sentrale motparten eller dens kontrollerende aksjeeiere, dens ledelse eller dens clearingmedlemmer, og som ikke har hatt noen slike forbindelser i de siste fem årene før vedkommende ble valgt inn i styret,
- 29) «øverste ledelse» den eller de personene som faktisk leder den sentrale motpartens eller transaksjonsregisterets forretningsvirksomhet, og det eller de styremedlemmene som har ledelsesansvar.

Artikkel 3

Transaksjoner innenfor konsernet

1. I forbindelse med en ikke-finansiell motpart er en transaksjon innenfor konsernet en OTC-derivatkontrakt som inngås med en annen motpart som er en del av samme konsern, forutsatt at begge motparter er omfattet fullt ut av samme konsolidering, og at de er underlagt en egnet sentralisert framgangsmåte for risikovurdering, -måling og -kontroll, samt at denne motparten er etablert i Unionen eller, dersom den er etablert i en tredjestat, at Kommisjonen har vedtatt en gjennomføringsrettsakt i henhold til artikkel 13 nr. 2 med hensyn til vedkommende tredjestat.

⁽¹⁾ EUT L 35 av 11.2.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 390 av 31.12.2004, s. 38.

⁽³⁾ EFT L 372 av 31.12.1986, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 222 av 14.8.1978, s. 11.

2. I forbindelse med en finansiell motpart er en transaksjon innenfor konsernet

a) en OTC-derivatkontrakt som inngås med en annen motpart som er en del av samme konsern, forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:

i) den finansielle motparten er etablert i Unionen eller, dersom den er etablert i en tredjestat, at Kommisjonen har vedtatt en gjennomføringsrettsakt i henhold til artikkel 13 nr. 2 med hensyn til vedkommende tredjestat,

ii) den andre motpart er en finansiell motpart, et finansielt holdingselskap, en finansinstitusjon eller et foretak som yter tilleggstjenester underlagt egnede tilsynskrav,

iii) begge motparter er fullt ut omfattet av samme konsolidering, og

iv) begge motparter er underlagt egnede sentraliserte framgangsmåter for risikovurdering, -måling og -kontroll,

b) en OTC-derivatkontrakt som inngås med en annen motpart der begge motparter er en del av samme institusjons-sikringsordning som omhandlet i artikkel 80 nr. 8 i direktiv 2006/48/EF, forutsatt at vilkåret i bokstav a) ii) i dette nummer er oppfylt,

c) en OTC-derivatkontrakt som inngås mellom kredittinstitusjoner som er tilknyttet samme sentralorgan, eller mellom kredittinstitusjoner og et sentralorgan, som omhandlet i artikkel 3 nr. 1 i direktiv 2006/48/EF, eller

d) en OTC-derivatkontrakt som inngås med en ikke-finansiell motpart som er en del av samme konsern, forutsatt at begge motparter er omfattet fullt ut av samme konsolidering, og at de er underlagt en egnet sentralisert framgangsmåte for risikovurdering, -måling og -kontroll, samt at denne motparten er etablert i Unionen eller i en tredjestat som Kommisjonen har vedtatt en gjennomføringsrettsakt for i henhold til artikkel 13 nr. 2.

3. Med hensyn til denne artikkel skal motparter anses for å være omfattet av den samme konsolidering når begge

a) er omfattet av samme konsolidering i samsvar med direktiv 83/349/EØF eller de internasjonale regnskapsstandardene (IFRS) som er vedtatt i henhold til forordning (EF) nr. 1606/2002, eller når det gjelder et konsern hvis morforetak har sitt hovedkontor i en tredjestat, i samsvar med alminnelig anerkjente regnskapsprinsipper i en tredjestat, som anses som likeverdige med IFRS i samsvar

med forordning (EF) nr. 1569/2007 (eller en tredjestats regnskapsstandarder som det er tillatt å bruke i samsvar med artikkel 4 i nevnte forordning), eller

b) er omfattet av samme tilsyn på konsolidert grunnlag i samsvar med direktiv 2006/48/EF eller direktiv 2006/49/EF eller, når det gjelder et konsern hvis morforetak har sitt hovedkontor i en tredjestat, samme tilsyn på konsolidert grunnlag av en tredjestats vedkommende myndighet som er bekreftet å være likeverdig med det som er underlagt prinsippene fastsatt i artikkel 143 i direktiv 2006/48/EF eller i artikkel 2 i direktiv 2006/49/EF.

AVDELING II

CLEARING, RAPPORTERING OG RISIKOREDUKSJON AV OTC-DERIVATER

Artikkel 4

Clearingplikt

1. Motparter skal cleare alle OTC-derivatkontrakter som gjelder en klasse av OTC-derivater som er erklært å være omfattet av clearingplikten i samsvar med artikkel 5 nr. 2, dersom disse kontraktene oppfyller begge følgende vilkår:

a) De er inngått på en av følgende måter:

i) mellom to finansielle motparter,

ii) mellom en finansiell motpart og en ikke-finansiell motpart som oppfyller vilkårene i artikkel 10 nr. 1 bokstav b),

iii) mellom to ikke-finansielle motparter som oppfyller vilkårene i artikkel 10 nr. 1 bokstav b),

iv) mellom en finansiell motpart eller en ikke-finansiell motpart som oppfyller vilkårene i artikkel 10 nr. 1 bokstav b), og en enhet etablert i en tredjestat som ville ha vært omfattet av clearingplikten dersom den hadde vært etablert i Unionen,

v) mellom to enheter etablert i en eller flere tredjestater som ville ha vært omfattet av clearingplikten dersom de hadde vært etablert i Unionen, forutsatt at kontrakten har en direkte, vesentlig og forutsigbar virkning innenfor Unionen, eller når en slik plikt er nødvendig eller hensiktsmessig for å hindre omgåelse av bestemmelser i denne forordning, og

b) de er inngått eller fornyet enten

i) på eller etter den datoen da clearingplikten får virkning eller

- ii) samtidig med eller etter den underretningen som er omhandlet i artikkel 5 nr. 1, men før den dato da clearingplikten får virkning, dersom kontraktens gjenværende løpetid overskrider den minste gjenværende løpetid som er fastsatt av Kommisjonen i samsvar med artikkel 5 nr. 2 bokstav c).

2. Uten at det berører teknikkene for risikoreduksjon i artikkel 11, skal OTC-derivatkontrakter som er transaksjoner innenfor konsernet som beskrevet i artikkel 3, ikke omfattes av clearingplikten.

Unntaket i første ledd får anvendelse bare

- a) når to motparter som er etablert i Unionen, og som tilhører samme konsern, først skriftlig har underrettet sine respektive vedkommende myndigheter om at de har til hensikt å benytte seg av unntaket for OTC-derivatkontrakter som de har inngått med hverandre. Underretningen skal skje minst 30 kalenderdager før unntaket benyttes. Innen 30 kalenderdager etter mottaket av nevnte underretning kan vedkommende myndigheter reise innvendinger mot anvendelsen av dette unntaket dersom transaksjonene mellom motpartene ikke oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 3, uten at det berører vedkommende myndigheters rett til å reise innvendinger etter at denne perioden på 30 kalenderdager har utløpt, dersom disse vilkårene ikke lenger er oppfylt. I tilfelle av uenighet mellom vedkommende myndigheter, kan ESMA bistå disse myndighetene med å komme til enighet i samsvar med den myndighet de har i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010,
- b) på OTC-derivatkontrakter mellom to motparter som tilhører samme konsern, og som er etablert i en medlemsstat og i en tredjestat, dersom den motparten som er etablert i Unionen, har fått tillatelse til å anvende unntaket innen 30 kalenderdager etter at den har blitt underrettet av motparten som er etablert i Unionen, og forutsatt at vilkårene i artikkel 3 er oppfylt. Vedkommende myndighet skal underrette ESMA om denne beslutningen.

3. De OTC-derivatkontraktene som er omfattet av clearingplikten i henhold til nr. 1, skal cleares av en sentral motpart som har tillatelse i henhold til artikkel 14 eller er anerkjent i henhold til artikkel 25 til å clearere denne klassen av OTC-derivater, og som er oppført i registeret i samsvar med artikkel 6 nr. 2 bokstav b).

En motpart skal for dette formål bli et clearingmedlem eller en kunde eller opprette indirekte clearingordninger med et clearingmedlem, forutsatt at disse ordningene ikke øker motpartsrisikoen og sikrer at motpartens eiendeler og posisjoner gis et vern som er likeverdig med det som er nevnt i artikkel 39 og 48.

4. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere opplysninger om hvilke kontrakter som skal anses for å ha en direkte, vesentlig og forutsigbar virkning innenfor Unionen, eller de tilfellene der det er nødvendig eller hensiktsmessig å hindre omgåelse av bestemmelsene i denne forordning som omhandlet i nr. 1 bokstav a) v), og om hvilke typer av indirekte kontrakter som oppfyller vilkårene i nr. 3 annet ledd.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 5

Framgangsmåte i forbindelse med clearingplikt

1. Når en vedkommende myndighet gir en sentral motpart tillatelse til å clearere en klasse av OTC-derivater i henhold til artikkel 14 eller 15, skal den omgående underrette ESMA om tillatelsen.

For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere angivelse av de opplysningene som skal inngå i underretningene nevnt i første ledd.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i annet ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

2. Innen seks måneder etter å ha mottatt en underretning i samsvar med nr. 1, eller etter å ha gjennomført en framgangsmåte for anerkjennelse i henhold til artikkel 25, skal ESMA, etter å ha gjennomført en offentlig høring og etter samråd med ESRB og, dersom det er relevant, vedkommende myndigheter i tredjestater, utarbeide og framlegge for Kommisjonen for godkjenning, utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere angivelse av følgende:

- a) hvilken klasse av OTC-derivatkontrakter som bør være omfattet av clearingplikten omhandlet i artikkel 4,
- b) den eller de datoene da clearingplikten får virkning, herunder en eventuell trinnsvis gjennomføring og de kategoriene av motparter som er omfattet av plikten, og
- c) minste gjenværende løpetid for OTC-derivatkontrakter som omhandlet i artikkel 4 nr. 1 bokstav b) ii).

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. ESMA skal i samsvar med kriteriene fastsatt i nr. 4 bokstav a), b) og c) på eget initiativ, etter å ha gjennomført en offentlig høring og etter samråd med ESRB samt når det er relevant vedkommende myndigheter i tredjestater, fastsette og underrette Kommisjonen om hvilke klasser av derivater som bør være omfattet av clearingplikten i henhold artikkel 4, men som ingen sentral motpart ennå har fått tillatelse til å clear.

Etter underretningen skal ESMA offentliggjøre en forslagsinnbydelse for clearing av disse derivatklassene.

4. Med det overordnede mål å redusere systemrisiko skal utkastet til tekniske reguleringsstandarder for den delen som er omhandlet i nr. 2 bokstav a), ta hensyn til følgende kriterier:

- a) graden av standardisering av kontraktsvilkår og operative prosesser for den relevante klassen av OTC-derivater,
- b) volumet og likviditeten for den relevante klassen av OTC-derivater,
- c) tilgangen til rimelige, pålitelige og allment aksepterte prisopplysninger i den relevante klassen av OTC-derivater.

Ved utarbeiding av disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder kan ESMA ta hensyn til den innbyrdes forbindelsen mellom motparter som bruker de relevante OTC-derivatene, den forventede innvirkningen på nivåene for motparts-kredittrisiko mellom motpartene samt innvirkningen på konkurransen i hele Unionen.

For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere angivelse av de kriteriene som er omhandlet i første ledd bokstav a), b) og c).

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i tredje ledd i dette nummer i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

5. Utkastet til tekniske reguleringsstandarder for den delen som er omhandlet i nr. 2 bokstav b), skal ta hensyn til følgende kriterier:

- a) det forventede volumet for den relevante klassen av OTC-derivater,
- b) hvorvidt flere enn én sentral motpart allerede clearer den samme klassen av OTC-derivater,
- c) den berørte sentrale motpartens evne til å håndtere det forventede volumet og til å styre den risikoen som følger av clearing av den relevante klassen av OTC-derivater,
- d) den typen av og det antall motparter som er aktive og forventes å være aktive på markedet for de relevante klassene av OTC-derivater,
- e) den tiden som en motpart som er omfattet av clearingplikten, trenger for å innføre ordninger for å clear sine OTC-derivatkontrakter gjennom en sentral motpart,
- f) risikostyringen og den rettslige og operasjonelle kapasiteten hos de forskjellige motpartene som er aktive på markedet for den relevante klassen av OTC-derivater, og som eventuelt vil bli omfattet av clearingplikten i henhold til artikkel 4 nr. 1.

6. Dersom en klasse av OTC-derivatkontrakter ikke lenger har en sentral motpart som har tillatelse til eller er anerkjent for å clear disse kontraktene i henhold til denne forordning, skal den ikke lenger være omfattet av clearingplikten omhandlet i artikkel 4, og nr. 3 i denne artikkel får anvendelse.

Artikkel 6

Offentlig register

1. ESMA skal opprette, vedlikeholde og ajourføre et offentlig register for på en riktig og entydig måte å identifisere hvilke klasser av OTC-derivater som er omfattet av clearingplikten. Det offentlige registeret skal være tilgjengelig på ESMA's nettsted.

2. Registeret skal omfatte

- a) de klassene av OTC-derivater som er omfattet av clearingplikten i henhold til artikkel 4,
- b) de sentrale motpartene som har tillatelse eller er anerkjent med hensyn til clearingplikten,
- c) de datoene da clearingplikten får virkning, herunder en eventuell trinnvis gjennomføring,

- d) de klassene av OTC-derivater som identifiseres av ESMA i samsvar med artikkel 5 nr. 3,
- e) minste gjenværende løpetid for derivatkontrakter som omhandlet i artikkel 4 nr. 1 bokstav b) ii),
- f) de sentrale motpartene som vedkommende myndighet har underrettet ESMA om med hensyn til clearingplikten, samt datoen for hver av disse underretningene.

3. Dersom en sentral motpart ikke lenger har tillatelse eller er anerkjent i samsvar med denne forordning til å cleare en gitt derivatklasse, skal ESMA omgående fjerne den fra det offentlige registeret når det gjelder denne klassen av OTC-derivater.

4. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel kan ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere angivelse av de opplysningene som skal inngå i det offentlige registeret nevnt i nr. 1.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 7

Tilgang til en sentral motpart

1. En sentral motpart som har fått tillatelse til å cleare OTC-derivatkontrakter, skal godta å cleare slike kontrakter på ikke-diskriminerende og gjennomsiktige vilkår, uavhengig av handelsplass.

En sentral motpart kan kreve at en handelsplass oppfyller de driftsmessige og tekniske kravene som fastsettes av den sentrale motparten, herunder krav til risikostyring.

2. En sentral motpart skal innen tre måneder etter at en handelsplass har inngitt en formell søknad om tilgang, imøtekomme eller avslå søknaden.

3. Dersom en sentral motpart nekter tilgang i henhold til nr. 2, skal den gi handelsplassen en fullstendig begrunnelse for sin beslutning.

4. Med mindre handelsplassens vedkommende myndighet og den sentrale motpartens vedkommende myndighet nekter tilgang, skal den sentrale motparten, med forbehold for annet ledd, gi tilgang innen tre måneder etter at det er truffet en beslutning om å imøtekomme handelsplassens formelle søknad i samsvar med nr. 2.

Handelsplassens og den sentrale motpartens vedkommende myndighet kan, etter en formell anmodning fra handelsplassen, nekte tilgang til den sentrale motparten bare dersom slik tilgang vil kunne hindre markedene i å virke på en smidig og ordnet måte eller innvirke negativt på systemrisikoen.

5. ESMA skal avgjøre eventuelle tvister som oppstår mellom vedkommende myndigheter, i samsvar med sin myndighet i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 8

Tilgang til en handelsplass

1. En handelsplass skal på anmodning fra den sentrale motparten på ikke-diskriminerende og gjennomsiktige vilkår stille transaksjonsopplysninger til rådighet for enhver sentral motpart som har fått tillatelse til å cleare OTC-derivatkontrakter som omsettes på denne handelsplassen.

2. Når en sentral motpart formelt har inngitt en anmodning til en handelsplass om tilgang til denne, skal handelsplassen svare den sentrale motparten innen tre måneder.

3. Dersom en handelsplass nekter tilgang, skal den underrette den sentrale motparten om dette, med en fullstendig begrunnelse.

4. Uten at det berører den beslutning som er truffet av handelsplassens og den sentrale motpartens vedkommende myndigheter, skal handelsplassen gjøre tilgang mulig innen tre måneder etter et positivt svar på en anmodning om tilgang.

Den sentrale motparten skal gis tilgang til handelsplassen bare dersom slik tilgang ikke forutsetter samvirking eller hindrer markedene i å virke på en smidig og ordnet måte, særlig som følge av fragmentering av likviditet, og handelsplassen har innført egnede ordninger for å hindre slik fragmentering.

5. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder der begrepet fragmentering av likviditet spesifiseres.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 9

Rapporteringsplikt

1. Motparter og sentrale motparter skal sørge for at opplysningene om enhver derivatkontrakt som de har inngått, og om enhver endring eller oppheving av kontrakten, rapporteres til et transaksjonsregister som er registrert i samsvar med artikkel 55, eller anerkjent i samsvar med artikkel 77. Opplysningene skal rapporteres senest den første virkedagen etter inngåelsen, endringen eller opphevingen av kontrakten.

Rapporteringsplikten får anvendelse på derivatkontrakter som

- a) er inngått før 16. august 2012, og som fortsatt er utestående på den datoen,
- b) er inngått 16. august 2012 eller etter denne datoen.

En motpart eller en sentral motpart som er omfattet av rapporteringsplikt, kan delegere rapporteringen av opplysningene i derivatkontrakten.

Motparter og sentrale motparter skal sørge for at opplysningene i deres derivatkontrakter rapporteres bare en gang.

2. Motparter skal føre et register over alle derivatkontrakter som de har inngått, og enhver endring, i minst fem år etter at kontrakten er opphevet.

3. Dersom det ikke er noe transaksjonsregister tilgjengelig som kan registrere opplysningene i en derivatkontrakt, skal motparter og sentrale motparter sørge for at slike opplysninger rapporteres til ESMA.

I dette tilfellet skal ESMA sørge for at alle berørte enheter nevnt i artikkel 81 nr. 3 har tilgang til alle opplysninger i derivatkontrakten som de trenger for å kunne oppfylle sine respektive forpliktelser og mandater.

4. En motpart eller en sentral motpart som rapporterer opplysninger om en derivatkontrakt til et transaksjonsregister eller til ESMA, eller en enhet som rapporterer slike opplysninger på vegne av en motpart eller en sentral motpart, skal ikke anses for å ha brutt eventuelle bestemmelser om taushetsplikt som følger av kontrakten eller av lover og forskrifter.

Den rapporterende enheten, dens ledelse eller ansatte er fritatt for ansvar for denne videreformidlingen av opplysninger.

5. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder der de opplysningene og typene av rapporter som er omhandlet i nr. 1 og 3, fastsettes.

Rapportene omhandlet i nr. 1 og 3 skal minst inneholde opplysninger om

- a) derivatkontraktens parter og, dersom det ikke er den samme, den som er berettiget til kontraktens rettigheter og plikter,
- b) derivatkontraktens vesentlige kjennetegn, herunder type, underliggende løpetid, nominell verdi, pris og oppgjør dato.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

6. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av nr. 1 og 3 skal ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette

- a) format og hyppighet for rapportene omhandlet i nr. 1 og 3 for de forskjellige derivatklassene,
- b) den dato da derivatkontrakten skal rapporteres, herunder en eventuell trinnvis gjennomføring for kontrakter som er inngått før den datoen da rapporteringsplikten får virkning.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 10

Ikke-finansielle motparter

1. Når en ikke-finansiell motpart tar posisjoner i OTC-derivatkontrakter, og disse posisjonene overskrider clearinggrenseverdien omhandlet i nr. 3, skal den ikke-finansielle motparten

- a) omgående underrette ESMA og vedkommende myndighet omhandlet i nr. 5 om dette,
- b) bli omfattet av clearingplikten for framtidige kontrakter i samsvar med artikkel 4 dersom den løpende gjennomsnittsposisjonen i mer enn 30 virkedager har overskredet grenseverdien, og
- c) klare alle relevante framtidige kontrakter innen fire måneder etter at den ble omfattet av clearingplikten.

2. En ikke-finansiell motpart som er blitt omfattet av clearingplikten i samsvar med nr. 1 bokstav b), og som senere godtgjør overfor den myndighet som er utpekt i samsvar med nr. 5, at dens løpende gjennomsnittsposisjon i mer enn 30 virkedager ikke overskrider clearinggrenseverdien, skal ikke lenger være omfattet av clearingplikten fastsatt i nr. 4.

3. Ved beregning av posisjonene omhandlet i nr. 1 skal den ikke-finansielle motparten ta med alle OTC-derivatkontrakter som er inngått av den ikke-finansielle motparten, eller av andre ikke-finansielle enheter innenfor det konsernet som den ikke-finansielle motparten tilhører, og som ikke på en objektivt målbar måte reduserer risikoene som er direkte knyttet til den ikke-finansielle motpartens eller nevnte konserns forretningsvirksomhet eller likviditetsfinansiering.

4. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA, etter samråd med ESRB og andre berørte myndigheter, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere angivelse av

- a) kriteriene for å fastsette hvilke OTC-derivatkontrakter som på en objektivt målbar måte reduserer de risikoene som er direkte knyttet til den forretningsvirksomhet og likviditetsfinansiering som er omhandlet i nr. 3, og
- b) clearinggrenseverdiene, som skal fastsettes med utgangspunkt i hvilken systemviktighet summen av nettoposisjoner og nettoeksponeringer har per motpart og per klasse av OTC-derivater.

Etter å ha gjennomført en åpen offentlig høring, skal ESMA framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

ESMA skal etter samråd med ESRB og andre berørte myndigheter regelmessig vurdere grenseverdiene på nytt og om nødvendig foreslå tekniske reguleringsstandarder for å endre dem.

5. Hver medlemsstat skal utpeke en myndighet som har ansvar for å sikre at forpliktelsen oppfylles.

Artikkel 11

Risikoreduksjonsteknikker for OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart

1. Finansielle motparter og ikke-finansielle motparter som inngår en OTC-derivatkontrakt som ikke cleares gjennom en sentral motpart, skal med behørig aktsomhet sikre at det er innført egnede framgangsmåter og ordninger for å måle, overvåke og begrense operasjonell risiko og motparts-kredittrisiko, som minst skal omfatte

- a) bekreftelse til rett tid, om mulig elektronisk, av den relevante OTC-derivatkontraktens vilkår,
- b) formaliserte framgangsmåter som er solide, motstandsdyktige og kontrollerbare, for å avstemme porteføljer, styre tilknyttet risiko og tidlig oppdage tvister mellom parter og løse dem, samt overvåke verdien av utestående kontrakter.

2. Finansielle motparter og ikke-finansielle motparter som omhandlet i artikkel 10 skal daglig fastsette verdien av utestående kontrakter på grunnlag av markedsverdien. Dersom markedsvilkårene hindrer verdsetting til markedspriser, skal det anvendes en pålitelig og forsiktig verdsetting på grunnlag av en modell.

3. Finansielle motparter skal ha framgangsmåter for risikostyring som krever utveksling av sikkerhet som skjer til rett tid, er korrekt og på egnet måte atskilt med hensyn til OTC-derivatkontrakter som er inngått 16. august 2012 eller etter denne datoen. Ikke-finansielle motparter som omhandlet i artikkel 10 skal ha framgangsmåter for risikostyring som krever utveksling av sikkerhet som skjer til rett tid, er korrekt og på egnet måte atskilt med hensyn til OTC-derivatkontrakter som er inngått på eller etter den datoen da clearinggrenseverdien overskrides.

4. Finansielle motparter skal ha en passende og forholdsmessig kapital for å styre den risikoen som ikke dekkes av en passende utveksling av sikkerhet.

5. Kravet i nr. 3 i denne artikkel får ikke anvendelse på transaksjoner innenfor konsernet nevnt i artikkel 3 som er inngått av motparter som er etablert i samme medlemsstat, forutsatt at det ikke foreligger noen nåværende eller forutsigbar rettslig hindring for rask overføring av ansvarlig kapital eller tilbakebetaling av forpliktelser mellom motpartene.

6. En transaksjon innenfor konsernet som omhandlet i artikkel 3 nr. 2 bokstav a), b) eller c) som inngås av motparter som er etablert i forskjellige medlemsstater, skal helt eller delvis unntas fra kravet fastsatt i nr. 3 i denne artikkel på grunnlag av en positiv beslutning fra begge berørte vedkommende myndigheter, forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:

- a) motpartenes framgangsmåter for risikostyring er tilstrekkelig solide og pålitelige og i samsvar med derivattransaksjonens kompleksitet,
- b) det foreligger ingen nåværende eller forutsigbar praktisk eller juridisk hindring for rask overføring av ansvarlig kapital eller tilbakebetaling av forpliktelser mellom motpartene.

Dersom vedkommende myndigheter ikke blir enige om en positiv beslutning innen 30 kalenderdager etter mottak av søknaden om unntak, kan ESMA bistå disse myndighetene med å komme til enighet i samsvar med sin myndighet i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

7. En transaksjon innenfor konsernet som omhandlet i artikkel 3 nr. 1 som inngås av ikke-finansielle motparter som er etablert i forskjellige medlemsstater, skal unntas fra kravet fastsatt i nr. 3 i denne artikkel, forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:

- a) motpartenes framgangsmåter for risikostyring er tilstrekkelig solide og pålitelige og i samsvar med derivattransaksjonens kompleksitet,
- b) det foreligger ingen nåværende eller forutsigbar praktisk eller juridisk hindring for rask overføring av ansvarlig kapital eller tilbakebetaling av forpliktelser mellom motpartene.

De ikke-finansielle motpartene skal underrette vedkommende myndigheter omhandlet i artikkel 10 nr. 5 om at de har til hensikt å anvende unntaket. Unntaket skal gjelde med mindre en av de underrettede vedkommende myndigheter innen tre måneder etter datoen for underretningen gir uttrykk for at den ikke er enig i at vilkårene nevnt i første ledd bokstav a) eller b) er oppfylt.

8. En transaksjon innenfor konsernet som omhandlet i artikkel 3 nr. 2 bokstav a)-d) som inngås mellom en motpart som er etablert i Unionen, og en motpart som er etablert i en tredjestat, skal helt eller delvis unntas fra kravet fastsatt i nr. 3 i denne artikkel, på grunnlag av en positiv beslutning fra den berørte vedkommende myndighet som har ansvar for tilsynet med den motparten som er etablert i Unionen, forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:

- a) motpartenes framgangsmåter for risikostyring er tilstrekkelig solide og pålitelige og i samsvar med derivattransaksjonens kompleksitet,
- b) det foreligger ingen nåværende eller forutsigbar praktisk eller juridisk hindring for rask overføring av ansvarlig kapital eller tilbakebetaling av forpliktelser mellom motpartene.

9. En transaksjon innenfor konsernet som omhandlet i artikkel 3 nr. 1 som inngås av en ikke-finansiell motpart som er etablert i Unionen, og en motpart som er etablert i en tredjestat, skal unntas fra kravet fastsatt i nr. 3 i denne artikkel, forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:

- a) motpartenes framgangsmåter for risikostyring er tilstrekkelig solide og pålitelige og i samsvar med derivattransaksjonens kompleksitet,
- b) det foreligger ingen nåværende eller forutsigbar praktisk eller juridisk hindring for rask overføring av ansvarlig kapital eller tilbakebetaling av forpliktelser mellom motpartene.

Den ikke-finansielle motparten skal underrette vedkommende myndighet omhandlet i artikkel 10 nr. 5 om at den har til hensikt å anvende unntaket. Unntaket skal gjelde med mindre

den underrettede vedkommende myndighet innen tre måneder etter datoen for underretningen gir uttrykk for at den ikke er enig i at vilkårene nevnt i første ledd bokstav a) eller b) er oppfylt.

10. En transaksjon innenfor konsernet som omhandlet i artikkel 3 nr. 1 som inngås mellom en ikke-finansiell motpart og en finansiell motpart som er etablert i forskjellige medlemsstater, skal helt eller delvis unntas fra kravet fastsatt i nr. 3 i denne artikkel, på grunnlag av en positiv beslutning fra den berørte vedkommende myndighet som har ansvar for tilsynet med den finansielle motparten, forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:

- a) motpartenes framgangsmåter for risikostyring er tilstrekkelig solide og pålitelige og i samsvar med derivattransaksjonens kompleksitet,
- b) det foreligger ingen nåværende eller forutsigbar praktisk eller juridisk hindring for rask overføring av ansvarlig kapital eller tilbakebetaling av forpliktelser mellom motpartene.

Den berørte vedkommende myndighet som har ansvar for tilsyn med den finansielle motparten, skal underrette vedkommende myndighet omhandlet i artikkel 10 nr. 5 om alle slike beslutninger. Unntaket skal gjelde med mindre den underrettede vedkommende myndighet gir uttrykk for at den ikke er enig i at vilkårene nevnt i første ledd bokstav a) eller b) er oppfylt. I tilfelle av uenighet mellom vedkommende myndigheter, kan ESMA bistå disse myndighetene med å komme til enighet i samsvar med den myndighet de har i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

11. Den motparten i en transaksjon innenfor konsernet som er unntatt fra kravet fastsatt i nr. 3, skal offentliggjøre opplysninger om unntaket.

En vedkommende myndighet skal underrette ESMA om alle beslutninger som vedtas i henhold til nr. 6, 8 eller 10, eller de beslutningene som mottas i henhold til nr. 7, 9 eller 10, og skal gi ESMA nærmere opplysninger om den aktuelle transaksjonen innenfor konsernet.

12. De forpliktelsene som er angitt i nr. 1-11, får anvendelse på OTC-derivatkontrakter som er inngått mellom enheter i tredjestater som ville ha vært omfattet av disse forpliktelsene dersom de var etablert i Unionen, forutsatt at disse kontraktene har en direkte, vesentlig og forutsigbar virkning innenfor Unionen, eller når en slik forpliktelse er nødvendig eller hensiktsmessig for å hindre omgåelse av bestemmelser i denne forordning.

13. ESMA skal regelmessig overvåke virksomheten knyttet til derivater som ikke er egnet for clearing, for å fastslå tilfeller der en særlig derivatklasse kan utgjøre en systemrisiko, og for å hindre regelverksarbitrasje mellom derivattransaksjoner som er cleared, og derivattransaksjoner som ikke er cleared. ESMA skal, særlig etter samråd med ESRB, treffe tiltak i samsvar med artikkel 5 nr. 3 eller gjennomgå de tekniske reguleringsstandardene for marginkravene fastsatt i nr. 14 i denne artikkel og i artikkel 41 på nytt.

14. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi

- a) de framgangsmåtene og ordningene som er omhandlet i nr. 1,
- b) de markedsvilkårene som hindrer verdsetting til markedspriser, og kriteriene for å anvende verdsetting på grunnlag av en modell, som omhandlet i nr. 2,
- c) de opplysningene om unntatte transaksjoner innenfor konsernet som skal oppgis i underretningen omhandlet i nr. 7, 9 og 10,
- d) de opplysningene om unntatte transaksjoner innenfor konsernet som er omhandlet i nr. 11,
- e) de kontraktene som anses for å ha en direkte, vesentlig og forutsigbar virkning innenfor Unionen, eller de tilfellene der det er nødvendig eller hensiktsmessig for å hindre omgåelse av bestemmelser i denne forordning, som omhandlet i nr. 12.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

15. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal de europeiske tilsynsmyndighetene utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi

- a) de framgangsmåtene for risikostyring, herunder de nivåene av og den typen sikkerhets- og atskillelsesordninger som kreves for å oppfylle kravene i nr. 3,
- b) det kapitalnivået som kreves for å oppfylle kravene i nr. 4,
- c) de framgangsmåtene som motpartene og de berørte vedkommende myndigheter skal følge når det anvendes unntak i henhold til nr. 6-10,
- d) de anvendbare kriteriene som er nevnt i nr. 5-10, herunder særlig hva som skal anses som praktiske eller juridiske hindringer for rask overføring av ansvarlig kapital eller tilbakebetaling av forpliktelser mellom motpartene.

De europeiske tilsynsmyndighetene skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Avhengig av motpartens rettslige status delegeres Kommisjonen myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene som er nevnt i første ledd, i samsvar med artikkel 10-14 i

forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 eller forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 12

Sanksjoner

1. Medlemsstatene skal fastsette bestemmelser om sanksjoner som får anvendelse ved overtredelser av bestemmelsene i denne avdeling, og skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de gjennomføres. Disse sanksjonene skal minst omfatte administrative overtredelsesgebyrer. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

2. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter som har ansvar for tilsynet med finansielle og eventuelt ikke-finansielle motparter, offentliggjør alle sanksjoner som er iverksatt ved overtredelse av artikkel 4, 5 og 7-11, med mindre slik offentliggjøring kan skape alvorlig uro i finansmarkedene eller påføre berørte parter uforholdsmessig stor skade. Medlemsstatene skal regelmessig offentliggjøre vurderingsrapporter om hvor effektive de anvendte sanksjonsbestemmelsene er. En slik offentliggjøring skal ikke omfatte personopplysninger i henhold til artikkel 2 bokstav a) i direktiv 95/46/EF.

Medlemsstatene skal innen 17. februar 2013 underrette Kommisjonen om bestemmelsene nevnt i nr. 1. De skal straks underrette Kommisjonen om eventuelle senere endringer av dem.

3. En overtredelse av bestemmelsene i denne avdeling berører ikke en OTC-derivatkontrakts gyldighet eller partenes mulighet til å håndheve bestemmelsene i en OTC-derivatkontrakt. En overtredelse av bestemmelsene i denne avdeling danner ikke grunnlag for erstatningskrav mot en part i en OTC-derivatkontrakt.

Artikkel 13

Ordning for å unngå overlappende eller motstridende regler

1. Kommisjonen skal med bistand fra ESMA overvåke og utarbeide rapporter til Europaparlamentet og Rådet om den internasjonale anvendelsen av prinsippene fastsatt i artikkel 4, 9, 10 og 11, særlig med hensyn til mulige overlappende eller motstridende krav til markedsdeltakerne, og anbefale mulige tiltak.

2. Kommisjonen kan vedta gjennomføringsrettsakter der det fastsettes at den rettslige rammen og rammene for tilsyn og håndheving i en tredjestat

a) er likeverdige med kravene fastsatt i denne forordning i henhold til artikkel 4, 9, 10 og 11,

b) sikrer et vern av taushetsplikten som er likeverdig med det som er fastsatt i denne forordning, og

- c) anvendes effektivt og håndheves på en rettfærdig måte som ikke skaper vridning, slik at de sikrer effektivt tilsyn og effektiv håndheving i den berørte tredjestat.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 86 nr. 2.

3. En gjennomføringsrettsakt om likeverdighet som omhandlet i nr. 2 skal innebære at motparter som inngår en transaksjon som er omfattet av denne forordning, skal anses for å ha oppfylt kravene i artikkel 4, 9, 10 og 11 dersom minst en av motpartene er etablert i nevnte tredjestat.

4. Kommisjonen skal i samarbeid med ESMA overvåke at de kravene som er likeverdige med dem som er fastsatt i artikkel 4, 9, 10 og 11, gjennomføres på en effektiv måte av de tredjestatene som det er vedtatt en gjennomføringsrettsakt om likeverdighet for, og skal regelmessig, minst en gang i året, avlegge rapport for Europaparlamentet og Rådet. Dersom rapporten viser at myndighetene i tredjestaten har anvendt de likeverdige kravene på en ufullstendig og usammenhengende måte, skal Kommisjonen innen 30 kalenderdager etter at rapporten ble fremlagt, tilbakekalle anerkjennelsen som likeverdig med hensyn til den berørte tredjestats rettslige ramme. Dersom en gjennomføringsrettsakt om likeverdighet tilbakekalles, skal motpartene automatisk omfattes av alle krav fastsatt i denne forordning.

AVDELING III

TILLATELSE TIL OG TILSYN MED SENTRALE MOTPARTER

KAPITTEL 1

Vilkår og framgangsmåter for tillatelse til en sentral motpart

Artikkel 14

Tillatelse til en sentral motpart

1. Dersom en juridisk person etablert i Unionen har til hensikt å tilby clearingtjenester som sentral motpart, skal den søke om tillatelse hos vedkommende myndighet i den medlemsstat der den er etablert (den sentrale motpartens vedkommende myndighet) etter framgangsmåten i artikkel 17.
2. Når det er gitt tillatelse i samsvar med artikkel 17, skal den gjelde på hele Unionens område.
3. Den tillatelsen som er omhandlet i nr. 1, skal gis bare for virksomhet knyttet til clearing, og det skal angis hvilke tjenester og virksomhetsområder den sentrale motpartens tillatelse omfatter, herunder hvilke klasser av finansielle instrumenter som er omfattet av tillatelsen.
4. En sentral motpart skal til enhver tid oppfylle vilkårene for tillatelsen.

En sentral motpart skal uten unødig opphold underrette vedkommende myndighet om eventuelle vesentlige endringer i vilkårene for tillatelsen.

5. Tillatelsen omhandlet i nr. 1 skal ikke hindre medlemsstater i å vedta eller fortsette med å anvende tilleggskrav til sentrale motparter som er etablert på deres territorium, herunder visse krav til tillatelse i henhold til direktiv 2006/48/EF.

Artikkel 15

Utvidelse av virksomhet og tjenester

1. En sentral motpart som ønsker å utvide sin forretningsvirksomhet med tilleggstjenester eller virksomhet som ikke er omfattet av den første tillatelsen, skal inngi søknad om utvidelse til den sentrale motpartens vedkommende myndighet. Levering av clearingtjenester som den sentrale motparten ikke allerede har fått tillatelse til, skal anses som en utvidelse av tillatelsen.

Utvidelsen av en tillatelse skal skje etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 17.

2. Dersom en sentral motpart ønsker å utvide sin forretningsvirksomhet til en annen medlemsstat enn den der den er etablert, skal den sentrale motpartens vedkommende myndighet omgående underrette vedkommende myndighet i den andre medlemsstaten.

Artikkel 16

Kapitalkrav

1. En sentral motpart skal ha en permanent og tilgjengelig startkapital på minst 7,5 millioner euro for å få tillatelse i henhold til artikkel 14.

2. En sentral motparts kapital, herunder opptjent egenkapital og reserver, skal stå i forhold til den risikoen som er knyttet til den sentrale motpartens virksomhet. Den skal til enhver tid være tilstrekkelig til å sikre en ordnet avvikling eller omstrukturering av virksomheten innenfor et passende tidsrom og gi den sentrale motparten tilstrekkelig vern mot kredittrisikoen, motpartsrisikoen, markedsrisikoen, operasjonelle risikoen og rettslige og forretningsmessige risikoen som ikke allerede er dekket av de økonomiske midlene i henhold til artikkel 41-44.

3. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal EBA i nært samarbeid med ESSB og etter samråd med ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere opplysninger om kravene til en sentral motparts kapital, opptjent egenkapital og reserver som omhandlet i nr. 2.

EBA skal fremlægge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 17

Framgangsmåte for å innvilge og avslå tillatelse

1. Den sentrale motparten som inngir søknad, inngir søknaden om tillatelse til vedkommende myndighet i den medlemsstat der den er etablert.

2. Den sentrale motparten som inngir søknad, skal framlegge alle opplysninger som er nødvendige for at vedkommende myndighet skal kunne fastslå at nevnte sentrale motpart på tidspunktet for tillatelsen har truffet alle nødvendige tiltak for å oppfylle kravene fastsatt i denne forordning. Vedkommende myndighet skal omgående oversende alle opplysninger den har mottatt fra den sentrale motparten som inngir søknad, til ESMA og kollegiet omhandlet i artikkel 18 nr. 1.

3. Innen 30 virkedager etter mottak av søknaden skal vedkommende myndighet vurdere om søknaden er fullstendig. Dersom søknaden ikke er fullstendig, skal vedkommende myndighet fastsette en frist for når den sentrale motparten som inngir søknad, skal framlegge ytterligere opplysninger. Etter å ha fastslått at søknaden er fullstendig, skal vedkommende myndighet underrette den sentrale motparten som inngir søknad, medlemmene av det kollegiet som er opprettet i samsvar med artikkel 18 nr. 1, og ESMA om dette.

4. Vedkommende myndighet skal gi tillatelse bare dersom den er overbevist om at den sentrale motparten som innga søknaden, oppfyller alle krav fastsatt i denne forordning, og at den sentrale motparten er meldt som et system i henhold til direktiv 98/26/EF.

Vedkommende myndighet skal nøye vurdere den uttalelsen som kollegiet har kommet fram til i samsvar med artikkel 19. Dersom den sentrale motpartens vedkommende myndighet ikke er enig i en positiv uttalelse fra kollegiet, skal dens beslutning inneholde en fullstendig begrunnelse for dette og en forklaring på ethvert vesentlig avvik fra den positive beslutningen.

Den sentrale motparten skal ikke gis tillatelse dersom alle medlemmene i kollegiet, med unntak av vedkommende myndigheter i den medlemsstat der den sentrale motparten er etablert, ved gjensidig avtale avgir en felles uttalelse i henhold til artikkel 19 nr. 1 om at den sentrale motparten ikke bør få tillatelse. Denne uttalelsen skal inneholde en skriftlig, fullstendig og detaljert begrunnelse for hvorfor kollegiet mener at kravene fastsatt i denne forordning eller andre deler av unionsretten ikke er oppfylt.

Dersom det ikke er oppnådd enighet om en felles uttalelse som nevnt i tredje ledd, og et flertall på to tredeler av kollegiet har avgitt en negativ uttalelse, kan enhver berørt vedkommende myndighet innen 30 kalenderdager etter vedtakelsen av den negative uttalelsen, på grunnlag av et flertall på to tredeler av kollegiet henvise saken til ESMA i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Beslutningen om henvisning skal inneholde en skriftlig, fullstendig og detaljert begrunnelse for hvorfor de berørte medlemmene av kollegiet mener at kravene fastsatt i denne forordning eller andre deler av unionsretten ikke er oppfylt. I dette tilfellet skal den sentrale motpartens vedkommende myndighet utsette sin beslutning om tillatelse og avvente en eventuell beslutning om tillatelse fra ESMA i samsvar med artikkel 19 nr. 3 i forordning (EU) nr. 1095/2010. Vedkommende myndighet skal treffe sin beslutning i samsvar med ESMA's beslutning. Saken skal ikke henvises til ESMA etter utløpet av den 30-dagersperioden som er omhandlet i fjerde ledd.

Dersom alle medlemmene av kollegiet, med unntak av myndighetene i den medlemsstat der den sentrale motparten er etablert, ved gjensidig avtale avgir en felles uttalelse i henhold til artikkel 19 nr. 1 om at den sentrale motparten ikke gis tillatelse, kan den sentrale motpartens vedkommende myndighet henvise saken til ESMA i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Vedkommende myndighet i medlemsstaten der den sentrale motparten er etablert, skal oversende beslutningen til de øvrige berørte vedkommende myndigheter.

5. ESMA skal handle i samsvar med artikkel 17 i forordning (EU) nr. 1095/2010 dersom den sentrale motpartens vedkommende myndighet ikke har anvendt bestemmelsene i denne forordning, eller har anvendt dem på en måte som synes å være i strid med unionsretten.

ESMA kan granske den påståtte overtredelsen eller manglende anvendelsen av unionsretten på anmodning fra et medlem av kollegiet eller på eget initiativ etter å ha underrettet vedkommende myndighet.

6. Ved utførelsen av sine oppgaver skal ingen av kollegiets medlemmer direkte eller indirekte diskriminere en medlemsstat eller en gruppe av medlemsstater som sted for clearingtjenester i en hvilken som helst valuta.

7. Innen seks måneder fra inngivelsen av en fullstendig søknad skal vedkommende myndighet skriftlig og med en fullstendig begrunnelse underrette den sentrale motparten som innga søknaden, om tillatelsen er gitt eller avslått.

Artikkel 18

Kollegium

1. Innen 30 kalenderdager etter inngivelsen av en fullstendig søknad i samsvar med artikkel 17, skal den sentrale motpartens vedkommende myndighet opprette, forvalte og lede et kollegium for å lette utførelsen av de oppgavene som er omhandlet i artikkel 15, 17, 49, 51 og 54.

2. Kollegiet skal bestå av

- a) ESMA,
- b) den sentrale motpartens vedkommende myndighet,
- c) de vedkommende myndigheter som har ansvar for tilsynet med den sentrale motpartens clearingmedlemmer som er etablert i de tre medlemsstatene med de sammenlagt største bidragene i en ettårsperiode til den sentrale motpartens misligholdsfond omhandlet i artikkel 42,
- d) de vedkommende myndigheter som har ansvar for tilsyn med handelsplasser som betjenes av den sentrale motparten,
- e) de vedkommende myndigheter som fører tilsyn med sentrale motparter som det er inngått samvirkingsavtaler med,
- f) de vedkommende myndigheter som fører tilsyn med verdipapirsentraler som den sentrale motparten er knyttet til,

- g) de berørte ESSB-medlemmene som har ansvar for overvåking av den sentrale motparten, og de berørte ESSB-medlemmene som har ansvar for overvåking av de sentrale motpartene som det er inngått samvirkingsavtaler med,
- h) de sentralbankene som utsteder de unionsvalutaene som er mest relevante for de finansielle instrumentene som er clearet.
3. En medlemsstats vedkommende myndighet som ikke er medlem av kollegiet, kan anmode kollegiet om alle opplysninger som er relevante for utførelsen av dens tilsynsoppgaver.
4. Kollegiet skal, uten at det berører vedkommende myndigheters ansvar i henhold til denne forordning, sikre
- a) utarbeidingen av opplysningene omhandlet i artikkel 19,
- b) utveksling av opplysninger, herunder anmodninger om opplysninger i henhold til artikkel 84,
- c) enighet blant medlemmene om frivillig å påta seg oppgaver,
- d) samordning av tilsynskontrollprogrammene basert på en risikovurdering av den sentrale motparten, og
- e) fastsettelse av framgangsmåter og beredskapsplaner for krisesituasjoner som omhandlet i artikkel 24.
5. Kollegiet skal opprettes og drives på grunnlag av en skriftlig avtale mellom alle dets medlemmer.

I denne avtalen skal de praktiske vilkårene for kollegiets drift fastsettes, herunder nærmere bestemmelser om framgangsmåter ved avstemning som omhandlet i artikkel 19 nr. 3, samt eventuelt de oppgavene som kan gis den sentrale motpartens vedkommende myndighet eller et annet medlem av kollegiet.

6. For å sikre at kollegiene fungerer på en ensartet og sammenhengende måte i hele Unionen skal ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir på hvilke vilkår unionsvalutaene omhandlet i nr. 2 bokstav h) skal anses som de mest relevante, samt de praktiske vilkårene nevnt i nr. 5.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 19

Kollegiets uttalelse

1. Innen fire måneder etter den sentrale motpartens inngivelse av en fullstendig søknad i samsvar med artikkel 17, skal den sentrale motpartens vedkommende myndighet foreta

en risikovurdering av den sentrale motparten og avgi en rapport til kollegiet.

Innen 30 kalenderdager etter mottaket og på grunnlag av konklusjonene i nevnte rapport skal kollegiet avgi en felles uttalelse der det fastslås om den sentrale motparten som har inngitt søknaden, oppfyller alle de kravene som er fastsatt i denne forordning.

Uten at det berører artikkel 17 nr. 4 fjerde ledd, og dersom det ikke oppnås enighet om en felles uttalelse i samsvar med annet ledd, skal kollegiet vedta en flertallsuttalelse.

2. ESMA skal lette vedtakelsen av en felles uttalelse i samsvar med sin allmenne samordningsfunksjon i henhold til artikkel 31 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. En flertallsuttalelse fra kollegiet skal vedtas med simpelt flertall av dets medlemmer. I kollegier med opptil tolv medlemmer skal høyst to kollegiemedlemmer fra samme medlemsstat ha stemmerett, og hvert stemmeberettiget medlem skal ha én stemme. I kollegier med flere enn tolv medlemmer skal høyst tre kollegiemedlemmer fra samme medlemsstat ha stemmerett, og hvert stemmeberettiget medlem skal ha én stemme. ESMA skal ikke ha stemmerett i forbindelse med kollegiets uttalelser.

Artikkel 20

Tilbakekalling av tillatelse

1. Uten at det berører artikkel 22 nr. 3 skal den sentrale motpartens vedkommende myndighet tilbakekalle tillatelsen dersom den sentrale motparten

a) ikke har gjort bruk av tillatelsen innen tolv måneder, uttrykkelig har gitt avkall på tillatelsen eller ikke har levert tjenester eller utøvd virksomhet i de siste seks månedene,

b) har fått tillatelsen på grunnlag av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter,

c) ikke lenger oppfyller de vilkårene som gjaldt for tillatelsen, og ikke har truffet korrigerende tiltak som den sentrale motpartens vedkommende myndighet har anmodet om, innen en fastsatt frist, eller

d) har gjort seg skyldig i alvorlig og systematisk overtredelse av kravene fastsatt i denne forordning.

2. Dersom den sentrale motpartens vedkommende myndighet mener at en av omstendighetene nevnt i nr. 1 foreligger, skal den innen fem virkedager underrette ESMA og medlemmene i kollegiet om dette.

3. Den sentrale motpartens vedkommende myndighet skal rådspørre medlemmene av kollegiet om nødvendigheten av å tilbakekalle den sentrale motpartens tillatelse, med mindre det kreves en umiddelbar beslutning.

4. Ethvert medlem av kollegiet kan når som helst anmode om at den sentrale motpartens vedkommende myndighet undersøker om den sentrale motparten fortsatt oppfyller vilkårene som gjaldt for tillatelsen.

5. Den sentrale motpartens vedkommende myndighet kan begrense tilbakekallingen av tillatelsen til en bestemt tjeneste, virksomhet eller klasse av finansielle instrumenter.

6. Den sentrale motpartens vedkommende myndighet skal sende ESMA og medlemmene av kollegiet sin beslutning med en fullstendig begrunnelse, som tar hensyn til forbehold fra medlemmene av kollegiet.

7. Beslutningen om tilbakekalling av tillatelsen får virkning i hele Unionen.

Artikkel 21

Ny gjennomgåelse og vurdering

1. Uten at det berører kollegiets rolle skal vedkommende myndigheter omhandlet i artikkel 22 på nytt gjennomgå de systemene, strategiene, prosessene og ordningene som de sentrale motpartene gjennomfører for å etterkomme denne forordning, og vurdere risikoene som sentrale motparter er eller kan bli utsatt for.

2. Gjennomgåelsen og vurderingen nevnt i nr. 1 skal omfatte alle de kravene til sentrale motparter som er fastsatt i denne forordning.

3. Vedkommende myndigheter skal fastsette hvor hyppig og omfattende vurderingen nevnt i nr. 1 skal være, idet det tas hensyn til størrelsen, systemviktigheten, arten, omfanget og kompleksiteten når det gjelder den berørte sentrale motpartens virksomhet. Gjennomgåelsen og vurderingen skal ajourføres minst én gang per år.

De sentrale motpartene skal være underlagt stedlig tilsyn.

4. Vedkommende myndigheter skal regelmessig og minst en gang i året underrette kollegiet om resultatene av den nye gjennomgåelsen og vurderingen omhandlet i nr. 1, herunder eventuelle korrigerende tiltak eller sanksjoner.

5. Vedkommende myndigheter skal kreve at sentrale motparter som ikke oppfyller kravene fastsatt i denne forordning, på et tidlig tidspunkt treffer de tiltak som er nødvendige for å bringe forholdet i orden.

6. ESMA skal ha en samordningsrolle mellom vedkommende myndigheter og på tvers av kollegiene med sikte på å skape en felles tilsynskultur og sammenhengende tilsynspraksis, sikre ensartede framgangsmåter og tilnæringsmåter og styrke samsvaret når det gjelder tilsynsresultatene.

Med hensyn til første ledd skal ESMA minst en gang i året

a) gjennomføre en fagfellevurdering av samtlige vedkommende myndigheters tilsynsvirksomhet når det gjelder tillatelse til og tilsyn med sentrale motparter i samsvar med artikkel 30 i forordning (EU) nr. 1095/2010, og

b) ta initiativ til og samordne vurderinger i hele Unionen av de sentrale motpartenes motstandsdyktighet mot en ugunstig markedsutvikling i samsvar med artikkel 32 nr. 2 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Dersom en vurdering som nevnt i annet ledd bokstav b) viser manglende motstandsdyktighet hos en eller flere sentrale motparter, skal ESMA gi de nødvendige anbefalingene i henhold til artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

KAPITTEL 2

Tilsyn med og overvåking av sentrale motparter

Artikkel 22

Vedkommende myndighet

1. Hver medlemsstat skal utpeke den vedkommende myndighet som skal ha ansvar for å utføre oppgavene fastsatt i denne forordning med hensyn til tillatelse til og tilsyn med sentrale motparter som er etablert på dens territorium, og skal underrette Kommisjonen og ESMA om dette.

Dersom en medlemsstat utpeker flere enn én vedkommende myndighet, skal den klart angi hver myndighets rolle og utpeke en myndighet med eneansvar for å samordne samarbeidet og utvekslingen av opplysninger med Kommisjonen, ESMA, andre medlemsstaters vedkommende myndigheter, EBA og de berørte ESSB-medlemmene i samsvar med artikkel 23, 24, 83 og 84.

2. Hver medlemsstat skal sørge for at vedkommende myndighet gis den tilsyns- og granskingsmyndighet som er nødvendig for at den skal kunne ivareta sine oppgaver.

3. Hver medlemsstat skal sørge for at passende forvaltningsmessige tiltak i samsvar med nasjonal lovgivning kan treffes eller pålegges overfor fysiske eller juridiske personer for manglende overholdelse av denne forordning.

Disse tiltakene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende, og kan omfatte krav om korrigerende tiltak innen en fastsatt frist.

4. ESMA skal på sitt nettsted offentliggjøre en liste over de vedkommende myndigheter som er utpekt i samsvar med nr. 1.

KAPITTEL 3

Samarbeid

Artikkel 23

Samarbeid mellom myndigheter

1. Vedkommende myndigheter skal samarbeide nært med hverandre, med ESMA og om nødvendig med ESSB.

2. På grunnlag av tilgjengelige opplysninger på tidspunktet for beslutningen skal vedkommende myndigheter ved utførelsen av sine alminnelige oppgaver ta behørig hensyn til de mulige virkningene deres beslutninger kan ha på finanssystemets stabilitet i alle andre berørte medlemsstater, særlig i krisesituasjoner som omhandlet i artikkel 24.

Artikkel 24

Krisesituasjoner

Den sentrale motpartens vedkommende myndighet eller enhver annen myndighet skal uten unødige opphold underrette ESMA, kollegiet, de berørte ESSB-medlemmene og andre berørte myndigheter om enhver krisesituasjon som berører en sentral motpart, herunder utvikling i finansmarkedene som kan ha negativ innvirkning på markedslivligheten og finanssystemets stabilitet i en av de medlemsstatene der den sentrale motparten eller et av dens clearingmedlemmer er etablert.

KAPITTEL 4

Forbindelser med tredjestater

Artikkel 25

Anerkjennelse av en sentral motpart fra en tredjestat

1. En sentral motpart som er etablert i en tredjestat, kan levere clearingtjenester til clearingmedlemmer eller handelsplasser i Unionen bare dersom den sentrale motparten er anerkjent av ESMA.

2. Etter samråd med myndighetene nevnt i nr. 3 kan ESMA anerkjenne en sentral motpart som er etablert i en tredjestat, og som har søkt om anerkjennelse for å kunne levere visse clearingtjenester eller foreta clearing, dersom

- a) Kommisjonen har vedtatt en gjennomføringsrettsakt i samsvar med nr. 6,
- b) den sentrale motparten har tillatelse i den berørte tredjestat og er underlagt effektivt tilsyn og effektiv håndheving som sikrer full overholdelse av de tilsynskravene som gjelder i den berørte tredjestat,
- c) det er inngått samarbeidsavtaler i henhold til nr. 7,
- d) den sentrale motparten er etablert og har tillatelse i en tredjestat som anses for å ha systemer til bekjempelse av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme som svarer til Unionens, i samsvar med kriteriene for tredjestaters likeverdighet fastsatt i felles forståelse mellom medlemsstatene i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/60/EF av 26. oktober 2005 om tiltak for å hindre at det finansielle system brukes til hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme⁽¹⁾.

3. Ved vurderingen av om vilkårene i nr. 2 er oppfylt skal ESMA rådspørre

- a) vedkommende myndighet i den medlemsstat der den sentrale motparten leverer eller har til hensikt å levere clearingtjenester, og som er valgt av den sentrale motparten,

- b) de vedkommende myndigheter som har ansvar for tilsynet med den sentrale motpartens clearingmedlemmer som er etablert i de tre medlemsstatene som yter eller forventes å yte de største bidragene i en ettårsperiode til den sentrale motpartens misligholdsfond omhandlet i artikkel 42,
- c) de vedkommende myndigheter som har ansvar for tilsynet med handelsplasser i Unionen som betjenes eller skal betjenes av den sentrale motparten,
- d) de vedkommende myndigheter som fører tilsyn med sentrale motparter som er etablert i Unionen, og som det er inngått samvirkingsavtaler med,
- e) de berørte ESSB-medlemmene i de medlemsstatene der den sentrale motparten leverer eller har til hensikt å levere clearingtjenester, og de berørte ESSB-medlemmene som har ansvar for overvåking av de sentrale motpartene som det er inngått samvirkingsavtaler med,
- f) de sentralbankene som utsteder de unionsvalutaene som er mest relevante for de finansielle instrumentene som er clearet eller skal cleares.

4. Den sentrale motparten omhandlet i nr. 1 skal inngi sin søknad til ESMA.

Den sentrale motparten som inngir søknad, skal gi ESMA alle opplysninger som er nødvendige for anerkjennelsen. Innen 30 virkedager etter mottak skal ESMA vurdere om søknaden er fullstendig. Dersom søknaden ikke er fullstendig, skal ESMA fastsette en frist for når den sentrale motparten som inngir søknad, skal framlegge ytterligere opplysninger.

Beslutningen om anerkjennelse skal bygge på vilkårene fastsatt i nr. 2 og skal være uavhengig av en eventuell vurdering som danner grunnlag for beslutningen om likeverdighet som omhandlet i artikkel 13 nr. 3.

ESMA skal rådspørre myndighetene og enhetene nevnt i nr. 3 før den treffer sin beslutning.

Innen 180 virkedager fra inngivelsen av en fullstendig søknad skal ESMA skriftlig og med en fullstendig begrunnelse underrette den sentrale motparten som har inngitt søknaden, om anerkjennelsen er gitt eller avslått.

ESMA skal på sitt nettsted offentliggjøre en liste over de sentrale motpartene som er anerkjent i samsvar med denne forordning.

5. ESMA skal etter samråd med de myndighetene og enhetene som er nevnt i nr. 3, på nytt gjennomgå anerkjennelsen av den sentrale motparten som er etablert i en tredjestat, dersom den sentrale motparten har utvidet området for sin virksomhet og sine tjenester i Unionen. Denne nye gjennomgåelsen skal foretas i samsvar med nr. 2, 3 og 4. ESMA kan tilbakekalle anerkjennelsen av nevnte sentrale motpart dersom vilkårene i nr. 2 ikke lenger er oppfylt, og under samme omstendigheter som dem som er beskrevet i artikkel 20.

⁽¹⁾ EUT L 309 av 25.11.2005, s. 15.

6. Kommisjonen kan vedta en gjennomføringsrettsakt i henhold til artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011, der det fastslås at den rettslige og tilsynsmessige rammen i en tredjestat sikrer at sentrale motparter som har tillatelse i nevnte tredjestat, oppfyller de rettslig bindende kravene som er likeverdige med kravene fastsatt i avdeling IV i denne forordning, at disse sentrale motpartene til enhver tid er underlagt effektivt tilsyn og effektiv håndheving i nevnte tredjestat, og at den rettslige rammen i nevnte tredjestat omfatter et effektivt likeverdig system for anerkjennelse av sentrale motparter som har tillatelse i henhold til tredjestaters rettsorden.

7. ESMA skal opprette samarbeidsavtaler med de berørte vedkommende myndigheter i tredjestater hvis rettslige og tilsynsmessige rammer er anerkjent som likeverdige med denne forordning i samsvar med nr. 6. Avtalene skal minst angi

- a) ordningen for utveksling av opplysninger mellom ESMA og vedkommende myndigheter i de berørte tredjestater, herunder tilgang til alle opplysninger som ESMA anmoder om med hensyn til sentrale motparter som har tillatelse i tredjestater,
- b) ordningen for umiddelbar underretning av ESMA når en vedkommende myndighet i en tredjestat mener at en sentral motpart som den fører tilsyn med, overtrer vilkårene for sin tillatelse eller annen lovgivning som den er omfattet av,
- c) ordningen for umiddelbar underretning av ESMA fra en vedkommende myndighet i en tredjestat når en sentral motpart som den fører tilsyn med, har fått rett til å levere clearingtjenester til clearingmedlemmer eller kunder som er etablert i Unionen,
- d) framgangsmåtene for samordning av tilsynsvirksomheten, herunder eventuelt stedlig tilsyn.

8. For å sikre ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere angivelse av de opplysningene som den sentrale motparten som inngir søknad, skal gi ESMA i sin søknad om anerkjennelse.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

AVDELING IV

KRAV TIL SENTRALE MOTPARTER

KAPITTEL 1

Organisatoriske krav

Artikkel 26

Alminnelige bestemmelser

1. En sentral motpart skal ha solide styringsordninger som omfatter en klar organisasjonsstruktur med veldefinert,

gjennomsiktig og konsekvent ansvarsfordeling, effektive metoder for å identifisere, styre, overvåke og rapportere de risikoene som denne motparten er eller kan bli utsatt for, samt hensiktsmessige internkontrollordninger, herunder god administrasjons- og regnskapspraksis.

2. En sentral motpart skal innføre strategier og framgangsmåter som er tilstrekkelig effektive til å sikre at denne forordning overholdes, herunder at dens ledere og ansatte overholder alle bestemmelser i denne forordning.

3. En sentral motpart skal opprettholde en organisasjonsstruktur som sikrer kontinuitet og regelmessighet i leveringen av tjenester og utøvelsen av virksomhet. Den skal benytte hensiktsmessige og tilpassede systemer, ressurser og framgangsmåter.

4. En sentral motpart skal holde rapporteringslinjene for risikostyring og for sin øvrige drift klart atskilt.

5. En sentral motpart skal vedta, gjennomføre og opprettholde en lønnspolitikk som fremmer en sunn og effektiv risikostyring, og som ikke oppmuntrer til å lempe på risikostandardene.

6. En sentral motpart skal ha tilstrekkelige informasjonsteknologisystemer til å kunne håndtere tjenestenes og virksomhetens kompleksitet, mangfold og art, for å ivareta høye sikkerhetsstandarder og opplysningenes integritet og fortrolighet.

7. En sentral motpart skal kostnadsfritt offentliggjøre sine styringsordninger, regelverket for virksomheten og sine kriterier for clearingmedlemskap.

8. Den sentrale motparten skal være underlagt hyppige og uavhengige revisjoner. Resultatene av disse revisjonene skal framlegges for styret og stilles til rådighet for vedkommende myndighet.

9. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA etter samråd med ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere opplysninger om hva reglene og styringsordningene omhandlet i nr. 1-8 minst skal inneholde.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 27

Øverste ledelse og styret

1. En sentral motparts øverste ledelse skal ha tilstrekkelig god vandel og tilstrekkelig erfaring til å sikre en sunn og fornuftig ledelse av den sentrale motparten.

2. En sentral motpart skal ha et styre. Minst en tredel av styremedlemmene, og ikke færre enn to, skal være uavhengige. Representanter for clearingmedlemmenes kunder skal innbys til styremøtene når saker som gjelder artikkel 38 og 39 skal behandles. Godtgjøringen til de uavhengige styremedlemmene og styremedlemmene uten ledelsesansvar skal ikke være knyttet til den sentrale motpartens driftsresultat.

Medlemmene av en sentral motparts styre, herunder de uavhengige styremedlemmene, skal ha tilstrekkelig godandel og tilstrekkelig fagkunnskap om finansielle tjenester, risikostyring og clearingtjenester.

3. En sentral motpart skal klart definere styrets rolle og ansvar samt stille referat fra styremøtene til rådighet for vedkommende myndighet og revisorer.

Artikkel 28

Risikokomiteé

1. En sentral motpart skal nedsette en risikokomiteé som skal bestå av representanter for dens clearingmedlemmer, uavhengige styremedlemmer og representanter for dens kunder. Risikokomiteéen kan invitere den sentrale motpartens ansatte og eksterne uavhengige sakkyndige til å delta på risikokomiteens møter, men uten stemmerett. Vedkommende myndigheter kan anmode om å få delta på risikokomiteens møter uten stemmerett og om å bli behørig underrettet om risikokomiteens virksomhet og beslutninger. Risikokomiteens råd skal ikke påvirkes direkte av den sentrale motpartens ledelse. Ingen av gruppene av representanter skal ha flertall i risikokomiteen.

2. En sentral motpart skal klart definere risikokomiteens mandat, styringsordninger som skal sikre dens uavhengighet, driftsmetoder, adgangskriterier for komiteens medlemmer og hvordan de skal velges. Styringsordningene skal være offentlig tilgjengelige og skal minst fastsette at risikokomiteens leder skal være et uavhengig styremedlem, at risikokomiteen rapporterer direkte til styret og at den skal holde regelmessige møter.

3. Risikokomiteen skal gi råd til styret om ethvert forhold som kan påvirke den sentrale motpartens risikostyring, som f.eks. en betydelig endring av dens risikomodell, framgangsmåtene ved mislighold, kriteriene for godkjenning av clearingmedlemmer, clearing av nye klasser av instrumenter eller utkontraktering av funksjoner. Risikokomiteens råd er ikke nødvendige for den sentrale motpartens daglige drift. Det skal gjøres en rimelig innsats for å rådspørre risikokomiteen om utvikling som påvirker den sentrale motpartens risikostyring i krisesituasjoner.

4. Uten at det berører vedkommende myndigheters rett til å bli behørig underrettet, skal medlemmene av risikokomiteen være underlagt taushetsplikt. Dersom risikokomiteens leder fastslår at det for et medlem foreligger eller kan foreligge en interessekonflikt i en bestemt sak, skal dette medlemmet ikke ha stemmerett i denne saken.

5. En sentral motpart skal umiddelbart underrette vedkommende myndighet om enhver beslutning der styret bestemmer seg for ikke å følge risikokomiteens råd.

Artikkel 29

Oppbevaring av opplysninger

1. En sentral motpart skal i minst ti år bevare alle registeropplysninger om sine tjenester og sin virksomhet, slik at vedkommende myndighet kan kontrollere at den sentrale motparten overholder denne forordning.

2. En sentral motpart skal i minst ti år etter at en kontrakt er opphevet, oppbevare alle opplysninger om alle kontrakter som den har behandlet. Disse opplysningene skal minst gjøre det mulig å fastsette de opprinnelige vilkårene for en transaksjon før den sentrale motpartens clearing av den.

3. En sentral motpart skal på anmodning fra vedkommende myndighet, ESMA og berørte ESSB-medlemmer stille til rådighet registeropplysninger og informasjon omhandlet i nr. 1 og 2 og alle opplysninger om posisjonene i de kontraktene som er cleared, uansett på hvilken handelsplass transaksjonene ble gjennomført.

4. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere angivelse av de opplysningene som skal oppbevares i henhold til nr. 1-3.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

5. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av nr. 1 og 2 skal ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder som fastsetter formatet for de opplysningene og den informasjonen som skal oppbevares.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 30

Aksjeeiere og medlemmer med kvalifiserende eierandeler

1. Vedkommende myndigheter skal ikke gi tillatelse til en sentral motpart med mindre de er blitt informert om identiteten til aksjeeiere eller medlemmer, enten de er fysiske eller juridiske personer som direkte eller indirekte innehar kvalifiserende eierandeler, samt om størrelsen på slike eierandeler.

2. Vedkommende myndighet skal nekte å gi tillatelse til en sentral motpart dersom den ikke er overbevist om at aksjeeierne eller medlemmene som innehar kvalifiserende eierandeler i den sentrale motparten, er egnet, idet det tas hensyn til behovet for å sikre at en sentral motpart har en sunn og fornuftig ledelse.

3. Dersom det finnes nære forbindelser mellom den sentrale motparten og andre fysiske eller juridiske personer, skal vedkommende myndighet gi tillatelse bare dersom disse forbindelsene ikke hindrer myndigheten i å føre forsvarlig tilsyn.

4. Dersom personene omhandlet i nr. 1 utøver en innflytelse som kan innvirke negativt på en sunn og fornuftig ledelse av den sentrale motparten, skal vedkommende myndighet treffe egnede tiltak for å bringe situasjonen til opphør, noe som kan innebære å tilbakekalle den sentrale motpartens tillatelse.

5. Vedkommende myndighet skal nekte å gi tillatelse dersom den hindres i å føre forsvarlig tilsyn fordi en eller flere fysiske eller juridiske personer som den sentrale motparten har nære forbindelser til, er underlagt en tredjestats lover og forskrifter, eller fordi det er vanskelig å håndheve disse lovene og forskriftene.

Artikkel 31

Opplysninger til vedkommende myndigheter

1. En sentral motpart skal underrette sin vedkommende myndighet om alle endringer i sin ledelse og gi vedkommende myndighet alle opplysninger som er nødvendige for at den skal kunne vurdere overholdelsen av artikkel 27 nr. 1 og artikkel 27 nr. 2 annet ledd.

Dersom et styremedlems atferd kan innvirke negativt på en sunn og fornuftig ledelse av den sentrale motparten, skal vedkommende myndighet treffe egnede tiltak, som kan innebære å fjerne medlemmet fra styret.

2. Enhver fysisk eller juridisk person, eller slike personer som opptrer samlet (heretter kalt «den aktuelle erverver»), som har besluttet direkte eller indirekte å erverve en kvalifiserende eierandel i en sentral motpart, eller ytterligere å øke, direkte eller indirekte, en slik kvalifiserende eierandel i en sentral motpart, med den følge at andelen av stemmerettene eller av kapitalen vil nå eller overstige 10 %, 20 %, 30 % eller 50 %, eller slik at den sentrale motparten vil bli vedkommendes datterforetak (heretter kalt «det planlagte erverv»), skal først skriftlig underrette vedkommende myndighet for den sentrale motparten som de søker å erverve eller øke en kvalifiserende eierandel i, om størrelsen på den påtenkte eierandelen og andre relevante opplysninger som omhandlet i artikkel 32 nr. 4.

Enhver fysisk eller juridisk person som har besluttet direkte eller indirekte å avhende en kvalifiserende eierandel i en sentral motpart («den aktuelle avhender») skal først skriftlig underrette vedkommende myndighet om størrelsen på en slik eierandel. En slik person skal også underrette vedkommende myndighet dersom vedkommende har truffet en beslutning om å redusere en kvalifiserende eierandel slik at andelen av stemmeretter eller

kapital vil falle under 10 %, 20 %, 30 % eller 50 %, eller slik at den sentrale motparten vil opphøre å være vedkommendes datterforetak.

Vedkommende myndighet skal umiddelbart, og i alle tilfeller innen to virkedager etter å ha mottatt underretningen og opplysningene omhandlet i dette nummer, skriftlig bekrefte å ha mottatt dette overfor den aktuelle erverver eller avhender.

Vedkommende myndighet skal innen 60 virkedager fra datoen for den skriftlige bekreftelsen av mottak av underretningen og alle dokumenter som skal vedlegges den på grunnlag av listen i artikkel 32 nr. 4 (heretter kalt «vurderingsperioden»), gjennomføre vurderingen omhandlet i artikkel 32 nr. 1 (heretter kalt «vurderingen»).

Når vedkommende myndighet bekrefter mottaket, skal den underrette den aktuelle erverver eller avhender om når vurderingsperioden utløper.

3. Vedkommende myndighet kan i løpet av vurderingsperioden ved behov, men senest den femtiende virkedagen i vurderingsperioden, anmode om ytterligere opplysninger som måtte være nødvendige for å fullføre vurderingen. En slik anmodning skal framsettes skriftlig og angi hvilke tilleggsopplysninger som er nødvendige.

Vurderingsperioden skal avbrytes i perioden mellom datoen for vedkommende myndighets anmodning om opplysninger og datoen da den aktuelle erverver mottar et svar. Et slikt avbrudd skal ikke overstige 20 virkedager. Vedkommende myndighet kan etter eget skjønn be om utfyllende eller klargjørende opplysninger, men dette kan ikke føre til at vurderingsperioden avbrytes.

4. Vedkommende myndighet kan forlenge avbruddet omhandlet i nr. 3 annet ledd i inntil 30 virkedager dersom den aktuelle erverver eller avhender er

- a) etablert eller omfattet av lovgivning utenfor Unionen, eller
- b) en fysisk eller juridisk person som ikke er underlagt tilsyn i henhold til denne forordning eller direktiv 73/239/EØF, rådsdirektiv 92/49/EØF av 18. juni 1992 om samordning av lover og forskrifter om direkte forsikring med unntak av livsforsikring⁽¹⁾ eller direktiv 2002/83/EF, 2003/41/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF, 2006/48/EF, 2009/65/EF eller 2011/61/EU.

5. Dersom vedkommende myndighet ved avslutningen av vurderingen beslutter å motsette seg det planlagte erverv, skal den innen to virkedager, og ikke senere enn ved utløpet av vurderingsperioden, skriftlig underrette den aktuelle erverver og oppgi grunnene for beslutningen. Vedkommende myndighet skal underrette kollegiet nevnt i artikkel 18 om dette. Med

⁽¹⁾ EFT L 228 av 11.8.1992, s. 1.

forbehold for nasjonal lovgivning kan en egnet erklæring med grunnene for beslutningen offentliggjøres på anmodning fra den aktuelle erverver. Medlemsstatene kan imidlertid tillate at vedkommende myndighet offentliggjør en slik begrunnelse uten at den aktuelle erverver har anmodet om dette.

6. Dersom vedkommende myndighet ikke skriftlig motsetter seg det planlagte erverv i løpet av vurderingsperioden, skal det anses som godkjent.

7. Vedkommende myndighet kan fastsette en frist for avslutning av det planlagte erverv og forlenge den ved behov.

8. Medlemsstatene skal ikke pålegge strengere krav til underretning av vedkommende myndigheter eller vedkommende myndigheters godkjenning med hensyn til direkte eller indirekte overtakelse av stemmeretter eller kapital, enn dem som er fastsatt i dette direktiv.

Artikkel 32

Vurdering

1. Ved vurderingen av underretningen omhandlet i artikkel 31 nr. 2 og opplysningene omhandlet i artikkel 31 nr. 3 skal vedkommende myndighet, for å sikre en sunn og forsvarlig ledelse av den sentrale motparten som det planlagte erverv gjelder, og idet det tas hensyn til den aktuelle erververs sannsynlige innflytelse på den sentrale motparten, vurdere egnetheten til den aktuelle erverver og det planlagte ervervs økonomiske soliditet på grunnlag av alle følgende kriterier:

- a) den aktuelle erververs omdømme og økonomiske soliditet,
- b) omdømmet og erfaringen til enhver person som vil lede den sentrale motpartens virksomhet som følge av det planlagte erverv,
- c) om den sentrale motparten vil kunne overholde og fortsette med å overholde denne forordning,
- d) om det i forbindelse med det planlagte erverv er rimelige grunner til å mistenke at hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme i henhold til artikkel 1 i direktiv 2005/60/EF, eller forsøk på dette, pågår eller har funnet sted, eller at det planlagte erverv vil kunne øke risikoen for dette.

Ved vurderingen av den aktuelle erververs økonomiske soliditet skal vedkommende myndighet være særlig oppmerksom på hvilken type virksomhet som utøves og skal utøves av den sentrale motparten som ervervet gjelder.

Ved vurderingen av den sentrale motpartens evne til å overholde denne forordning skal vedkommende myndighet være særlig oppmerksom på om konsernet som den kommer til

å bli en del av, har en struktur som muliggjør effektivt tilsyn og en effektiv utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter, samt fastsette hvordan ansvaret skal fordeles mellom vedkommende myndigheter.

2. Vedkommende myndigheter kan motsette seg det planlagte erverv bare dersom det er rimelige grunner til dette på grunnlag av kriteriene i nr. 1, eller dersom de opplysningene som gis av den aktuelle erverver, er ufullstendige.

3. Medlemsstatene skal verken innføre forhåndsvilkår med hensyn til størrelsen på den eierandel som skal erverves, eller tillate at deres vedkommende myndigheter undersøker det planlagte erverv ut fra markedets økonomiske behov.

4. Medlemsstatene skal offentliggjøre en liste over de opplysningene som er nødvendige for å foreta vurderingen, og som skal gis til vedkommende myndigheter på tidspunktet for underretningen nevnt i artikkel 31 nr. 2. De nødvendige opplysningene skal stå i forhold til og være tilpasset den aktuelle erververs og det planlagte ervervs art. Medlemsstatene skal ikke kreve opplysninger som ikke er relevante for en tilsynsvurdering.

5. Dersom vedkommende myndighet har mottatt underretning om to eller flere planlagte erverv eller økninger av kvalifiserende eierandeler i samme motpart, skal den uten hensyn til artikkel 31 nr. 2, 3 og 4 behandle de aktuelle erververe på en ikke-diskriminerende måte.

6. De berørte vedkommende myndigheter skal samarbeide nært med hverandre når de foretar vurderingen dersom den aktuelle erverver er

- a) en annen sentral motpart, en kredittinstitusjon, et forsikringsforetak, et gjenforsikringsforetak, et verdipapirforetak, en markedsdeltaker, en operatør av et oppgjørssystem for verdipapirer, et forvaltningsselskap for UCITS-fond eller en forvalter av et alternativt investeringsfond som er godkjent i en annen medlemsstat,
- b) morforetak til en annen sentral motpart, en kredittinstitusjon, et forsikringsforetak, et gjenforsikringsforetak, et verdipapirforetak, en markedsdeltaker, en operatør av et oppgjørssystem for verdipapirer, et forvaltningsselskap for UCITS-fond eller en forvalter av et alternativt investeringsfond som er godkjent i en annen medlemsstat,
- c) en fysisk eller juridisk person som kontrollerer en annen sentral motpart, en kredittinstitusjon, et forsikringsforetak, et gjenforsikringsforetak, et verdipapirforetak, en markedsdeltaker, en operatør av et oppgjørssystem for verdipapirer, et forvaltningsselskap for UCITS-fond eller en forvalter av et alternativt investeringsfond som er godkjent i en annen medlemsstat.

7. Vedkommende myndigheter skal uten unødig opphold gi hverandre alle opplysninger som er vesentlige eller relevante for vurderingen. Vedkommende myndigheter skal på anmodning oversende alle relevante opplysninger til hverandre og på eget initiativ oversende alle vesentlige opplysninger. En beslutning truffet av vedkommende myndighet som har gitt tillatelse til den sentrale motparten som overtakelsen gjelder, skal angi alle synspunkter og forbehold som vedkommende myndighet som har ansvar for den aktuelle erverver, har gitt uttrykk for.

Artikkel 33

Interessekonflikter

1. En sentral motpart skal opprettholde og anvende effektive, skriftlige organisatoriske og administrative retningslinjer for å identifisere og håndtere eventuelle interessekonflikter mellom den sentrale motparten selv, herunder ledelsen, ansatte eller personer med direkte eller indirekte kontroll eller nære forbindelser, og dens clearingmedlemmer eller kunder som den sentrale motparten kjenner til. Den skal opprettholde og gjennomføre egnede framgangsmåter for å løse eventuelle interessekonflikter.

2. Dersom en sentral motparts organisatoriske og administrative retningslinjer for håndtering av interessekonflikter ikke er tilstrekkelige til med rimelig sikkerhet å utelukke risikoen for å skade clearingmedlemmets eller kundens interesser, skal motparten klart og tydelig underrette medlemmet om interessekonfliktens allmenne art eller årsaker før den påtar seg nye transaksjoner fra dette medlemmet. Dersom den sentrale motparten kjenner til kunden, skal kunden og det clearingmedlemmet hvis kunde er berørt, underrettes av den sentrale motparten.

3. Dersom den sentrale motparten er et morforetak eller et datterforetak, skal det i de skriftlige retningslinjene også tas hensyn til omstendigheter som motparten har eller bør ha kjennskap til, og som kan skape interessekonflikter som følge av strukturen og forretningsvirksomheten i andre foretak den er mor- eller datterforetak til.

4. De skriftlige retningslinjene som innføres i samsvar med nr. 1, skal omfatte følgende opplysninger:

- a) de omstendighetene som utgjør eller kan føre til en interessekonflikt som medfører en betydelig risiko for at et eller flere clearingmedlemmers eller en eller flere kunders interesser skades,
- b) hvilke framgangsmåter som skal følges og tiltak som skal treffes for å håndtere slike konflikter.

5. En sentral motpart skal treffe alle rimelige tiltak for å forebygge misbruk av de opplysningene den har i sine systemer, og skal hindre at disse opplysningene brukes til annen forretningsvirksomhet. En fysisk person som har en nær forbindelse til en sentral motpart, eller en juridisk person som har et mor- eller datterforetaksforhold til en sentral motpart,

skal ikke bruke fortrolige opplysninger som er registrert hos den sentrale motparten, for kommersielle formål uten skriftlig forhåndsgodkjenning fra den kunden som disse fortrolige opplysningene tilhører.

Artikkel 34

Kontinuerlig virksomhet

1. En sentral motpart skal utarbeide, gjennomføre og opprettholde egnede retningslinjer for kontinuerlig virksomhet og en katastrofeberedskapsplan som har som formål å ivareta dens funksjoner, sikre gjenopptakelse av virksomheten til rett tid og oppfyllelse av den sentrale motpartens forpliktelser. En slik plan skal minst gjøre det mulig å gjenoppta alle transaksjoner fra det tidspunktet da de ble avbrutt, slik at den sentrale motpartens virksomhet fortsatt er sikker, og den kan gjennomføre avviklingen på den planlagte datoen.

2. En sentral motpart skal innføre, gjennomføre og opprettholde en egnet framgangsmåte som sikrer en ordnet avvikling eller overføring til rett tid av kunders og clearingmedlemmers eiendeler og posisjoner i tilfelle av tilbakekalling av tillatelsen som følge av en beslutning i henhold til artikkel 20.

3. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA etter samråd med ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere opplysninger om hva retningslinjene for kontinuerlig virksomhet og katastrofeberedskapsplanen minst skal inneholde.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommissjonen innen 30. september 2012.

Kommissjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 35

Utkontraktering

1. Dersom en sentral motpart utkontrakterer driftsfunksjoner, tjenester eller virksomhet, skal den fortsatt ha fullt ansvar for å oppfylle sine forpliktelser i henhold til denne forordning og til enhver tid sikre at

- a) utkontrakteringen ikke fører til delegering av ansvar,
- b) den sentrale motpartens forbindelser til og forpliktelser overfor sine clearingmedlemmer eller eventuelt sine kunder ikke endres,
- c) vilkårene for den sentrale motpartens tillatelse ikke endres,
- d) utkontraktering ikke hindrer utøvelsen av tilsyns- og overvåkningsfunksjoner, herunder tilgang på stedet til alle relevante opplysninger som kreves for å oppfylle disse mandatene,

- e) utkontraktering ikke medfører at den sentrale motparten fratras de systemene og kontrollordningene som er nødvendige for risikostyringen,
- f) tjenesteyteren innfører krav til kontinuerlig virksomhet som er likeverdige med dem som den sentrale motparten må oppfylle i henhold til denne forordning,
- g) den sentrale motparten bevarer den sakkunnskapen og de ressursene som er nødvendige for å vurdere kvaliteten på tjenestene som leveres, samt tjenesteyterens organisatoriske kompetanse og kapitaldekning, og for å kunne føre tilsyn med de utkontrakterte funksjonene på en effektiv måte og styre risikoene knyttet til utkontrakteringen, og løpende fører tilsyn med disse funksjonene og styrer disse risikoene,
- h) den sentrale motparten har direkte tilgang til relevante opplysninger om de utkontrakterte funksjonene,
- i) tjenesteyteren samarbeider med vedkommende myndighet i forbindelse med den utkontrakterte virksomheten,
- j) tjenesteyteren verner alle fortrolige opplysninger som gjelder den sentrale motparten og dens clearingmedlemmer og kunder eller, dersom tjenesteyteren er etablert i en tredjestat, sikrer at personvernstandardene i denne tredjestaten, eller de som er fastsatt i avtalen mellom de berørte partene, er forenlige med gjeldende personvernstandarder i Unionen.

En sentral motpart skal ikke utkontraktere viktig virksomhet knyttet til risikostyring med mindre slik utkontraktering er godkjent av vedkommende myndighet.

2. Vedkommende myndighet skal kreve at den sentrale motparten i en skriftlig avtale klart fordeler og fastsetter sine egne og tjenesteyterens rettigheter og forpliktelser.

3. En sentral motpart skal på anmodning stille til rådighet alle opplysninger som er nødvendige for at vedkommende myndighet skal kunne vurdere om den utkontrakterte virksomheten oppfylder kravene i denne forordning.

KAPITTEL 2

Atferdsregler

Artikkel 36

Alminnelige bestemmelser

1. Når en sentral motpart leverer tjenester til sine clearingmedlemmer og eventuelt deres kunder, skal den opptre rettfærdig og profesjonelt i disse medlemmenes og kundenes beste interesse og med solid risikostyring.
2. En sentral motpart skal ha tilgjengelige, gjennomsiktede og rettfærdige regler for rask behandling av klager.

Artikkel 37

Vilkår for deltaking

1. En sentral motpart skal for hver enkelt type produkt som cleares, fastsette kategorier av clearingmedlemmer som kan godtas, og tilgangskriterier etter samråd med risikokomiteen i henhold til artikkel 28 nr. 3. Slike kriterier skal være ikke-diskriminerende, gjennomsiktede og objektive, slik at de sikrer rettfærdig og åpen tilgang til den sentrale motparten, og skal sikre at clearingmedlemmene har tilstrekkelige økonomiske midler og tilstrekkelig driftskapasitet til å overholde forpliktelsene som følger av deltaking i en sentral motpart. Kriterier som begrenser tilgangen, tillates bare dersom formålet er å kontrollere den risikoen som den sentrale motparten utsettes for.
2. En sentral motpart skal sikre at kriteriene i nr. 1 til enhver tid overholdes og skal i god tid få tilgang til opplysninger som er relevante for en slik vurdering. En sentral motpart skal minst en gang i året foreta en omfattende undersøkelse av om dens clearingmedlemmer overholder denne artikkel.
3. Clearingmedlemmer som clearer transaksjoner for sine kunders regning, skal ha de ytterligere økonomiske midlene og den ytterligere operasjonelle kapasiteten som kreves for å kunne utøve denne virksomheten. Den sentrale motpartens regler for clearingmedlemmene skal gjøre det mulig for den å samle inn grunnleggende opplysninger for å identifisere, overvåke og styre relevante konsentrasjoner av risiko knyttet til levering av tjenester til kundene. Clearingmedlemmer skal på anmodning underrette den sentrale motparten om de kriteriene og ordningene de innfører for å gi sine kunder tilgang til den sentrale motpartens tjenester. Ansvar for å sikre at kundene overholder sine forpliktelser, skal ligge hos clearingmedlemmene.
4. En sentral motpart skal ha objektive og gjennomsiktede framgangsmåter for å suspendere clearingmedlemmer som ikke lenger oppfyller kriteriene i nr. 1, og sørge for at de avslutter deltakingen i ordnede former.
5. En sentral motpart kan nekte tilgang for clearingmedlemmer som oppfyller kriteriene i nr. 1, bare dersom det foreligger en behørig skriftlig begrunnelse som bygger på en omfattende risikoanalyse.
6. En sentral motpart kan pålegge clearingmedlemmene særlige tilleggsforpliktelser, f.eks. at de skal delta ved auksjonering av en posisjon som tilhører et misligholdende medlem. Slike tilleggsforpliktelser skal stå i forhold til den risikoen clearingmedlemmet har tilført, og skal ikke begrense deltaking til å gjelde bare visse kategorier medlemmer.

Artikkel 38

Gjennomsiktighet

1. En sentral motpart og dens clearingmedlemmer skal offentliggjøre priser og avgifter for de tjenestene som leveres. Priser og avgifter for hver tjeneste som leveres, skal offentliggjøres separat, herunder prisavslag og rabatter og vilkårene for å nyte godt av disse avslagene. En sentral motpart skal gi sine clearingmedlemmer og eventuelt deres kunder atskilt tilgang til de særlige tjenestene som leveres.

En sentral motpart skal regnskapsføre kostnader og inntekter for de tjenestene som leveres, atskilt, og skal framlegge disse opplysningene for vedkommende myndighet.

2. En sentral motpart skal underrette clearingmedlemmene og kundene om risikoene forbundet med de tjenestene som leveres.

3. En sentral motpart skal underrette sine clearingmedlemmer og sin vedkommende myndighet om de prisopplysningene som den har anvendt for å beregne sine eksponeringer ved dagens slutt overfor sine medlemmer.

En sentral motpart skal offentliggjøre volumene av clearede transaksjoner for hver klasse av instrumenter som er clearert av den sentrale motparten på et samlet grunnlag.

4. En sentral motpart skal offentliggjøre de driftsmessige og tekniske kravene som er knyttet til kommunikasjonsprotokollene for det format og innhold den anvender for å kommunisere med tredjemann, herunder de driftsmessige og tekniske kravene som er omhandlet i artikkel 7.

5. En sentral motpart skal offentliggjøre clearingmedlemmers eventuelle overtredelser av kriteriene i artikkel 37 nr. 1 samt kravene fastsatt i nr. 1 i denne artikkel, unntatt dersom vedkommende myndighet etter samråd med ESMA mener at en slik offentliggjøring vil utgjøre en trussel mot den finansielle stabiliteten eller tilliten til markedet, eller kan skape alvorlig uro i finansmarkedene eller påføre berørte parter uforholdsmessig stor skade.

Artikkel 39

Atskillelse og overførbarhet

1. En sentral motpart skal ha atskilte registre og atskilt regnskapsføring som gjør at den på den sentrale motpartens kontoer når som helst og omgående klart og tydelig kan skille eiendeler og posisjoner som innehas for et clearingmedlems regning, fra eiendeler og posisjoner som innehas for et annet medlems regning, og fra den sentrale motpartens egne eiendeler.

2. En sentral motpart skal tilby seg å ha atskilte registre og atskilt regnskapsføring som gjør at hvert clearingmedlem på kontoen hos den sentrale motparten klart og tydelig kan skille medlemmets eiendeler og posisjoner fra eiendeler og posisjoner som innehas for medlemmets kunders regning («atskillelse av kunders samlekontoer»).

3. En sentral motpart skal tilby seg å ha atskilte registre og atskilt regnskapsføring som gjør at hvert clearingmedlem på kontoen hos den sentrale motparten klart og tydelig kan skille en kundes eiendeler og posisjoner fra dem som innehas for andre kunders regning («kontoatskillelse for enkeltkunder»). På anmodning skal den sentrale motparten kunne tilby clearingmedlemmene muligheten til å åpne flere kontoer i eget navn for sine kunders regning.

4. Et clearingmedlem skal ha atskilte registre og atskilt regnskapsføring som gjør at medlemmet både på kontoene som innehas hos den sentrale motparten, og på sine egne kontoer kan skille sine eiendeler og posisjoner fra de eiendelene og posisjonene som innehas for medlemmets kunders regning hos den sentrale motparten.

5. Et clearingmedlem skal minst tilby sine kunder muligheten til å velge mellom atskillelse av kunders samlekontoer og kontoatskillelse for enkeltkunder, og underrette kundene om de kostnadene og det vernenivået som er nevnt i nr. 7, for hver mulighet. Kunden skal bekrefte sitt valg skriftlig.

6. Dersom en kunde velger kontoatskillelse for enkeltkunder, skal en eventuell overskytende margin utover kundens krav også plasseres hos den sentrale motparten og skilles fra andre kunders eller clearingmedlemmers marginer, og skal ikke eksponeres for tap i forbindelse med posisjoner registrert på en annen konto.

7. Sentrale motparter og clearingmedlemmer skal offentliggjøre vernenivåene og kostnadene for de forskjellige atskillelsesnivåene som de tilbyr, og tilby disse tjenestene på rimelige forretningsvilkår. Nærmere opplysninger om de forskjellige atskillelsesnivåene skal omfatte en beskrivelse av de viktigste rettslige følgene av de respektive atskillelsesnivåene, herunder opplysninger om den insolvenslovgivning som gjelder i de berørte jurisdiksjonene.

8. En sentral motpart skal ha bruksrett knyttet til de marginene for eller de bidragene til misligholdsfondene som samles inn gjennom en avtale om finansiell sikkerhet, i henhold til artikkel 2 nr. 1 bokstav c) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/47/EF av 6. juni 2002 om avtaler om finansiell sikkerhetsstillelse⁽¹⁾, forutsatt at bruk av en slik sikkerhetsstillelse er fastsatt i reglene for virksomheten. Clearingmedlemmet skal skriftlig bekrefte at den godtar reglene for virksomheten. Den sentrale motparten skal offentliggjøre bruksretten, som skal utøves i samsvar med artikkel 47.

9. Kravet om å kunne skille mellom eiendeler og posisjoner på den sentrale motpartens kontoer er oppfylt dersom

- a) eiendelene og posisjonene registreres på atskilte kontoer,
- b) avregning av posisjoner som er registrert på forskjellige kontoer, hindres,
- c) de eiendelene som dekker de posisjonene som er registrert på en konto, ikke eksponeres for tap i forbindelse med posisjoner registrert på en annen konto.

10. En henvisning til eiendeler forstås som en henvisning til en sikkerhet som innehas for å dekke posisjoner, og omfatter retten til overføring av eiendeler som er likeverdige med denne sikkerheten, eller inntektene fra realisering av en sikkerhet, men omfatter ikke bidrag til misligholdsfond.

⁽¹⁾ EFT L 168 av 27.6.2002, s. 43.

*KAPITTEL 3**Tilsynskrav**Artikkel 40***Eksponeringsstyring**

En sentral motpart skal så nær sanntid som mulig måle og vurdere sin likviditet og kreditteksponering overfor det enkelte clearingmedlemmet og eventuelt overfor en annen sentral motpart som den har inngått en samvirkingsavtale med. En sentral motpart skal raskt ha tilgang på ikke-diskriminerende grunnlag til relevante kilder for prisfastsettelse for å kunne måle sine eksponeringer på en effektiv måte. Dette skal gjøres til en rimelig kostnad.

*Artikkel 41***Marginkrav**

1. For å begrense sin kreditteksponering skal en sentral motpart anvende, kreve og inndrive marginer fra sine clearingmedlemmer og eventuelt fra de sentrale motpartene som den har samvirkingsavtale med. Slike marginer skal være tilstrekkelige til å dekke eventuelle eksponeringer som den sentrale motparten regner med vil forekomme inntil de tilsvarende posisjonene avvikles. De skal også være tilstrekkelige til å dekke tap som følger av minst 99 % av eksponeringsbevegelsene innenfor et passende tidsrom, og skal sikre at en sentral motpart minst daglig stiller full sikkerhet for sine eksponeringer overfor alle sine clearingmedlemmer og eventuelt overfor sentrale motparter som den har samvirkingsavtale med. En sentral motpart skal regelmessig overvåke og ved behov endre nivået på sine marginer slik at de gjenspeiler gjeldende markedsvilkår, idet det tas hensyn til eventuelle prosykliske virkninger av slike endringer.

2. Ved fastsettelse av marginkrav skal en sentral motpart anvende modeller og parametere som tar høyde for risikoprofilen til de clearede produktene og intervallet mellom inndrivninger av marginer, markedslikviditet og mulige endringer i transaksjonens løpetid. Modellene og parametrene skal godkjennes av vedkommende myndighet og være gjenstand for en uttalelse i samsvar med artikkel 19.

3. En sentral motpart skal kreve og inndrive marginer i løpet av dagen, i det minste når forhåndsfastsatte grenseverdier overskrides.

4. En sentral motpart skal kreve og inndrive marginer som er tilstrekkelige til å dekke den risikoen som følger av de posisjonene som er registrert på hver konto i samsvar med artikkel 39 med hensyn til særlige finansielle instrumenter. En sentral motpart kan beregne marginer med hensyn til en portefølje av finansielle instrumenter, forutsatt at den metoden som brukes, er forsiktig og solid.

5. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA etter samråd med EBA og ESSB utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere opplysninger for forskjellige klasser av finansielle instrumenter om en passende prosentsats og tidshorisont i henhold til nr. 1 for avviklingsperioden og beregningen av historisk volatilitet, idet

det tas hensyn til målet om å begrense de prosykliske virkningene samt reglene for hvordan beregning av porteføljemarginer som omhandlet i nr. 4 kan gjennomføres.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

*Artikkel 42***Misligholdsfond**

1. For ytterligere å begrense sin kreditteksponering overfor clearingmedlemmer skal en sentral motpart ha et forhåndsfinansiert misligholdsfond for å dekke tap som overstiger de tapene som skal dekkes av marginkravene fastsatt i artikkel 41, som følge av et eller flere clearingmedlemmers mislighold, herunder innledning av solvensbehandling.

Den sentrale motparten skal fastsette et minstebeløp som størrelsen på misligholdsfondet ikke under noen omstendighet må falle under.

2. En sentral motpart skal fastsette det laveste bidraget til misligholdsfondet og kriteriene for å beregne de enkelte clearingmedlemmenes bidrag. Bidragene skal stå i forhold til det enkelte clearingmedlemmets eksponering.

3. Misligholdsfondet skal minst gi den sentrale motparten mulighet til under ekstreme, men mulige markedsvilkår å tåle at det clearingmedlemmet som den sentrale motparten har de største eksponeringene overfor, misligholder, eller at det nest største eller tredje største medlemmet gjør det, dersom summen av deres eksponeringer er større. En sentral motpart skal utarbeide scenarier med ekstreme, men mulige markedsvilkår. Scenariene skal omfatte de mest volatile periodene som har forekommet på de markedene der den sentrale motparten leverer sine tjenester, og en rekke framtidige scenarier. De skal ta hensyn til plutselige salg av økonomiske midler og rask reduksjon i markedslikviditeten.

4. En sentral motpart kan opprette flere enn ett misligholdsfond for de forskjellige klassene av instrumenter som den clearer.

5. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA i nært samarbeid med ESSB og etter samråd med EBA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere opplysninger om rammen for å definere de ekstreme, men mulige markedsvilkårene omhandlet i nr. 3 som skal ligge til grunn når størrelsen på misligholdsfondet og andre økonomiske midler skal fastsettes som omhandlet i artikkel 43.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

*Artikkel 43***Andre økonomiske midler**

1. En sentral motpart skal ha til rådighet tilstrekkelige forhåndsfinansierte økonomiske midler til å dekke mulige tap som overstiger tapene som skal dekkes av marginkravene fastsatt i artikkel 41 og misligholdsfondet omhandlet i artikkel 42. Slike forhåndsfinansierte økonomiske midler skal omfatte egne midler som avsettes av den sentrale motparten, være fritt tilgjengelige for den sentrale motparten og skal ikke brukes til å dekke kapitalkravet i henhold til artikkel 16.

2. Misligholdsfondet omhandlet i artikkel 42 og de andre finansielle midlene som er nevnt i nr. 1 i denne artikkel, skal til enhver tid sette den sentrale motparten i stand til å tåle at minst de to clearingmedlemmene som den har størst eksponering overfor, misligholder under ekstreme, men mulige markeds-vilkår.

3. En sentral motpart kan kreve at clearingmedlemmer som ikke misligholder, stiller ytterligere midler til rådighet i tilfelle av mislighold hos et annet clearingmedlem. En sentral motparts clearingmedlemmer skal ha begrenset eksponering overfor den sentrale motparten.

*Artikkel 44***Kontroller av likviditetsrisiko**

1. En sentral motpart skal til enhver tid ha tilgang til tilstrekkelig likviditet for å kunne utføre sine tjenester og utøve sin virksomhet. Den skal derfor sikre nødvendige kreditter eller lignende ordninger for å kunne dekke sine likviditetsbehov i tilfelle de økonomiske midlene den har til rådighet ikke er umiddelbart tilgjengelige. Et clearingmedlem, medlemmets morforetak eller datterforetak skal til sammen ikke svare for mer enn 25 % av de kredittene den sentrale motparten har behov for.

En sentral motpart skal daglig måle sitt potensielle likviditetsbehov. Den skal ta hensyn til den likviditetsrisiko som oppstår dersom minst de to clearingmedlemmene som den har størst eksponering overfor, misligholder.

2. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA etter samråd med berørte myndigheter og ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere opplysninger om rammen for styring av den kredittrisiko som den sentrale motparten skal kunne tåle i samsvar med nr. 1.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

*Artikkel 45***Kaskadeprinsippet ved mislighold**

1. En sentral motpart skal bruke de marginene som et misligholdende clearingmedlem har innbetalt, før andre økonomiske midler tas i bruk.

2. Dersom de marginene som er innbetalt av det misligholdende clearingmedlemmet, ikke er tilstrekkelige til å dekke den sentrale motpartens tap, skal den sentrale motparten bruke det misligholdende medlemmets bidrag til misligholdsfondet for å dekke disse tapene.

3. En sentral motpart skal bruke bidragene til misligholdsfondet fra ikke-misligholdende clearingmedlemmer og andre økonomiske midler som er omhandlet i artikkel 43 nr. 1, bare dersom bidragene fra det misligholdende medlemmet er uttømt.

4. En sentral motpart skal bruke avsatte egne midler før den bruker bidragene til misligholdsfondet fra ikke-misligholdende medlemmer. En sentral motpart skal ikke bruke de marginene som ikke-misligholdende clearingmedlemmer har innbetalt, for å dekke tap som følger av et annet medlems mislighold.

5. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA etter samråd med berørte vedkommende myndigheter og ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere opplysninger om metoden for å beregne og opprettholde nivået på den sentrale motpartens egne midler som skal brukes i samsvar med nr. 4.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

*Artikkel 46***Krav til sikkerhet**

1. En sentral motpart skal godta svært likvid sikkerhet med minimal kreditt- og markedsrisiko for å dekke sin innledende og fortløpende eksponering overfor sine clearingmedlemmer. For ikke-finansielle motparter kan en sentral motpart godta bankgarantier, idet den tar hensyn til slike garantier ved beregning av sin eksponering overfor en bank som er et clearingmedlem. Den skal foreta passende risikofradrag som gjenspeiler muligheten for at verdien faller i tidsrommet mellom den seneste verdireguleringen av eiendelene og det tidspunktet da de med rimelighet kan forventes å være realisert. Den skal ta hensyn til den likviditetsrisikoen som følger av en markedsdeltakers mislighold, og den konsentrasjonsrisikoen for visse eiendeler som kan bli resultatet av fastsettelse av en akseptabel sikkerhet og relevante risikofradrag.

2. En sentral motpart kan, når det er hensiktsmessig og med tilstrekkelig forsiktighet, godta derivatkontraktens underliggende eiendeler eller det finansielle instrumentet som den sentrale motpartens eksponering utgår fra, som sikkerhet for å dekke sine marginkrav.

3. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA etter samråd med EBA, ESRB og ESSB utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere opplysninger om

- a) hvilken type sikkerhet som kan anses for å være svært likvid, som kontanter, gull, statsobligasjoner og foretaksobligasjoner av høy kvalitet og obligasjoner med fortrinnsrett,
- b) de risikofradragene som er omhandlet i nr. 1, og
- c) vilkårene for at garantier fra forretningsbanker skal kunne godtas som sikkerhet i henhold til nr. 1.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 47

Retningslinjer for investeringer

1. En sentral motpart skal investere sine økonomiske midler bare i kontanter eller svært likvide finansielle instrumenter med ubetydelig markeds- og kredittrisiko. En sentral motparts investeringer skal kunne realiseres raskt og med ubetydelig innvirkning på prisen.

2. Kapitalbeløpet, herunder en sentral motparts opptjente egenkapital og reserver, som ikke er investert i samsvar med nr. 1, skal ikke tas i betraktning med hensyn til anvendelsen av artikkel 16 nr. 2 og artikkel 45 nr. 4.

3. Finansielle instrumenter som innbetales som marginer eller som bidrag til misligholdsfond, skal, dersom de er tilgjengelige, deponeres hos operatører av oppgjørssystemer for verdipapirer som sikrer fullstendig vern av disse finansielle instrumentene. Alternativt kan andre svært sikre ordninger med godkjente finansinstitusjoner brukes.

4. En sentral motparts kontantinnskudd skal skje gjennom svært sikre ordninger med godkjente finansinstitusjoner eller alternativt ved bruk av sentralbankenes faste innskuddsordninger eller andre sammenlignbare ordninger i regi av sentralbankene.

5. Når en sentral motpart deponerer eiendeler hos en tredjemann, skal den sikre at eiendeler som tilhører clearingmedlemmene, kan identifiseres atskilt fra eiendeler som tilhører den sentrale motparten, og fra eiendeler som tilhører nevnte tredjemann, ved hjelp av kontoer med forskjellige navn i tredjemanns regnskaper, eller tilsvarende tiltak som gir samme vern. En sentral motpart skal ved behov raskt kunne få tilgang til de finansielle instrumentene.

6. En sentral motpart skal ikke investere sin kapital eller beløp knyttet til kravene fastsatt i artikkel 41, 42, 43 eller 44 i sine egne eller sitt mor- eller datterforetaks verdipapirer.

7. Når en sentral motpart treffer beslutning om å investere, skal den ta hensyn til sin samlede risikoeksponering overfor enkeltdebitorer og sikre at dens samlede risikoeksponering overfor enhver enkeltdebitor holder seg innenfor rimelige konsentrasjonsgrenser.

8. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA etter samråd med EBA og ESSB utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere opplysninger om hvilke finansielle instrumenter som kan anses som svært likvide, og som er forbundet med ubetydelig kreditt- og markedsrisiko som omhandlet i nr. 1, de svært sikre ordningene omhandlet i nr. 3 og 4, og konsentrasjonsgrensene omhandlet i nr. 7.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 48

Framgangsmåter ved mislighold

1. En sentral motpart skal ha detaljerte framgangsmåter som skal følges dersom et clearingmedlem ikke oppfyller en sentral motparts krav til deltaking fastsatt i artikkel 37 innen fristen og etter de framgangsmåtene som den sentrale motparten har fastsatt. Den sentrale motparten skal fastsette i detalj hvilke framgangsmåter som skal følges dersom et clearingmedlems mislighold ikke bekjentgjøres av den sentrale motparten. Disse framgangsmåtene skal hvert år gjennomgås på nytt.

2. En sentral motpart skal omgående treffe tiltak for å begrense tap og likviditetspress som følge av mislighold og skal sikre at utviklingen av et clearingmedlems posisjoner ikke forstyrrer dens transaksjoner eller utsetter ikke-misligholdende medlemmer for tap som de ikke kunne forutse eller kontrollere.

3. Dersom en sentral motpart anser at clearingmedlemmet ikke vil være i stand til å oppfylle sine framtidige forpliktelser, skal den umiddelbart underrette vedkommende myndighet før framgangsmåten ved mislighold bekjentgjøres eller innledes. Vedkommende myndighet skal omgående underrette ESMA, de berørte ESSB-medlemmene og den myndighet som har ansvar for tilsynet med det misligholdende clearingmedlemmet.

4. En sentral motpart skal kontrollere at dens framgangsmåter ved mislighold kan gjennomføres. Den skal treffe alle rimelige tiltak for å sikre at den har rettslig myndighet til å avvikle det misligholdende clearingmedlemets egne posisjoner og overføre eller realisere posisjonene til den misligholdende medlemmens kunder.

5. Dersom eiendeler og posisjoner er oppført i en sentral motparts registre og kontoer med henvisning til at de innehas for et misligholdende clearingmedlems kunder i samsvar med artikkel 39 nr. 2, skal den sentrale motparten minst ved avtale forplikte seg til å innlede framgangsmåtene for overføring av eiendeler og posisjoner som innehas av det misligholdende clearingmedlemmet for kundenes regning, til et annen clearingmedlem utpekt av alle disse kundene, på deres anmodning og med det misligholdende medlemmets samtykke. Det andre clearingmedlemmet skal være forpliktet til å godta disse eiendelene og posisjonene bare dersom den tidligere har inngått en avtale med kundene der den forplikter seg til dette. Dersom overføringen til det andre clearingmedlemmet av en eller annen grunn ikke har funnet sted innen en frist som er fastsatt på forhånd i den sentrale motpartens regler for virksomheten, kan den sentrale motparten treffe alle tiltak som er tillatt i henhold til dens regler for virksomheten, for aktivt å styre sin risiko i forbindelse med disse posisjonene, herunder avvikling av de eiendelene og posisjonene som det misligholdende clearingmedlemmet innehar for sine kunders regning.

6. Dersom eiendeler og posisjoner er oppført i en sentral motparts registre og kontoer med henvisning til at de innehas for et misligholdende clearingmedlems kunde i samsvar med artikkel 39 nr. 3, skal den sentrale motparten minst ved avtale forplikte seg til å innlede framgangsmåtene for overføring av eiendeler og posisjoner som innehas av det misligholdende clearingmedlemmet for kundenes regning, til et annet medlem utpekt av kunden, på kundens anmodning og med den misligholdende medlemmets samtykke. Det andre clearingmedlemmet skal være forpliktet til å godta disse eiendelene og posisjonene bare dersom det tidligere har inngått en avtale med kunden der det forplikter seg til dette. Dersom overføringen til det andre clearingmedlemmet av en eller annen grunn ikke har funnet sted innen en frist som er fastsatt på forhånd i den sentrale motpartens regler for virksomheten, kan den sentrale motparten treffe alle tiltak som er tillatt i henhold til dens regler for virksomheten, for aktivt å styre sin risiko i forbindelse med disse posisjonene, herunder avvikling av de eiendelene og posisjonene som det misligholdende clearingmedlemmet innehar for kundens regning.

7. Kunders sikkerheter skal, dersom de er atskilt i samsvar med artikkel 39 nr. 2 og 3, brukes bare til å dekke posisjoner som innehas for deres regning. Et eventuelt restbeløp som den sentrale motparten skylder etter at den har gjennomført clearingmedlemmets framgangsmåte ved mislighold, skal straks gis tilbake til disse kundene når den sentrale motparten har kjennskap til dem eller, dersom den sentrale motparten ikke har kjennskap til dem, til clearingmedlemmet for dets kunders regning.

Artikkel 49

Ny gjennomgåelse av modeller, stresstesting og etterkontroll

1. En sentral motpart skal regelmessig gjennomgå de modellene og parametrene den har innført på nytt for å beregne

sine marginkrav, bidrag til misligholdsfondene, krav til sikkerhet og andre risikostyringsordninger. Den skal utsette modellene for strenge og hyppige stresstester for å vurdere deres motstandsdyktighet under ekstreme, men mulige markedsvilkår og utføre etterkontroll for å vurdere den anvendte metodens pålitelighet. Den sentrale motparten skal innhente en uavhengig godkjenning, underrette sin vedkommende myndighet og ESMA om resultatene av de testene som er foretatt, og få deres godkjenning før modellene og parametrene endres vesentlig.

Kollegiet omhandlet i artikkel 19 skal avgi en uttalelse om de vedtatte modellene og parametrene og alle vesentlige endringer av dem.

ESMA skal sørge for at opplysninger om resultatene av stresstestene formidles til de europeiske tilsynsmyndighetene, slik at de kan vurdere finansforetaks eksponering overfor sentrale motparters mislighold.

2. En sentral motpart skal regelmessig kontrollere de viktigste sidene ved sine framgangsmåter ved mislighold og treffe alle rimelige tiltak for å sikre at alle clearingmedlemmene forstår dem og har egnede ordninger for å håndtere mislighold.

3. En sentral motpart skal offentliggjøre nøkkelopplysninger om sin risikostyringsmodell og de forutsetningene som er lagt til grunn for de stresstestene som er omhandlet i nr. 1.

4. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA etter samråd med EBA, andre berørte vedkommende myndigheter og ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere opplysninger om

- a) hvilken type tester som skal gjennomføres for forskjellige klasser av finansielle instrumenter og porteføljer,
- b) clearingmedlemmenes og andre parters deltaking i testene,
- c) testenes hyppighet,
- d) testenes tidshorisont,
- e) nøkkelopplysningene omhandlet i nr. 3.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 50

Oppgjør

1. En sentral motpart skal, dersom det er praktisk og mulig, bruke sentralbankmidler til å gjøre opp sine transaksjoner. Dersom sentralbankmidler ikke brukes, skal det treffes tiltak for strengt å begrense kontantoppgjørssrisiko.

2. En sentral motpart skal klart angi sine forpliktelser med hensyn til levering av finansielle instrumenter, herunder om den er forpliktet til å levere eller motta et finansielt instrument eller om den dekker deltakeres tap i forbindelse med leveringen.

3. Dersom en sentral motpart er forpliktet til å levere eller motta finansielle instrumenter, skal den fjerne hovedrisikoen ved så langt som mulig å bruke ordninger for levering mot betaling.

AVDELING V

SAMVIRKINGSAVTALER

Artikkel 51

Samvirkingsavtaler

1. En sentral motpart kan inngå en samvirkingsavtale med en annen sentral motpart dersom kravene fastsatt i artikkel 52, 53 og 54 er oppfylt.

2. Når en sentral motpart inngår en samvirkingsavtale med en annen sentral motpart for å levere tjenester til en bestemt handelsplass, skal den sentrale motparten ha tilgang på ikke-diskriminerende grunnlag både til de dataene den trenger fra handelsplassen for å kunne utøve sine funksjoner, forutsatt at den sentrale motparten oppfyller handelsplassens driftsmessige og tekniske krav, og til det relevante oppgjørssystemet.

3. Muligheten til å inngå en samvirkingsavtale eller få tilgang til en opplysningskilde eller et oppgjørssystem som omhandlet i nr. 1 og 2, skal indirekte eller direkte avvises eller begrenses bare for å kontrollere eventuelle risikoer som følge av en slik ordning eller tilgang.

Artikkel 52

Risikostyring

1. Sentrale motparter som inngår en samvirkingsavtale, skal
 - a) innføre egnede strategier, framgangsmåter og systemer for effektivt å kartlegge, overvåke og styre risikoer som følger av avtalen, slik at de kan oppfylle sine forpliktelser til rett tid,
 - b) bli enige om sine respektive rettigheter og forpliktelser, herunder hvilket regelverk som får anvendelse på deres forbindelser,
 - c) kartlegge, overvåke og effektivt styre kreditt- og likviditetsrisiko slik at mislighold hos en sentral motparts clearingmedlem ikke påvirker en sentral motpart som den har samvirkingsavtale med,
 - d) kartlegge, overvåke og ta i betraktning eventuelle innbyrdes avhengighetsforhold og korrelasjoner som følge av en samvirkingsavtale, som kan påvirke kreditt- og

likviditetsrisikoer i forbindelse med konsentrasjoner av clearingmedlemmer og sammenførte økonomiske midler.

Med hensyn til første ledd bokstav b) skal sentrale motparter anvende samme regler for tidspunktet for innlegging av overføringsordrer i sine respektive systemer og for tidspunktet da de ikke kan tilbakekalles som fastsatt i direktiv 98/26/EF, dersom det er relevant.

Med hensyn til første ledd bokstav c) skal avtalens bestemmelser angi hvordan følgene av mislighold skal håndteres når en av de sentrale motpartene som en samvirkingsavtale er inngått med, gjør seg skyldig i mislighold.

Med hensyn til første ledd bokstav d) skal sentrale motparter ha solid kontroll med gjenbruk av clearingmedlemmers sikkerhet i henhold til avtalen dersom deres vedkommende myndigheter tillater det. I avtalen skal det angis hvordan disse risikoene er håndtert, idet det tas hensyn til tilstrekkelig dekning og behovet for å begrense smittevirkninger.

2. Dersom de sentrale motpartene anvender forskjellige risikostyringsmodeller for å dekke sin eksponering overfor sine clearingmedlemmer eller sin innbyrdes eksponering, skal de sentrale motpartene kartlegge disse forskjellene, vurdere hvilke risikoer de kan gi opphav til og treffe tiltak, herunder sikre ytterligere økonomiske midler, for å begrense virkningene på samvirkingsavtalen og de mulige virkningene med hensyn til smitterisiko, og sikre at disse forskjellene ikke påvirker den enkelte sentrale motparts evne til å håndtere virkningene av et clearingmedlems mislighold.

3. Eventuelle kostnader forbundet med nr. 1 og 2 skal belastes den sentrale motparten som har anmodet om samvirkning eller tilgang, med mindre partene har avtalt noe annet.

Artikkel 53

Marginstillelse blant sentrale motparter

1. En sentral motpart skal skille eiendeler og posisjoner som innehas på vegne av sentrale motparter som den har inngått en samvirkingsavtale med.

2. Dersom en sentral motpart som inngår en samvirkingsavtale med en annen sentral motpart, gir bare bunnsikkerhet til denne motparten i henhold til en avtale om finansiell sikkerhetsstillelse, skal den mottakende sentrale motparten ikke ha bruksrett til de marginene som den andre sentrale motparten har gitt.

3. Sikkerhet i form av finansielle instrumenter skal deponeres hos operatører av oppgjørssystemer for verdipapirer som er meldt i henhold til direktiv 98/26/EF.

4. De eiendelene som er omhandlet i nr. 1 og 2, skal være tilgjengelige for den mottakende sentrale motparten bare i tilfelle av mislighold hos den sentrale motparten som har stilt sikkerheten innenfor rammen av en samvirkingsavtale.

5. I tilfelle av mislighold hos den sentrale motparten som har mottatt sikkerheten innenfor rammen av samvirkingsavtalen, skal sikkerheten omhandlet i nr. 1 og 2 snarest gis tilbake til den sentrale motparten som stilte den.

Artikkel 54

Godkjenning av samvirkingsavtaler

1. En samvirkingsavtale skal godkjennes på forhånd av de berørte sentrale motpartenes vedkommende myndigheter. Framgangsmåten i artikkel 17 får anvendelse.

2. Vedkommende myndigheter skal godkjenne en samvirkingsavtale bare dersom de berørte sentrale motpartene har tillatelse til å klare i henhold til artikkel 17, er anerkjent i henhold til artikkel 25 eller har tillatelse i henhold til en allerede eksisterende nasjonal tillatelsesordning for et tidsrom på minst tre år, dersom kravene fastsatt i artikkel 52 er oppfylt og de tekniske vilkårene for clearing av transaksjoner i henhold til avtalen er egnet til å sikre at finansmarkedene virker på en smidig og ordnet måte og avtalen ikke hindrer effektivt tilsyn.

3. Dersom en vedkommende myndighet anser at kravene fastsatt i nr. 2 ikke er oppfylt, skal den gi en skriftlig redegjørelse for sine risikovurderinger til de andre vedkommende myndigheter og de berørte sentrale motpartene. Den skal også underrette ESMA, som skal avgi en uttalelse om hvorvidt risikovurderingene kan legges til grunn for å nekte godkjenning av samvirkingsavtalen. ESMA's uttalelse skal gjøres tilgjengelig for alle berørte sentrale motparter. Dersom ESMA's uttalelse avviker fra den berørte vedkommende myndighets vurdering, skal vedkommende myndighet vurdere sitt standpunkt på nytt, idet den tar hensyn til ESMA's uttalelse.

4. Innen 31. desember 2012 skal ESMA utarbeide retningslinjer eller anbefalinger for konsekvente, effektive og formålstjenlige vurderinger av samvirkingsavtaler etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

ESMA skal utarbeide utkast til disse retningslinjene og anbefalingene etter samråd med ESSB-medlemmene.

AVDELING VI

REGISTRERING AV OG TILSYN MED TRANSAKSJONSREGISTRE

KAPITTEL 1

Vilkår og framgangsmåter for registrering av et transaksjonsregister

Artikkel 55

Registrering av et transaksjonsregister

1. Med hensyn til artikkel 9 skal et transaksjonsregister registreres hos ESMA.

2. For å kunne bli registrert i henhold til denne artikkel skal et transaksjonsregister være en juridisk person etablert i Unionen og oppfylle kravene fastsatt i avdeling VII.

3. Registreringen av et transaksjonsregister skal gjelde for hele Unionen.

4. Et registrert transaksjonsregister skal til enhver tid oppfylle vilkårene for registrering. Et transaksjonsregister skal uten unødige opphold underrette ESMA om eventuelle vesentlige endringer i vilkårene for registreringen.

Artikkel 56

Søknad om registrering

1. Et transaksjonsregister skal inngi søknad om registrering til ESMA.

2. Innen 20 virkedager etter mottak av søknaden skal ESMA vurdere om søknaden er fullstendig.

Dersom søknaden ikke er fullstendig, skal ESMA fastsette en frist for når transaksjonsregisteret skal framlegge ytterligere opplysninger.

Når ESMA har fastslått at søknaden er fullstendig, skal den underrette transaksjonsregisteret om dette.

3. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere opplysninger om den søknaden om registrering som er nevnt i nr. 1.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommissjonen innen 30. september 2012.

Kommissjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av nr. 1 og 2 skal ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder som fastsetter formatet for de opplysningene og den informasjonen som skal oppbevares.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 57

Underretning av og samråd med vedkommende myndigheter før registreringen

1. Dersom et transaksjonsregister som søker om registrering, er en enhet som er godkjent eller registrert av en vedkommende myndighet i den medlemsstat der den er etablert, skal ESMA uten unødig opphold underrette og rådspørre denne vedkommende myndighet før transaksjonsregisteret registreres.

2. ESMA og den berørte vedkommende myndighet skal utveksle opplysninger som er nødvendige for registrering av transaksjonsregisteret, og for tilsynet med at enheten overholder vilkårene for registrering eller tillatelse i den medlemsstat der den er etablert.

Artikkel 58

Behandling av søknaden

1. ESMA skal innen 40 virkedager fra underretningen nevnt i artikkel 56 nr. 2 tredje ledd behandle søknaden om registrering på grunnlag av transaksjonsregisterets oppfyllelse av kravene i artikkel 78-81, og skal vedta en fullstendig begrunnet beslutning om registrering eller om å avslå registrering.

2. ESMA's beslutning i henhold til nr. 1 får virkning den femte dag etter at den ble vedtatt.

Artikkel 59

Underretning om ESMA's beslutninger om registrering

1. Dersom ESMA vedtar en beslutning om registrering, avslag eller tilbakekalling av en registrering, skal ESMA innen fem virkedager underrette transaksjonsregisteret om dette med en fullstendig begrunnelse for beslutningen.

ESMA skal uten unødig opphold underrette den berørte vedkommende myndighet omhandlet i artikkel 57 nr. 1 om sin beslutning.

2. ESMA skal underrette Kommisjonen om alle beslutninger som treffes i samsvar med nr. 1.

3. ESMA skal på sitt nettsted offentliggjøre en liste over transaksjonsregistre som er registrert i samsvar med denne forordning. Listen skal ajourføres innen fem virkedager etter vedtakelsen av en beslutning i henhold til nr. 1.

Artikkel 60

Utøvelse av den myndighet som er omhandlet i artikkel 61-63

Den myndighet som i henhold til artikkel 61-63 er gitt ESMA, en tjenestemann eller en annen person med fullmakt fra ESMA, skal ikke anvendes til å kreve offentliggjøring av opplysninger eller dokumenter som er underlagt taushetsplikt.

Artikkel 61

Anmodning om opplysninger

1. ESMA kan ved en enkel anmodning eller ved en beslutning kreve at transaksjonsregistre og tilknyttet tredjemann som transaksjonsregistre har utkontraktert driftsfunksjoner eller -virksomhet til, skal gi alle de opplysningene som er nødvendige for at ESMA skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordning.

2. Når ESMA sender en enkel anmodning om opplysninger i henhold til nr. 1, skal ESMA

a) vise til denne artikkel som rettslig grunnlag for sin anmodning,

b) angi formålet med anmodningen,

c) angi nærmere hvilke opplysninger som kreves,

d) fastsette en frist for når opplysningene skal gis,

e) underrette den personen som anmodes om opplysningene, om at vedkommende ikke er forpliktet til å gi opplysningene, men at de opplysningene som gis frivillig som svar på anmodningen, ikke må være uriktige eller villedende, og

f) angi det overtredelsesgebyret som er fastsatt i artikkel 65, sammenholdt med vedlegg I avdeling IV bokstav a), dersom svarene på spørsmålene er uriktige eller villedende.

3. Når ESMA ved en beslutning anmoder om opplysninger i henhold til nr. 1, skal ESMA

a) vise til denne artikkel som rettslig grunnlag for sin anmodning,

b) angi formålet med anmodningen,

c) angi nærmere hvilke opplysninger som kreves,

- d) fastsette en frist for når opplysningene skal gis,
- e) angi de tvangsmulktene som er fastsatt i artikkel 66, når de ønskede opplysningene er ufullstendige,
- f) angi det overtredelsesgebyret som er fastsatt i artikkel 65, sammenholdt med vedlegg I avdeling IV bokstav a), dersom svarene på spørsmålene er uriktige eller villedende, og
- g) opplyse om retten til å anke beslutningen inn for ESMA's klageinstans og til å bringe klage over avgjørelsen inn for Den europeiske unions domstol («Domstolen») i samsvar med artikkel 60 og 61 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. De personene som er omhandlet i nr. 1, eller deres representanter, og, når det gjelder juridiske personer eller sammenslutninger som ikke er juridiske personer, de personene som i henhold til lov eller vedtekter har fullmakt til å representere dem, skal gi de ønskede opplysningene. Advokater med behørig fullmakt kan gi opplysningene på vegne av sine klienter. Klientene har det fulle ansvar dersom opplysningene som gis, er ufullstendige, uriktige eller villedende.

5. ESMA skal omgående oversende en kopi av den enkle anmodningen eller av sin beslutning til vedkommende myndighet i den medlemsstat der personene omhandlet i nr. 1 som er berørt av anmodningen om opplysninger, er bosatt eller etablert.

Artikkel 62

Generell gransking

1. For å utføre sine oppgaver i henhold til denne forordning kan ESMA gjennomføre nødvendig gransking av personene omhandlet i artikkel 61 nr. 1. For det formål skal tjenestemenn og andre personer med fullmakt fra ESMA

- a) undersøke alle registre, data, framgangsmåter og alt annet materiale som har betydning for utførelsen av ESMA's oppgaver, uansett hvilket medium de er lagret på,
- b) ta eller skaffe bekreftede kopier av eller utdrag fra slike registre, data, framgangsmåter og annet materiale,
- c) innkalle personer som omhandlet i artikkel 61 nr. 1 og deres representanter eller personale og be dem om muntlige eller skriftlige forklaringer på forhold eller dokumenter som berører gjenstanden for og formålet med tilsynet, samt registrere svarene,
- d) høre enhver fysisk eller juridisk person som går med på å bli spurt, for å samle inn opplysninger om gjenstanden for granskingen,
- e) anmode om opplysninger om tele- og datatrafikk.

2. De tjenestemenn og andre personer som har fullmakt fra ESMA til å utføre granskingen nevnt i nr. 1, skal utøve sin myndighet mot framvisning av en skriftlig tillatelse med nærmere opplysninger om gjenstanden for og formålet med granskingen. I tillatelsen skal det også opplyses om tvangsmulktene omhandlet i artikkel 66 som får anvendelse dersom de registrene, dataene, framgangsmåtene eller ethvert annet materiale som kreves, ikke skaffes til veie eller er ufullstendige, eller svarene på spørsmål som er stilt til personene omhandlet i artikkel 61 nr. 1, ikke gis eller er ufullstendige, og de overtredelsesgebyrene som er fastsatt i artikkel 65, sammenholdt med vedlegg I avdeling IV bokstav b), som får anvendelse dersom svarene på spørsmålene som er stilt til personene omhandlet i artikkel 61 nr. 1, er uriktige eller villedende.

3. Personene omhandlet i artikkel 61 nr. 1 skal underkaste seg de granskingene som iverksettes på grunnlag av en beslutning truffet av ESMA. Beslutningen skal angi granskingens gjenstand og formål, de tvangsmulktene som er fastsatt i artikkel 66, klageadgangen i henhold til forordning (EU) nr. 1095/2010 samt retten til å bringe beslutningen inn for Domstolen.

4. I god tid før granskingen foretas skal ESMA underrette vedkommende myndighet i medlemsstaten der granskingen skal gjennomføres, om granskingen og om identiteten til de personene som har fullmakt til å gjennomføre den. Tjenestemenn hos vedkommende myndighet skal på anmodning fra ESMA bistå disse personene med fullmakt med å utføre sine oppgaver. Tjenestemenn hos vedkommende myndighet kan også på anmodning delta i granskingene.

5. Dersom en anmodning om opplysninger om tele- eller datatrafikk i henhold til nr. 1 bokstav e) krever tillatelse fra en rettsmyndighet i samsvar med nasjonale regler, skal det søkes om slik tillatelse. Det kan også søkes om slik tillatelse som et forebyggende tiltak.

6. Når det søkes om tillatelse som nevnt i nr. 5, skal den nasjonale rettsmyndighet kontrollere om ESMA's beslutning er ekte og at de planlagte tvangsmidlene verken er vilkårlige eller går for langt i forhold til gjenstanden for granskingene. Ved kontrollen av om tvangsmidlene står i forhold til formålet, kan den nasjonale rettsmyndighet be ESMA om nærmere forklaringer, særlig om grunnene til ESMA's mistanke om at denne forordning er overtrådt samt hvor alvorlig den antatte overtredelsen er og på hvilken måte den personen som er gjenstand for tvangsmidlene, er innblandet. Den nasjonale rettsmyndighet skal imidlertid ikke vurdere nødvendigheten av granskingen på nytt eller kreve å få tilgang til opplysningene i ESMA's saksmappe. Lovligheten av ESMA's beslutning kan innklages bare for Domstolen etter framgangsmåten fastsatt i forordning (EU) nr. 1095/2010.

*Artikkel 63***Stedlig tilsyn**

1. For å utføre sine oppgaver i henhold til denne forordning kan ESMA gjennomføre alt nødvendig stedlig tilsyn i ethvert forretningslokale eller på ethvert areal som tilhører de juridiske personene omhandlet i artikkel 61 nr. 1. Dersom det er nødvendig for å utføre tilsynet på en riktig og effektiv måte, kan ESMA gjennomføre stedlig tilsyn uten forvarsel.

2. Tjenestemenn og andre personer som ESMA har gitt fullmakt til å utføre stedlig tilsyn, skal ha tilgang til alle forretningslokaler eller arealer som tilhører de juridiske personene som er gjenstand for ESMA's beslutning om gransking, og skal ha all den myndighet som er fastsatt i artikkel 62 nr. 1. De skal også ha myndighet til å forsegle alle forretningslokaler og bøker eller registre i det tidsrom og i det omfang det er nødvendig for tilsynet.

3. Tjenestemenn og andre personer som har fullmakt fra ESMA til å utføre stedlig tilsyn, skal utøve sin myndighet mot framvisning av en skriftlig tillatelse med nærmere opplysninger om gjenstanden for og formålet med tilsynet og om tvangsmultene omhandlet i artikkel 66 som får anvendelse dersom de berørte personene ikke underkaster seg tilsynet. I god tid før tilsynet skal Kommisjonen underrette vedkommende myndighet i den medlemsstat der tilsynet skal utføres.

4. De personene som er omhandlet i artikkel 61 nr. 1, skal underkaste seg det stedlige tilsynet som ESMA har beordret ved beslutning. Beslutningen skal angi tilsynets gjenstand og formål, fastsette datoen da det skal innledes og angi de tvangsmultene som er fastsatt i artikkel 66, klageadgangen i henhold til forordning (EU) nr. 1095/2010 samt retten til å bringe beslutningen inn for Domstolen. ESMA skal treffe slike beslutninger etter å ha rådspurt vedkommende myndighet i den medlemsstat der tilsynet skal utføres.

5. Tjenestemenn fra og personer som har fullmakt fra eller er utpekt av vedkommende myndighet i den medlemsstat der tilsynet skal utføres, skal på anmodning fra ESMA aktivt bistå tjenestemennene og andre personer som har fullmakt fra Kommisjonen. For dette formål skal de ha den myndighet som er fastsatt i nr. 2. Tjenestemenn hos vedkommende myndighet i den berørte medlemsstat kan på anmodning også delta i det stedlige tilsynet.

6. ESMA kan også kreve at vedkommende myndigheter på ESMA's vegne utfører særlige granskingsoppgaver og stedlig tilsyn som fastsatt i denne artikkel og i artikkel 62 nr. 1. For det formål skal vedkommende myndigheter ha samme myndighet som ESMA, som fastsatt i denne artikkel og i artikkel 62 nr. 1.

7. Når de tjenestemenn og andre medfølgende personer som har fullmakt fra Kommisjonen, fastslår at en person motsetter seg et tilsyn som er pålagt i henhold til denne artikkel, skal vedkommende myndighet i den berørte medlemsstat yte den

bistand som er nødvendig for at de skal kunne gjennomføre det stedlige tilsynet, og ved behov anmode om bistand fra ordensmakten eller en tilsvarende myndighet.

8. Dersom det stedlige tilsynet som er fastsatt i nr. 1, eller bistanden fastsatt i nr. 7 krever tillatelse fra en rettsmyndighet i samsvar med nasjonal lovgivning, skal det søkes om slik tillatelse. Det kan også søkes om slik tillatelse som et forebyggende tiltak.

9. Når det søkes om tillatelse som nevnt i nr. 8, skal den nasjonale rettsmyndighet kontrollere om ESMA's beslutninger er ekte og at de planlagte tvangsmidlene verken er vilkårlige eller går for langt i forhold til gjenstanden for tilsynet. Ved kontrollen av om tvangsmidlene står i forhold til formålet, kan den nasjonale myndighet be ESMA om nærmere forklaringer. En slik anmodning om nærmere forklaringer kan særlig gjelde grunnene til ESMA's mistanke om at denne forordning er overtrådt samt hvor alvorlig den antatte overtredelsen er og på hvilken måte den personen som er gjenstand for tvangsmidlene, er innblandet. Den nasjonale rettsmyndighet kan imidlertid ikke vurdere nødvendigheten av kontrollen på nytt eller kreve å få tilgang til opplysningene i ESMA's sakmappe. Lovligheten av ESMA's beslutning kan innklages bare for Domstolen etter framgangsmåten fastsatt i forordning (EU) nr. 1095/2010.

*Artikkel 64***Saksbehandlingsregler for tilsynstiltak og overtredelsesgebyrer**

1. Dersom ESMA ved utførelsen av sine oppgaver i henhold til denne forordning fastslår at det er alvorlige indikasjoner på at det kan foreligge forhold som kan utgjøre en eller flere overtredelser som omhandlet i vedlegg I, skal ESMA utpeke en uavhengig gransker innenfor ESMA som skal granske saken. Granskeren skal ikke være innblandet eller ha vært direkte eller indirekte innblandet i tilsynet med eller registreringen av det berørte transaksjonsregisteret og skal utføre sine oppgaver uavhengig av ESMA.

2. Granskeren skal granske alle påståtte overtredelser, idet det tas hensyn til eventuelle merknader fra personer som er gjenstand for granskingene, og skal sende inn en fullstendig sakmappe med resultatene til ESMA.

For å utføre sine oppgaver kan granskeren utøve den myndighet til å anmode om opplysninger som er omhandlet i artikkel 61, og til å utføre gransking og stedlig tilsyn i samsvar med artikkel 62 og 63. Når granskeren utøver denne myndighet, skal vedkommende overholde artikkel 60.

Når granskeren utfører sine oppgaver, skal vedkommende ha tilgang til alle dokumenter og opplysninger som ESMA har samlet inn i forbindelse med sin tilsynsvirksomhet.

3. Når granskingen er avsluttet, skal granskeren før saksmappene med resultatene sendes inn til ESMA, gi de personene som er gjenstand for granskingen, mulighet til å bli hørt om de forholdene som granskes. Granskeren skal bygge sine resultater bare på forhold som den berørte person har hatt mulighet til å uttale seg om.

De berørte personers rett til forsvar skal sikres fullt ut under gransking i henhold til denne artikkel.

4. Når granskeren sender inn saksmappen med resultatene til ESMA, skal vedkommende underrette de personene som er gjenstand for granskingen, om dette. De personene som er gjenstand for gransking, skal ha rett til innsyn i saksmappen, med forbehold for andre personers rettmessige interesse av å bevare sine forretningshemmeligheter. Retten til innsyn i saksmappen skal ikke omfatte fortrolige opplysninger som gjelder tredjemann.

5. På grunnlag av saksmappen med granskerens resultater, og dersom de berørte personene anmoder om det, etter å ha hørt de personene som er gjenstand for gransking i samsvar med artikkel 67, skal ESMA avgjøre om en eller flere av overtredelsene oppført i vedlegg I er begått av de personene som har vært gjenstand for gransking, og skal i så fall treffe et tilsynstiltak i samsvar med artikkel 73 og ilegge et overtredelsesgebyr i samsvar med artikkel 65.

6. Granskeren skal ikke delta i ESMA's overveielser eller på annen måte gripe inn i ESMA's beslutningsprosess.

7. Kommisjonen skal vedta ytterligere saksbehandlingsregler for utøvelse av myndighet til å ilegge overtredelsesgebyrer eller tvangsmulkt, herunder bestemmelser om rett til forsvar, midlertidige bestemmelser og inndrivelse av overtredelsesgebyrer og tvangsmulkt, og skal vedta nærmere regler for foreldelsesfristene for ilegging og håndheving av sanksjoner.

Reglene omhandlet i første ledd skal vedtas gjennom delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 82.

8. ESMA skal henvise saker til vedkommende nasjonale myndigheter for straffeforfølgning dersom den ved utførelsen av sine oppgaver i henhold til denne forordning fastslår at det er alvorlige indikasjoner på at det kan foreligge forhold som kan være straffbare. ESMA skal dessuten avstå fra å ilegge overtredelsesgebyrer eller tvangsmulkt dersom det allerede foreligger en frifinnelse eller en fellende dom for identiske forhold eller for forhold som i det vesentlige er identiske, som er blitt rettskraftige som følge av en straffesak i henhold til nasjonal lovgivning.

Artikkel 65

Overtredelsesgebyrer

1. Dersom ESMA i samsvar med artikkel 64 nr. 5 fastslår at et transaksjonsregister forsettlig eller uaktsomt har gjort seg skyldig i en av overtredelsene som er oppført i vedlegg I, skal den treffe beslutning om å ilegge et overtredelsesgebyr i samsvar med nr. 2 i denne artikkel.

Et transaksjonsregister skal anses for å ha begått en overtredelse forsettlig dersom ESMA oppdager objektive faktorer som viser at transaksjonsregisteret eller dets øverste ledelse med overlegg har begått overtredelsen.

2. Grunnbeløpene for de overtredelsesgebyrene som er omhandlet i nr. 1, skal ligge innenfor følgende grenser:

a) for de overtredelsene som er omhandlet i vedlegg I avsnitt I bokstav c), i vedlegg I avsnitt II bokstav c)-g) og i vedlegg I avsnitt III bokstav a) og b), skal overtredelsesgebyrene være på minst 10 000 euro og høyst 20 000 euro,

b) for de overtredelsene som er omhandlet i vedlegg I avsnitt I bokstav a), b) og d)-h) og i vedlegg I avsnitt II bokstav a), b) og h), skal overtredelsesgebyrene være på minst 5 000 euro og høyst 10 000 euro.

Ved avgjørelse av om grunnbeløpet for overtredelsesgebyrene bør ligge i den lavere, midtre eller øvre delen av skalaen fastsatt i første ledd, skal ESMA ta hensyn til det berørte transaksjonsregisterets omsetning i foregående regnskapsår. Grunnbeløpet skal ligge i den lave enden av skalaen for transaksjonsregistre med en årsomsetning på under én million euro, i den midtre delen av skalaen for transaksjonsregistre med en årsomsetning på mellom én million og fem millioner euro og i den øvre delen av skalaen for transaksjonsregistre med en årsomsetning på over fem millioner euro.

3. De grunnbeløpene som er fastsatt i nr. 2, skal ved behov justeres, idet det tas hensyn til skjerpene eller formildende omstendigheter i samsvar med de relevante koeffisientene fastsatt i vedlegg II.

De relevante skjerpene koeffisientene skal anvendes hver for seg på grunnbeløpet. Dersom flere enn én skjerpene koeffisient får anvendelse, skal forskjellen mellom grunnbeløpet og det beløpet som følger av anvendelsen av hver enkelt skjerpene koeffisient, legges til grunnbeløpet.

De relevante formildende koeffisientene skal anvendes hver for seg på grunnbeløpet. Dersom flere enn én formildende koeffisient får anvendelse, skal forskjellen mellom grunnbeløpet og det beløpet som følger av anvendelsen av hver enkelt formildende koeffisient, trekkes fra grunnbeløpet.

4. Uten hensyn til nr. 2 og 3 skal overtredelsesgebyret utgjøre høyst 20 % av det berørte transaksjonsregisterets årsumsetning i foregående regnskapsår, men dersom transaksjonsregisteret direkte eller indirekte har hatt økonomisk fortjeneste på grunn av overtredelsen, skal overtredelsesgebyret minst tilsvare denne økonomiske fortjenesten.

Dersom en handling eller en unnlattelse fra et transaksjonsregisters side utgjør flere enn én av de overtredelsene som er oppført i vedlegg I, skal bare det høyeste overtredelsesgebyret beregnet i samsvar med nr. 2 og 3 i tilknytning til en av disse overtredelsene, anvendes.

Artikkel 66

Tvangsmulfter

1. ESMA skal treffe beslutning om at det skal ilegges tvangsmulfter for å tvinge

a) et transaksjonsregister til å bringe en overtredelse til opphør i samsvar med en beslutning i henhold til artikkel 73 nr. 1 bokstav a), eller

b) en person som nevnt i artikkel 61 nr. 1

i) til å gi fullstendige opplysninger som er blitt krevd ved beslutning i henhold til artikkel 61,

ii) til å underkaste seg en gransking og særlig til å framlegge fullstendige registre, data, framgangsmåter eller ethvert annet ønsket materiale samt utfylle og korrigere andre opplysninger i forbindelse med en gransking som er iverksatt ved en beslutning i henhold til artikkel 62, eller

iii) til å underkaste seg et stedlig tilsyn som er pålagt ved beslutning i henhold til artikkel 63.

2. En tvangsmulkt skal være virkningsfull og stå i rimelig forhold til overtredelsen. Tvangsmulkten skal ilegges for hver dag med forsinkelse.

3. Uten hensyn til nr. 2 skal beløpet for tvangsmulkten utgjøre 3 % av gjennomsnittlig daglig omsetning i foregående regnskapsår eller, når det gjelder fysiske personer, 2 % av gjennomsnittlig daglig inntekt i foregående kalenderår. Beløpet skal beregnes fra den dato som er angitt i beslutningen om å ilegge tvangsmulkten.

4. En tvangsmulkt skal ilegges for et tidsrom på høyst seks måneder etter at ESMA meddeler sin beslutning. Etter utløpet av dette tidsrommet skal ESMA gjennomgå tiltaket på nytt.

Artikkel 67

Høring av de berørte personer

1. Før ESMA treffer beslutning om overtredelsesgebyr eller tvangsmulkt i henhold til artikkel 65 og 66, skal den gi de personene saken gjelder, mulighet til å bli hørt om resultatene. ESMA skal bygge sine beslutninger bare på de resultatene som de personene saken gjelder, har hatt mulighet til å uttale seg om.

2. Retten til forsvar for de personene saken gjelder, skal sikres fullt ut under saksbehandlingen. De skal ha rett til tilgang til ESMA's saksmappe, med forbehold for andre personers rettmessige interesse av å bevare sine forretningshemmeligheter. Retten til innsyn i saksmappen skal ikke omfatte fortrolige opplysninger eller ESMA's interne forberedende dokumenter.

Artikkel 68

Offentliggjøring, art, håndheving og ilegging av overtredelsesgebyrer og tvangsmulfter

1. ESMA skal offentliggjøre alle overtredelsesgebyrer og tvangsmulfter som er ilagt i henhold til artikkel 65 og 66, med mindre slik offentliggjøring kan skape alvorlig uro i finansmarkedene eller påføre berørte parter uforholdsmessig stor skade. En slik offentliggjøring skal ikke omfatte personopplysninger i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001.

2. Overtredelsesgebyrer og tvangsmulfter som er ilagt i henhold til artikkel 65 og 66, skal være av administrativ art.

3. Dersom ESMA treffer beslutning om ikke å ilegge overtredelsesgebyrer eller tvangsmulfter, skal den underrette Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen og vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstater om dette og skal begrunne sin beslutning.

4. Overtredelsesgebyrer og tvangsmulfter som er ilagt i henhold til artikkel 65 og 66, skal kunne tvangsfullbyrdes.

Tvangsfullbyrdelsen skal følge de gjeldende privatrettslige regler i den stat på hvis territorium tvangsfullbyrdelsen skjer. Vedtaket om tvangsfullbyrdelsen skal vedlegges beslutningen uten andre formaliteter enn kontroll av tvangsgrunnlagets ekthet ved den myndighet som hver medlemsstats regjering skal utpeke for det formål, og skal gjøres kjent for ESMA og Domstolen.

Når disse formalitetene er oppfylt på anmodning fra den berørte part, kan sistnevnte gjennomføre tvangfullbyrdelsen i samsvar med nasjonal lovgivning ved å bringe saken inn for vedkommende organ.

Tvangfullbyrdelsen kan utsettes bare etter beslutning truffet av Domstolen. Klager over påståtte uregelmessigheter i forbindelse med gjennomføringen av tvangfullbyrdelser skal imidlertid være underlagt nasjonale domstolars domsmyndighet.

5. Beløpene for overtredelsesgebyrer og tvangsmulkt skal overføres til Den europeiske unions alminnelige budsjett.

Artikkel 69

Domstolens kontroll

Domstolen skal ha full domsmyndighet til å prøve ESMA's beslutning om ilegging av overtredelsesgebyr eller tvangsmulkt. Den kan oppheve, redusere eller øke overtredelsesgebyret eller tvangsmulkten.

Artikkel 70

Endringer av vedlegg II

For å ta hensyn til utviklingen i finansmarkedene skal Kommisjonen ha myndighet til å vedta gjennomføringsrettsakter i samsvar med artikkel 82 med hensyn til tiltak for å endre vedlegg II.

Artikkel 71

Tilbakekalling av registrering

1. Uten at det berører artikkel 73 skal ESMA tilbakekalle et transaksjonsregisters registrering dersom transaksjonsregisteret

- a) gir uttrykkelig avkall på registreringen eller ikke har levert tjenester de seneste seks månedene,
- b) har fått registreringen på grunnlag av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter,
- c) ikke lenger oppfyller vilkårene for registreringen.

2. ESMA skal uten unødig opphold underrette den berørte vedkommende myndighet omhandlet i artikkel 57 nr. 1 om sin beslutning om å tilbakekalle transaksjonsregisterets registrering.

3. En vedkommende myndighet i en medlemsstat der transaksjonsregisteret leverer tjenester og utøver virksomhet, som anser at et av vilkårene nevnt i nr. 1 er oppfylt, kan anmode ESMA om å undersøke om vilkårene for tilbakekalling av transaksjonsregisterets registrering er oppfylt. Dersom ESMA beslutter seg for ikke å tilbakekalle det berørte transaksjonsregisterets registrering, skal den gi en fullstendig begrunnelse.

4. Den vedkommende myndighet som er nevnt i nr. 3, skal være den myndighet som er utpekt i henhold til artikkel 22.

Artikkel 72

Tilsynsavgifter

1. ESMA skal pålegge transaksjonsregistre avgifter i samsvar med denne forordning og i samsvar med de delegerte rettsaktene som vedtas i henhold til nr. 3. Disse avgiftene skal fullt ut dekke ESMA's nødvendige kostnader i forbindelse med registrering av og tilsyn med transaksjonsregistre og godtgjøring av kostnader som vedkommende myndigheter kan pådra seg når de utfører oppgaver i henhold til denne forordning, særlig som resultat av en delegering av oppgaver i samsvar med artikkel 74.

2. Beløpet for den avgiften som pålegges et transaksjonsregister, skal dekke alle ESMA's administrasjonskostnader for registrering og tilsyn og skal stå i forhold til det berørte transaksjonsregisterets omsetning.

3. Kommisjonen skal vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 82, der det angis nærmere hvilke avgifter som skal betales, i hvilke tilfeller de skal betales, hvor store avgiftsbeløpene skal være og hvordan de skal betales.

Artikkel 73

ESMA's tilsynstiltak

1. Dersom ESMA i samsvar med artikkel 64 nr. 5 finner at et transaksjonsregister har begått en av overtredelsene oppført i vedlegg I, skal den treffe ett eller flere av følgende tiltak:

- a) kreve at transaksjonsregisteret bringer overtredelsen til opphør,
- b) ilegge overtredelsesgebyrer i henhold til artikkel 65,
- c) offentliggjøre bekjentgjøringer,
- d) som en siste utvei, tilbakekalle transaksjonsregisterets registrering.

2. Når ESMA treffer beslutninger som omhandlet i nr. 1, skal den ta hensyn til overtredelsens art og alvor, idet det tas hensyn til følgende kriterier:

- a) overtredelsens varighet og hyppighet,
- b) hvorvidt overtredelsen har avdekket alvorlige svakheter eller systemsvakheter i foretakets framgangsmåter, ledelses-systemer eller internkontroller,
- c) hvorvidt overtredelsen har ført til, lettet eller på annen måte har forbindelse med økonomisk kriminalitet,

d) hvorvidt overtredelsen er begått forsettlig eller uaktsomt.

KAPITTEL 2

Forbindelser med tredjestater

Artikkel 75

Likeverdighet og internasjonale avtaler

3. ESMA skal uten unødig opphold underrette det berørte transaksjonsregisteret om enhver beslutning som treffes i henhold til nr. 1, og skal meddele den til vedkommende myndigheter i medlemsstatene og til Kommisjonen. ESMA skal offentliggjøre enhver slik beslutning på sitt nettsted innen ti virkedager fra den datoen da den ble truffet.

Når ESMA offentliggjør sin beslutning som nevnt i første ledd, skal den også offentliggjøre at det berørte transaksjonsregisteret har rett til å påklage beslutningen og eventuelt at en slik klage er inngitt, med angivelse av at klagen ikke har oppsettende virkning samt at ESMA's klageinstans har mulighet til å utsette anvendelsen av den påklagede beslutningen i samsvar med artikkel 60 nr. 3 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 74

ESMA's delegering av oppgaver til vedkommende myndigheter

1. Dersom det er nødvendig for å kunne utføre en tilsynsoppgave på riktig måte, kan ESMA delegerer særlige tilsynsoppgaver til vedkommende myndighet i en medlemsstat i samsvar med retningslinjer utarbeidet av ESMA i henhold til artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1095/2010. Slike særlige tilsynsoppgaver kan særlig omfatte myndighet til å anmode om opplysninger i samsvar med artikkel 61 og til å gjennomføre granskning og stedlig tilsyn i samsvar med artikkel 62 og artikkel 63 nr. 6.

2. ESMA skal rådspørre den berørte vedkommende myndighet før en oppgave delegeres. Et slikt samråd skal gjelde

- a) omfanget av den oppgaven som skal delegeres,
- b) tidsplanen for utførelsen av oppgaven, og
- c) overføringen av nødvendige opplysninger fra og til ESMA.

3. I samsvar med den forordning om avgifter som er vedtatt av Kommisjonen i henhold til artikkel 72 nr. 3, skal ESMA refundere de kostnadene som en vedkommende myndighet pådrar seg som følge av utførelsen av delegerede oppgaver.

4. ESMA skal med passende mellomrom gjennomgå beslutningen nevnt i nr. 1 på nytt. En delegering kan til enhver tid tilbakekalles.

5. En delegering av oppgaver skal ikke påvirke ESMA's ansvar og skal ikke begrense ESMA's mulighet til å gjennomføre og overvåke den delegerede virksomheten. Tilsynsoppgaver i henhold til denne forordning, herunder registreringsbeslutninger, sluttvurderinger og oppfølgingsbeslutninger, skal ikke delegeres.

1. Kommisjonen kan vedta gjennomføringsrettsakter der det fastsettes at den rettslige og tilsynsmessige rammen i en tredjestat sikrer at

- a) transaksjonsregistre som er godkjent i nevnte tredjestat, oppfyller rettslig bindende krav som er likeverdige med kravene fastsatt i denne forordning,
- b) det i nevnte tredjestat regelmessig føres effektivt tilsyn med og treffes håndhevingstiltak med hensyn til transaksjonsregistre,
- c) det er garantier for taushetsplikt, herunder vern av forretningshemmeligheter som myndighetene deler med tredjemann, som minst er likeverdige med dem som er fastsatt i denne forordning.

Nevnte gjennomføringsrettsakt skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 86 nr. 2.

2. Kommisjonen skal ved behov og i alle tilfeller etter å ha vedtatt en gjennomføringsrettsakt som nevnt i nr. 1, framlegge anbefalinger for Rådet om å forhandle om internasjonale avtaler med berørte tredjestater om gjensidig tilgang til og utveksling av opplysninger om derivatkontrakter i transaksjonsregistre som er etablert i denne tredjestat, på en måte som sikrer at Unionens myndigheter, herunder ESMA, har umiddelbar og løpende tilgang til alle opplysninger som er nødvendige for at de skal kunne utføre sine oppgaver.

3. Når avtalene omhandlet i nr. 2 er inngått, og i samsvar med dem, skal ESMA inngå samarbeidsavtaler med vedkommende myndigheter i de berørte tredjestater. Avtalene skal minst angi

- a) en ordning for utveksling av opplysninger mellom ESMA og enhver annen myndighet i Unionen med ansvar i henhold til denne forordning, på den ene siden, og berørte myndigheter i de berørte tredjestater, på den andre siden, og
- b) framgangsmåtene for samordning av tilsynsvirksomhet.

4. ESMA skal anvende forordning (EF) nr. 45/2001 med hensyn til overføring av personopplysninger til en tredjestat.

Artikkel 76

Samarbeidsavtaler

Berørte myndigheter i tredjestater på hvis territorium det ikke er etablert transaksjonsregistre, kan kontakte ESMA med sikte på å opprette samarbeidsavtaler om tilgang til opplysninger om derivatkontrakter i transaksjonsregistre i Unionen.

ESMA kan opprette samarbeidsavtaler med disse berørte myndighetene om tilgang til opplysninger om derivatkontrakter i transaksjonsregistre i Unionen, som disse myndighetene trenger for å oppfylle sine respektive forpliktelser og utføre sine oppdrag, forutsatt at det er garantier for taushetsplikt, herunder vern av forretningshemmeligheter som myndighetene deler med tredjemann.

Artikkel 77

Anerkjennelse av transaksjonsregistre

1. Med hensyn til artikkel 9 kan et transaksjonsregister som er etablert i en tredjestat, levere tjenester til enheter som er etablert i Unionen og utøve virksomhet for dem bare dersom transaksjonsregisteret er anerkjent av ESMA i samsvar med nr. 2.

2. Et transaksjonsregister som omhandlet i nr. 1 skal inngi sin søknad om anerkjennelse til ESMA sammen med alle nødvendige opplysninger, herunder minst de opplysningene som er nødvendige for å kontrollere at transaksjonsregisteret er godkjent og underlagt effektivt tilsyn i en tredjestat som

- a) er blitt anerkjent av Kommisjonen ved en gjennomføringsrettsakt i henhold til artikkel 75 nr. 1 som en stat som har likeverdige rammeregler for regulering og tilsyn,
- b) har inngått en internasjonal avtale med Unionen i henhold til artikkel 75 nr. 2, og
- c) har inngått samarbeidsavtale med Unionen i henhold til artikkel 75 nr. 3 for å sikre at Unionens myndigheter, herunder ESMA, har umiddelbar og løpende tilgang til alle nødvendige opplysninger.

Innen 30 virkedager etter mottak av søknaden skal ESMA vurdere om søknaden er fullstendig. Dersom søknaden ikke er fullstendig, skal ESMA fastsette en frist for når transaksjonsregisteret som inngir søknad, skal framlegge ytterligere opplysninger.

Innen 180 virkedager fra inngivelsen av en fullstendig søknad skal ESMA skriftlig og med en fullstendig begrunnelse underrette transaksjonsregisteret som har inngitt søknaden, om anerkjennelsen er gitt eller avslått.

ESMA skal på sitt nettsted offentliggjøre en liste over transaksjonsregistre som er anerkjent i samsvar med denne forordning.

AVDELING VII

KRAV TIL TRANSAKSJONSREGISTRE

Artikkel 78

Alminnelige krav

1. Et transaksjonsregister skal ha solide styringsordninger som omfatter en klar organisasjonsstruktur med veldefinert, gjennomslutlig og konsekvent ansvarsfordeling og hensiktsmessige internkontrollordninger, herunder god administrasjons- og regnskapspraksis, som hindrer at fortløpig informasjon offentliggjøres.

2. Et transaksjonsregister skal opprettholde og anvende effektive, skriftlige organisatoriske og administrative retningslinjer for å identifisere og håndtere eventuelle interessekonflikter som gjelder ledelsen, ansatte eller personer med direkte eller indirekte tilknytning til dem gjennom nære forbindelser.

3. Et transaksjonsregister skal ha egnede strategier og framgangsmåter som sikrer at registeret, herunder ledelsen og de ansatte, overholder alle bestemmelsene i denne forordning.

4. Et transaksjonsregister skal opprettholde og anvende en organisasjonsstruktur som sikrer kontinuitet og regelmessighet i leveringen av tjenester og utøvelsen av virksomhet. Den skal benytte hensiktsmessige og tilpassede systemer, ressurser og framgangsmåter.

5. Dersom et transaksjonsregister yter tilleggstjenester som for eksempel bekreftelse av transaksjoner, ordresammenstilling, melding av kreditthendelser, porteføljestemning eller porteføljekomprimering, skal transaksjonsregisteret driftsmessig holde disse tilleggstjenestene atskilt fra oppgaven med sentral innsamling og oppbevaring av opplysninger om derivater.

6. Et transaksjonsregisters øverste ledelse og styremedlemmer skal ha tilstrekkelig god vandel og tilstrekkelig erfaring til å sikre en sunn og fornuftig ledelse av transaksjonsregisteret.

7. Et transaksjonsregister skal ha objektive, ikke-diskriminerende og offentlig tilgjengelige vilkår for tilgang for foretak som er omfattet av rapporteringsplikten i henhold til artikkel 9. Et transaksjonsregister skal på ikke-diskriminerende grunnlag gi tjenesteytere tilgang til opplysningene i transaksjonsregisteret, forutsatt at de berørte motparter har gitt sitt samtykke. Kriterier som skal begrense tilgangen, tillates bare dersom formålet er å kontrollere risikoen for transaksjonsregisterets opplysninger.

8. Et transaksjonsregister skal offentliggjøre priser og avgifter for tjenester som leveres i henhold til denne forordning. Priser og avgifter for hver tjeneste som leveres, skal offentliggjøres separat, herunder prisavslag og rabatter og vilkårene for å nyte godt av disse avslagene. Det skal gi rapporterende enheter atskilt tilgang til særlige tjenester. Et transaksjonsregisters priser og avgifter skal stå i forhold til kostnadene.

Artikkel 79

Driftssikkerhet

1. Et transaksjonsregister skal kartlegge kildene til operasjonell risiko og redusere dem ved å utvikle egnede systemer, kontroller og framgangsmåter. Slike systemer skal være pålitelige og sikre og skal ha tilstrekkelig kapasitet til å behandle de opplysningene som er mottatt.

2. Et transaksjonsregister skal utarbeide, gjennomføre og opprettholde en egnet strategi for kontinuerlig virksomhet og en katastrofeberedskapsplan som har som formål å ivareta dets funksjoner, sikre gjenopptakelse av virksomheten til rett tid og oppfyllelse av transaksjonsregisterets forpliktelser. En slik plan skal minst innebære at det opprettes beredskapsløsninger.

3. Et transaksjonsregister som har fått tilbakekalt sin registrering, skal sørge for en ordnet erstatning, herunder overføring av data til andre transaksjonsregistre og omdirigering av rapporteringsstrømmer til andre transaksjonsregistre.

Artikkel 80

Vern og registrering

1. Et transaksjonsregister skal sikre fortrolig behandling, integritet og vern av de opplysningene som mottas i henhold til artikkel 9.

2. Et transaksjonsregister kan bruke data som det mottar i henhold til denne forordning, for kommersielle formål bare dersom berørte motparter har gitt sitt samtykke.

3. Et transaksjonsregister skal omgående registrere de opplysningene som mottas i henhold til artikkel 9, og skal oppbevare dem i minst ti år etter at de relevante avtalene har utløpt. Det skal anvende raske og effektive framgangsmåter for registrering for å dokumentere endringer av de registrerte opplysningene.

4. Et transaksjonsregister skal beregne posisjoner per derivatklasse og per rapporterende enhet på grunnlag av de nærmere opplysningene om derivatkontraktene som rapporteres i samsvar med artikkel 9.

5. Et transaksjonsregister skal tillate at partene i en kontrakt får tilgang til opplysningene og mulighet til å rette dem til rett tid.

6. Et transaksjonsregister skal treffe alle rimelige tiltak for å forebygge misbruk av de opplysningene som oppbevares i dets systemer.

En fysisk person som har en nær forbindelse til et transaksjonsregister, eller en juridisk person som har et mor- eller datterforetaksforhold til et transaksjonsregister, skal ikke bruke fortrolige opplysninger som er registrert hos transaksjonsregisteret for kommersielle formål.

Artikkel 81

Gjennomiktighet og tilgang til opplysninger

1. Et transaksjonsregister skal regelmessig og på en lett tilgjengelig måte offentliggjøre samlede posisjoner per derivatklasse for de kontraktene som er rapportert til registeret.

2. Et transaksjonsregister skal samle inn og oppbevare data og sikre at enhetene nevnt i nr. 3 har direkte og umiddelbar tilgang til de opplysningene om derivatkontrakter som de trenger for å oppfylle sine respektive forpliktelser og utføre sine oppdrag.

3. Et transaksjonsregister skal gjøre de nødvendige opplysningene tilgjengelige for følgende enheter slik at de kan oppfylle sine respektive forpliktelser og utføre sine oppdrag:

- a) ESMA,
- b) ESRB,
- c) vedkommende myndighet som fører tilsyn med sentrale motparter som har tilgang til transaksjonsregisteret,
- d) vedkommende myndighet som fører tilsyn med handelsplassene for de rapporterte kontraktene,
- e) berørte ESSB-medlemmer,
- f) berørte myndigheter i en tredjestat som har inngått en samarbeidsavtale med Unionen i henhold til artikkel 75,
- g) tilsynsmyndigheter som er utpekt i henhold til artikkel 4 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/25/EF av 21. april 2004 om overtakelsestilbud⁽¹⁾,
- h) Unionens berørte verdipapir- og markedstilsynsmyndigheter,
- i) berørte myndigheter i en tredjestat som har inngått en samarbeidsavtale med ESMA i henhold til artikkel 76,
- j) Byrået for samarbeid mellom energireguleringsmyndigheter.

⁽¹⁾ EUT L 142 av 30.4.2004, s. 12.

4. ESMA skal dele de opplysningene som de trenger for å kunne utføre sine oppgaver, med andre berørte unionsmyndigheter.

5. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA etter samråd med ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som nærmere angir hyppigheten av og innholdet i de opplysningene som er omhandlet i nr. 1 og 3, samt de operasjonelle standardene som kreves for å samle og sammenligne data på tvers av registre og for at enhetene omhandlet i nr. 3 skal få tilgang til nødvendige opplysninger. Disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder skal sikre at de opplysningene som offentliggjøres i henhold til nr. 1, ikke gjør det mulig å identifisere noen av partene i en kontrakt.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2012.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 82

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkel.

2. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 1 nr. 6, artikkel 64 nr. 7, artikkel 70, artikkel 72 nr. 3 og artikkel 85 nr. 2 gis Kommisjonen for et ubegrenset tidsrom.

3. Før Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den bestrebe seg på å rådspørre ESMA.

4. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 1 nr. 6, artikkel 64 nr. 7, artikkel 70, artikkel 72 nr. 3 og artikkel 85 nr. 2 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse dagen etter at den er offentliggjort i *Den europeiske unions tidende*, eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Tilbakekallingen berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.

5. Så snart Kommisjonen har vedtatt en delegert rettsakt, skal den samtidig underrette Europaparlamentet og Rådet om dette.

6. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 1 nr. 6, artikkel 64 nr. 7, artikkel 70, artikkel 72 nr. 3 og artikkel 85 nr. 2 trer i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen en frist på tre måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av

denne fristen har underrettet Kommisjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse. Nevnte frist skal forlenges med tre måneder på Europaparlamentets eller Rådets initiativ.

AVDELING VIII

FELLES BESTEMMELSER

Artikkel 83

Taushetsplikt

1. Taushetsplikt skal gjelde for alle personer som arbeider eller har arbeidet for de myndigheter som er utpekt i samsvar med artikkel 22, og de myndigheter som er nevnt i artikkel 81 nr. 3, for ESMA eller for revisorer og sakkyndige som opptrer på vegne av vedkommende myndighet eller ESMA. Ingen fortrolige opplysninger som disse personene får i embets medfør, kan gis videre til noen annen person eller myndighet, unntatt i en oppsummert eller sammenfattet form som gjør det umulig å identifisere den enkelte sentrale motpart, det enkelte transaksjonsregister eller andre personer, uten at det berører tilfeller som omfattes av straffe- eller skatterett, eller denne forordning.

2. Dersom en sentral motpart er erklært konkurs eller er under tvangsavvikling, kan fortrolige opplysninger som ikke berører tredjemann, gis videre i forbindelse med behandlingen av et sivil- eller handelsrettslig søksmål dersom det er nødvendig for å gjennomføre saken.

3. Med forbehold for saker som omfattes av straffe- eller skatterett, kan vedkommende myndigheter, ESMA, organer eller fysiske eller juridiske personer, unntatt vedkommende myndigheter, som mottar fortrolige opplysninger i henhold til denne forordning, bruke dem bare når de utfører sine oppgaver og utøver sine funksjoner, og når det gjelder vedkommende myndigheter, innenfor denne forordnings virkeområde, eller, når det gjelder andre myndigheter, organer eller fysiske eller juridiske personer, for det formål disse opplysningene ble gitt dem og/eller i forbindelse med forvaltningssaker eller rettergang i særskilt tilknytning til disse oppgavene og funksjonene. Dersom ESMA, vedkommende myndighet eller en annen myndighet, det organet eller den personen som har oversendt opplysningene, samtykker i det, kan myndigheten som mottar opplysningene, likevel bruke dem for andre ikke-kommersielle formål.

4. Alle fortrolige opplysninger som mottas, utveksles eller overføres i henhold til denne forordning, skal være underlagt de vilkårene for taushetsplikt som er fastsatt i nr. 1, 2 og 3. Disse vilkårene skal likevel ikke hindre ESMA, vedkommende myndigheter eller berørte sentralbanker i å utveksle eller overføre fortrolige opplysninger i samsvar med denne forordning og med annet regelverk som får anvendelse på verdipapirforetak, kredittinstitusjoner, pensjonsfond, UCITS-fond, forvaltere av et alternativt investeringsfond, forsikrings- og gjenforsikringsformidlere, forsikringsforetak, regulerte markeder eller markedsoperatører, eller på annen måte med samtykke fra vedkommende myndighet, en annen myndighet, et annet organ eller en annen fysisk eller juridisk person som oversendte opplysningene.

5. Nr. 1, 2 eller 3 skal ikke hindre at vedkommende myndigheter i samsvar med nasjonal lovgivning utveksler og overfører fortrolige opplysninger som ikke er mottatt fra en vedkommende myndighet i en annen medlemsstat.

Artikkel 84

Utveksling av opplysninger

1. Vedkommende myndigheter, ESMA og andre berørte myndigheter skal uten unødig opphold utveksle de opplysningene som er nødvendige for at de skal kunne utføre sine oppgaver.

2. Vedkommende myndigheter, ESMA, andre berørte myndigheter og andre organer eller fysiske eller juridiske personer som mottar fortrolige opplysninger i forbindelse med utførelsen av sine oppgaver i henhold til denne forordning, skal bruke dem bare i embets medfør.

3. Vedkommende myndigheter skal gi videre opplysninger til berørte ESSB-medlemmer dersom slike opplysninger er relevante for utførelsen av deres oppgaver.

AVDELING IX

OVERGANGS- OG SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 85

Rapporter og ny gjennomgåelse

1. Innen 17. august 2015 skal Kommisjonen gjennomgå denne forordning på nytt og utarbeide en alminnelig rapport om den. Kommisjonen skal framlegge rapporten for Europaparlamentet og Rådet sammen med eventuelle hensiktsmessige forslag.

Kommisjonen skal særlig

- a) i samarbeid med ESSB-medlemmene vurdere eventuelle behov for tiltak som kan lette sentrale motparters tilgang til likviditetsfasiliteter hos sentralbankene,
- b) i samarbeid med ESMA og berørte sektormyndigheter vurdere hvilken systemviktighet de ikke-finansielle foretakenes transaksjoner med OTC-derivatkontrakter har, og særlig denne forordnings innvirkning på ikke-finansielle foretaks bruk av OTC-derivater,
- c) i lys av de erfaringene som er gjort, vurdere hvordan tilsynsrammene for sentrale motparter fungerer, herunder effektiviteten når det gjelder tilsynskollegiene, de respektive avstemningsreglene fastsatt i artikkel 19 nr. 3 og ESMAAs rolle, særlig i forbindelse med framgangsmåten for tillatelse til sentrale motparter,

d) i samarbeid med ESMA og ESRB vurdere hvor effektive anmodningene om marginer har vært når det gjelder å begrense de prosykliske virkningene, og om det er behov for å fastsette ytterligere adgang til å gripe inn på dette området,

e) i samarbeid med ESMA vurdere utviklingen av den sentrale motpartens retningslinjer for sikkerhetsstillelse og sikkerhetskrav og deres tilpasning til brukernes særlige virksomhet og risikoprofiler.

Ved vurderingen omhandlet i første ledd bokstav a) skal det tas hensyn til eventuelle resultater av pågående arbeid mellom sentralbankene på unionsplan og internasjonalt plan. Ved vurderingen skal det også tas hensyn til prinsippet om sentralbankenes uavhengighet og deres rett til etter eget skjønn å gi tilgang til likviditetsfasiliteter samt den mulige utilsiktede virkningen på sentrale motparters atferd eller på det indre marked. Eventuelle tilknyttede forslag skal verken direkte eller indirekte innebære at en medlemsstat eller gruppe av medlemsstater diskrimineres som sted for clearingtjenester.

2. Innen 17. august 2014 skal Kommisjonen etter samråd med ESMA og EIOPA utarbeide en rapport med vurdering av de framskritt og den innsats de sentrale motpartene har gjort for å utvikle tekniske løsninger for pensjonssystemenes overføring av annen sikkerhet enn kontanter som variasjonsmargin, samt behovet for tiltak for å lette en slik løsning. Dersom Kommisjonen anser at den nødvendige innsats for å utvikle hensiktsmessige tekniske løsninger ikke er gjort, og at den skadelige virkningen som clearing av derivatkontrakter sentralt har på framtidige pensjonisters pensjonsytelser, forblir uendret, skal den ha myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 82 for å forlenge treårsperioden omhandlet i artikkel 89 nr. 1 én gang med to år og én gang med ett år.

3. ESMA skal framlegge for Kommisjonen rapporter om

- a) anvendelsen av clearingplikten i henhold til avdeling II og særlig den manglende clearingplikten for OTC-derivatkontrakter som er inngått før datoen for denne forordnings ikrafttredelse,
- b) anvendelsen av framgangsmåten for identifisering i henhold til artikkel 5 nr. 3,
- c) anvendelsen av atskillelseskravene fastsatt i artikkel 39,
- d) utvidelsen av virkeområdet for samvirkingsavtalene i henhold til avdeling V til å omfatte transaksjoner innenfor andre klasser av finansielle instrumenter enn omsettelige verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter,

- e) sentrale motparters tilgang til handelsplasser, visse metoders innvirkning på konkurransevnen og virkningen på fragmenteringen av likviditeten,
- f) ESMA's behov for personale og ressurser i forbindelse med dens myndighet og oppgaver i henhold til denne forordning,
- g) virkningen av medlemsstatenes anvendelse av ytterligere krav i henhold til artikkel 14 nr. 5.

Rapportene skal oversendes til Kommissjonen innen 30. september 2014 med hensyn til nr. 1. De skal også framlegges for Europaparlamentet og Rådet.

4. Kommissjonen skal i samarbeid med medlemsstatene og ESMA og etter å ha bedt om ESRBs vurdering utarbeide en årsrapport som inneholder en vurdering av mulige systemrisikoer og kostnader i forbindelse med samvirkingsavtaler.

Rapporten skal minst behandle slike avtalers antall og kompleksitet samt hvor adekvate risikostyringssystemene og risikomodellene er. Kommissjonen skal framlegge rapporten for Europaparlamentet og Rådet, eventuelt sammen med hensiktsmessige forslag.

ESRB skal framlegge for Kommissjonen en vurdering av mulige virkninger av samvirkingsavtaler når det gjelder systemrisiko.

5. ESMA skal framlegge en årsrapport for Europaparlamentet, Rådet og Kommissjonen om de sanksjonene som vedkommende myndigheter har pålagt, herunder tilsynstiltak, overtredelsesgebyrer og tvangsmulfter.

Artikkel 86

Komitéframgangsmåte

1. Kommissjonen skal bistås av Den europeiske verdipapirkomité nedsatt ved kommisjonsbeslutning 2001/528/EF⁽¹⁾. Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikkel 87

Endring av direktiv 98/26/EF

1. I artikkel 9 nr. 1 i direktiv 98/26/EF tilføyes følgende ledd:

«Dersom en systemoperatør stiller sikkerhet for en annen systemoperatør i forbindelse med et samvirkende system, skal den sikkerhetsstillende systemoperatørens rett til sikkerheten ikke påvirkes av insolvensbehandling av den mottakende systemoperatør.»

2. Medlemsstatene skal vedta og kunnngjøre de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme nr. 1, innen 17. august 2014. De skal umiddelbart underrette Kommissjonen om dette.

Når disse bestemmelsene vedtas av medlemsstatene, skal de inneholde en henvisning til direktiv 98/26/EF, eller det skal vises til direktivet når de kunnngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

Artikkel 88

Nettsteder

1. ESMA skal drive et nettsted der det opplyses om følgende:

- a) kontrakter som er egnet for clearingplikt i henhold til artikkel 5,
- b) sanksjoner som er pålagt for overtredelser av artikkel 4, 5 og 7-11,
- c) sentrale motparter som har tillatelse til å tilby tjenester eller virksomhet i Unionen, og som er etablert i Unionen, samt hvilke tjenester eller hvilken virksomhet de har tillatelse til å levere eller utføre, herunder klasser av finansielle instrumenter som er omfattet av tillatelsen,
- d) sanksjoner som er pålagt for overtredelser av avdeling IV og V,
- e) sentrale motparter som har tillatelse til å tilby tjenester eller virksomhet i Unionen, og som er etablert i en tredjestat, samt hvilke tjenester eller hvilken virksomhet de har tillatelse til å levere eller utføre, herunder klasser av finansielle instrumenter som er omfattet av tillatelsen,
- f) transaksjonsregistre som har tillatelse til å tilby tjenester og virksomhet i Unionen,
- g) overtredelsesgebyrer og tvangsmulfter som er pålagt i samsvar med artikkel 65 og 66,
- h) det offentlige registeret omhandlet i artikkel 6.

⁽¹⁾ EFT L 191 av 13.7.2001, s. 45.

2. Med hensyn til nr. 1 bokstav b), c) og d) skal vedkommende myndigheter drive nettstedet som skal ha lenker til ESMAAs nettsted.

3. Alle nettsteder omhandlet i denne artikkel skal være offentlig tilgjengelige og ajourføres regelmessig, og opplysningene skal være i et tydelig format.

Artikkel 89

Overgangsbestemmelser

1. Clearingplikten fastsatt i artikkel 4 får i tre år etter denne forordnings ikrafttredelse ikke anvendelse på OTC-derivatkontrakter som på en objektivt målbar måte reduserer investeringsrisikoer som er direkte knyttet til den finansielle solvensen for pensjonssystemer som definert i artikkel 2 nr. 10. Overgangsperioden skal også gjelde for enheter som er etablert med det formål å yte kompensasjon til medlemmer av pensjonssystemer i tilfelle mislighold.

De OTC-derivatkontraktene som ellers ville ha vært omfattet av clearingplikten i henhold til artikkel 4, som disse enhetene har inngått i denne perioden, skal være omfattet av kravene fastsatt i artikkel 11.

2. Når det gjelder pensjonssystemene omhandlet i artikkel 2 nr. 10 bokstav c) og d), skal unntaket nevnt i nr. 1 i denne artikkel gis av den berørte vedkommende myndighet for typer av enheter eller typer av ordninger. Etter å ha mottatt anmodningen skal vedkommende myndighet underrette ESMA og EIOPA. Innen 30 kalenderdager etter mottak av underretningen skal ESMA etter samråd med EIOPA avgi en uttalelse med en vurdering av om typen enheter eller typen ordninger er i samsvar med artikkel 2 nr. 10 bokstav c) eller d), og med angivelse av grunnene til at unntaket er berettiget som følge av vanskeligheter med å oppfylle variasjonsmarginkravene. Vedkommende myndighet skal gi unntak bare dersom den er overbevist om at typen enheter eller typen ordninger er i samsvar med artikkel 2 nr. 10 bokstav c) eller d), og har vanskeligheter med å oppfylle variasjonsmarginkravene. Vedkommende myndighet skal treffe en beslutning innen ti virkedager etter mottak av ESMAAs uttalelse, idet den tar behørig hensyn til nevnte uttalelse. Dersom vedkommende myndighet ikke er enig i ESMAAs uttalelse, skal den gi en fullstendig begrunnelse for dette i sin beslutning og forklare ethvert betydelig avvik fra uttalelsen.

ESMA skal på sitt nettsted offentliggjøre en liste over typer av enheter og ordninger som er omhandlet i artikkel 2 nr. 10 bokstav c) og d), og som er gitt unntak i samsvar med første ledd. For ytterligere å styrke sammenhengen mellom tilsynsresultatene skal ESMA i samsvar med artikkel 30 i forordning (EU) nr. 1095/2010 gjennomføre en årlig fagfelleevaluering av enhetene oppført på listen.

3. En sentral motpart som i sin etableringsmedlemsstat har tillatelse til å levere clearingtjenester i henhold til medlemsstatens nasjonale lovgivning før alle tekniske reguleringsstandarder i henhold til artikkel 4, 5, 8-11, 16, 18, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 49, 56 og 81 er blitt vedtatt av Kommisjonen, skal søke om tillatelse i henhold til artikkel 14 med hensyn til denne forordning innen seks måneder etter ikrafttredelsesdatoen for alle de tekniske reguleringsstandardene omhandlet i artikkel 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 og 49.

En sentral motpart som er etablert i en tredjestat, og som er anerkjent som leverandør av clearingtjenester i en medlemsstat i henhold til medlemsstatens nasjonale lovgivning før alle tekniske reguleringsstandarder i henhold til artikkel 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 og 49 er blitt vedtatt av Kommisjonen, skal søke om anerkjennelse i henhold til artikkel 25 med hensyn til denne forordning innen seks måneder etter ikrafttredelsesdatoen for alle de tekniske reguleringsstandardene omhandlet i artikkel 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 og 49.

4. Inntil det i henhold til denne forordning er truffet en beslutning om tillatelse til eller anerkjennelse av en sentral motpart, skal de respektive nasjonale reglene for tillatelse til og anerkjennelse av sentrale motparter fortsatt gjelde, og den sentrale motparten skal fortsatt være underlagt tilsyn av vedkommende myndighet i den medlemsstat der den er etablert eller anerkjent.

5. Dersom en vedkommende myndighet har gitt en sentral motpart tillatelse til å cleare en viss derivatklasse i samsvar med medlemsstatens nasjonale lovgivning før alle tekniske reguleringsstandarder i henhold til artikkel 16, 26, 29, 34, 41, 42, 45, 47 og 49 er blitt vedtatt av Kommisjonen, skal medlemsstatens vedkommende myndighet underrette ESMA om tillatelsen innen én måned etter ikrafttredelsesdatoen for de tekniske reguleringsstandardene som er omhandlet i artikkel 5 nr. 1.

Dersom en vedkommende myndighet har anerkjent en sentral motpart etablert i en tredjestat som leverandør av clearingtjenester i samsvar med medlemsstatens nasjonale lovgivning før alle tekniske reguleringsstandarder i henhold til artikkel 16, 26, 29, 34, 41, 42, 45, 47 og 49 er blitt vedtatt av Kommisjonen, skal medlemsstatens vedkommende myndighet underrette ESMA om anerkjennelsen innen én måned etter ikrafttredelsesdatoen for de tekniske reguleringsstandardene som er omhandlet i artikkel 5 nr. 1.

6. Et transaksjonsregister som har fått tillatelse til eller er registrert i sin etableringsstat for å samle inn og oppbevare opplysninger om derivater i samsvar med medlemsstatens nasjonale lovgivning før alle tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder i henhold til artikkel 9, 56 og 81 er blitt vedtatt av Kommisjonen, skal søke om registrering i henhold til artikkel 55 innen seks måneder etter ikrafttredelsesdatoen for disse tekniske regulerings- og gjennomføringsstandardene.

Et transaksjonsregister som er etablert i en tredjestat, og som har fått tillatelse til å samle inn og oppbevare opplysninger om derivater i en medlemsstat i samsvar med medlemsstatens nasjonale lovgivning før alle tekniske reguleringsstandarder i henhold til artikkel 9, 56 og 81 er blitt vedtatt av Kommisjonen, skal søke om anerkjennelse i henhold til artikkel 77 innen seks måneder etter ikrafttredelsesdatoen for disse tekniske regulerings- og gjennomføringsstandardene.

7. Inntil det i henhold til denne forordning er truffet en beslutning om registrering eller anerkjennelse av et transaksjonsregister, skal de respektive nasjonale reglene for registrering og anerkjennelse av transaksjonsregistre fortsatt gjelde, og transaksjonsregisteret skal fortsatt være underlagt tilsyn av vedkommende myndighet i den medlemsstat der det er etablert eller anerkjent.

8. Et transaksjonsregister som har fått tillatelse til eller er registrert i sin etableringsstat for å samle inn og oppbevare opplysninger om derivater i samsvar med medlemsstatens nasjonale lovgivning før alle tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder i henhold til artikkel 56 og 81 er blitt vedtatt av Kommisjonen, kan anvendes til å oppfylle rapporteringskravene i henhold til artikkel 9 inntil det er truffet en beslutning om registrering av transaksjonsregisteret i henhold til denne forordning.

Et transaksjonsregister som er etablert i en tredjestat, og som har fått tillatelse til å samle inn og oppbevare opplysninger om

derivater i samsvar med en medlemsstats nasjonale lovgivning før alle tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder i henhold til artikkel 56 og 81 er blitt vedtatt av Kommisjonen, kan anvendes til å oppfylle rapporteringskravene i henhold til artikkel 9 inntil det er truffet en beslutning om anerkjennelse av transaksjonsregisteret i henhold til denne forordning.

9. Uten hensyn til artikkel 81 nr. 3 bokstav f) kan et transaksjonsregister, dersom det ikke er inngått noen internasjonal avtale mellom en tredjestat og Unionen som omhandlet i artikkel 75, gjøre de nødvendige opplysningene tilgjengelige for de berørte myndigheter i tredjestaten fram til 17. august 2013, forutsatt at det underretter ESMA.

Artikkel 90

ESMAs personale og ressurser

Innen 31. desember 2012 skal ESMA vurdere behovene for personale og ressurser i forbindelse med den myndighet og de oppgaver som den får i henhold til denne forordning, og framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet.

Artikkel 91

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 4. juli 2012.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

President

For Rådet

A. D. MAVROYIANNIS

Formann

VEDLEGG I

Liste over overtredelser nevnt i artikkel 65 nr. 1

- I. Overtredelser i forbindelse med organisatoriske krav eller interessekonflikter:
- a) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 78 nr. 1 dersom det ikke har solide styringsordninger som omfatter en klar organisasjonsstruktur med veldefinert, gjennomsliktig og konsekvent ansvarsfordeling og hensiktsmessige internkontrollordninger, herunder god administrasjons- og regnskapspraksis, som hindrer at fortrolig informasjon offentliggjøres.
 - b) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 78 nr. 2 dersom det ikke opprettholder eller anvender effektive, skriftlige organisatoriske og administrative retningslinjer for å identifisere og håndtere eventuelle interessekonflikter som gjelder dets ledelse, dets ansatte eller andre personer med direkte eller indirekte tilknytning til dem gjennom nære forbindelser.
 - c) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 78 nr. 3 dersom det ikke har egnede strategier og framgangsmåter som sikrer at registeret, herunder ledelsen og de ansatte, overholder alle bestemmelser i denne forordning.
 - d) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 78 nr. 4 dersom det ikke opprettholder og anvender en tilfredsstillende organisasjonsstruktur som sikrer kontinuitet og regelmessighet i leveringen av tjenester og utøvelsen av virksomhet.
 - e) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 78 nr. 5 dersom det ikke holder sine tilleggstjenester atskilt fra den oppgaven som gjelder innsamling og oppbevaring av opplysninger om derivater.
 - f) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 78 nr. 6 dersom det ikke sikrer at den øverste ledelsen og styremedlemmene har tilstrekkelig god vandel og tilstrekkelig erfaring til å sikre en sunn og fornuftig ledelse av transaksjonsregisteret.
 - g) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 78 nr. 7 dersom det ikke har objektive, ikke-diskriminerende og offentlig tilgjengelige vilkår for tilgang for tjenesteytere og foretak som er omfattet av rapporteringsplikten i henhold til artikkel 9.
 - h) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 78 nr. 8 dersom det ikke offentliggjør priser og avgifter for tjenester som leveres i henhold til denne forordning, dersom det ikke gir rapporterende enheter atskilt tilgang til særlige tjenester, eller dersom det krever priser og avgifter som ikke står i forhold til kostnadene.
- II. Overtredelser som gjelder operasjonelle krav:
- a) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 79 nr. 1 dersom det ikke kartlegger kildene til operasjonell risiko eller reduserer dem, ved å utvikle egnede systemer, kontroller og framgangsmåter.
 - b) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 79 nr. 2 dersom det ikke utarbeider, gjennomfører og opprettholder egnede retningslinjer for kontinuerlig virksomhet og en katastrofeberedskapsplan som har som formål å ivareta dets funksjoner, sikre gjenopptakelse av virksomheten til rett tid og oppfylle transaksjonsregisterets forpliktelser.
 - c) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 80 nr. 1 dersom det ikke sikrer fortrolig behandling, integritet og vern av de opplysningene som mottas i henhold til artikkel 9.
 - d) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 80 nr. 2 dersom det bruker data som det mottar i henhold til denne forordning, for kommersielle formål uten at berørte motparter har gitt sitt samtykke.
 - e) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 80 nr. 3 dersom det ikke omgående registrerer opplysningene som mottas i henhold til artikkel 9, eller ikke oppbevarer dem i minst ti år etter at de relevante kontraktene er utløpt, eller dersom det ikke har raske og effektive framgangsmåter for registrering for å dokumentere endringer av de registrerte opplysningene.
 - f) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 80 nr. 4 dersom det ikke beregner posisjoner per derivatklasse og per rapporterende enhet på grunnlag av de nærmere opplysningene om derivatkontraktene som rapporteres i samsvar med artikkel 9.
 - g) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 80 nr. 5 dersom det ikke tillater at partene i en kontrakt får tilgang til opplysningene og mulighet til å rette dem til rett tid.
 - h) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 80 nr. 6 dersom det ikke treffer alle rimelige tiltak for å forebygge misbruk av de opplysningene som oppbevares i dets systemer.

III. Overtredelser i forbindelse med gjennomskiktighet og tilgang til opplysninger:

- a) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 81 nr. 1 dersom det ikke regelmessig og på en lett tilgjengelig måte offentliggjør samlede posisjoner per derivatklasse for de rapporterte kontraktene.
- b) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 81 nr. 2 dersom det ikke gir enhetene omhandlet i artikkel 81 nr. 3 direkte og umiddelbar tilgang til de opplysningene om derivatkontrakter som de trenger for å oppfylle sine respektive forpliktelser og utføre sine oppdrag.

IV. Overtredelser i forbindelse med hindringer for tilsynsvirksomheten:

- a) Et transaksjonsregister overtrer artikkel 61 nr. 1 dersom det gir uriktige og villedende opplysninger som svar på en enkel anmodning om opplysninger fra ESMA i samsvar med artikkel 61 nr. 2, eller som svar på en beslutning fra ESMA der det kreves opplysninger i samsvar med artikkel 61 nr. 3.
 - b) Et transaksjonsregister framlegger uriktige eller villedende svar på spørsmål som stilles i henhold til artikkel 62 nr. 1 bokstav c).
 - c) Et transaksjonsregister etterkommer ikke innen rimelig tid et tilsynstiltak truffet av ESMA i henhold til artikkel 73.
-

*VEDLEGG II***Liste over koeffisienter knyttet til skjerpende og formildende omstendigheter ved anvendelse av artikkel 65 nr. 3**

Følgende koeffisienter skal anvendes kumulativt på grunnbeløpene nevnt i artikkel 65 nr. 2:

I. Justeringskoeffisienter knyttet til skjerpende omstendigheter:

- a) Dersom overtredelsen er begått gjentatte ganger, anvendes en tilleggskoeffisient på 1,1 for hver gang den gjentas.
- b) Dersom overtredelsen er begått i mer enn seks måneder, anvendes en koeffisient på 1,5.
- c) Dersom overtredelsen har avdekket systemsvakheter i organiseringen av transaksjonsregisteret, særlig i dets framgangsmåter, ledelsessystemer eller internkontroller, anvendes en koeffisient på 2,2.
- d) Dersom overtredelsen har hatt negativ innvirkning på kvaliteten på opplysningene i transaksjonsregisteret, anvendes en koeffisient på 1,5.
- e) Dersom overtredelsen er begått forsettlig, anvendes en koeffisient på 2.
- f) Dersom det ikke er truffet korrigerende tiltak etter at overtredelsen ble fastslått, anvendes en koeffisient på 1,7.
- g) Dersom transaksjonsregisterets øverste ledelse ikke har samarbeidet med ESMA om gjennomføringen av ESMAAs granskinger, anvendes en koeffisient på 1,5.

II. Justeringskoeffisienter knyttet til formildende omstendigheter:

- a) Dersom overtredelsen er begått i mindre enn ti virkedager, anvendes en koeffisient på 0,9.
 - b) Dersom et transaksjonsregisters øverste ledelse kan godtgjøre at den har truffet alle nødvendige tiltak for å hindre overtredelsen, anvendes en koeffisient på 0,7.
 - c) Dersom transaksjonsregisteret raskt, effektivt og fullt ut har underrettet ESMA om overtredelsen, anvendes en koeffisient på 0,4.
 - d) Dersom transaksjonsregisteret frivillig har truffet tiltak for å sikre at en lignende overtredelse ikke kan begås i framtiden, anvendes en koeffisient på 0,6.
-